

PROGRAMUL SIMPOZIONULUI NATIONAL „Mitropolit Pimen Georgescu”

**10-11 noiembrie 2025,
IASI**

Organizator:

Arhiepiscopia Iașilor

Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași (UAIC)

Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”

Primăria Municipiului Iași

Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților

Parteneri:

Facultatea de Filosofie și Științe Social-Politice, Universitate
„Alexandru Ioan Cuza” din Iași

Facultatea de Teologie Romano-Catolică, Universitate
„Alexandru Ioan Cuza” din Iași

Univestitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava

Universitatea „Petre Andrei” din Iași

Liceul Teologic „Mitropolit Dosoftei” Suceava

Asociația Studenților și Absolvenților de Teologie Ortodoxă
Asistență Socială Iași

Asociația „Aproape de Oameni” Iași

Parteneri media:

Portalul ortodox Doxologia.ro / Editura Doxologia

Radio Trinitas

Ziarul Lumina

Agenția de Știri Basilica

COMITETUL ȘTIINȚIFIC

Pr. conf. univ. dr. Paul-Cezar HÂRLĂOANU

Pr. conf. univ. dr. Emilian-Iustinian ROMAN

Pr. lect. univ. dr. Cristian-Alexandru BARNEA

Pr. prof. univ. dr. Ion VICOVAN

Pr. conf. univ. dr. Octavian MOȘIN

Prof. univ. dr. Carmen-Maria BOLOCAN

Prof. univ. dr. Cristina GAVRILUȚĂ

Prof. univ. dr. Cristina-Maria STOICA

Prof. univ. dr. habilitat Iulia RACU

Conf. univ. dr. Mihaela RĂDOI

Conf. univ. dr. Gabriela IRIMESCU

Lect. univ. dr. Petronela (Polixenia) NISTOR

Lect. univ. dr. Ana-Maria LĂZĂRESCU

Asist. univ. dr. Loredana TERC-VLAD

Asist. univ. drd. Oana-Andreea NEAGU

COMITETUL ORGANIZATORIC

Pr. conf. univ. dr. Paul-Cezar HÂRLĂOANU

Pr. conf. univ. dr. Emilian-Iustinian ROMAN

Pr. lect. univ. dr. Cristian-Alexandru BARNEA

Pr. prof. univ. dr. Ioan-Cristinel TEȘU

Pr. prof. univ.dr. Ion VICOVAN

Pr. conf. univ. dr. Octavian MOȘIN

Prof. univ. dr. Cristina GAVRILUȚĂ

Prof. univ. dr. habilitat Iulia RACU

Conf. univ. dr. Mihaela RĂDOI

Conf. univ. dr. Gabriela IRIMESCU

Lect. univ. dr. Petronela (Polixenia) NISTOR

Lect. univ. drd. asoc. Magdalena-Roxana NECULA

Lect. univ. dr. Adina ȘANDRU

Lect. univ. dr. Petru SOFRAGIU

Asist. univ. dr. Oana-Andreea NEAGU

Asist. univ. dr. Ramona CIOBANU

Asist. univ. dr. drd. Andreea RUSU

Asist. univ. dr. Loredana TERECE-VLAD

Asist. univ. asoc. drd. Dragoș IVAN

Dr. Maria ALEXANDRESCU

Drd. Ionela BRÎNZĂ-ABUNEI

Mrd. Alexei NEMERENCO

Stud. Andreea-Alexandra CALINCIUC

Stud. Paula-Emilia GĂBORICI

Stud. Teodora HUZUM

Stud. Oleg CEBOTARI

PROGRAM

Simpozion Național Studențesc „Mitropolit Pimen Georgescu” 10 noiembrie 2025

10:00-11:30 Deschidere oficială – Sala Sinaxar, Muzeul Mitropolitan Iași

Rugăciune

Cuvânt de întâmpinare din partea organizatorilor și partenerilor:

Pr. conf. univ. dr. Paul-Cezar HÂRLĂOANU, Decan al Facultății de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași;

Pr. prof. univ. dr. Ion VICOVAN, Facultății de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași;

Conf. univ. dr. Mihaela RĂDOI, Facultatea de Filosofie și Științe Social-Politice, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași;

Prof. univ. dr. Cristina-Maria STOICA, Decan al Facultății de Psihologie, Științele Educației și Asistență Socială, Universitatea „Petre Andrei” din Iași;

Asist. univ. drd. Ramona CIOBANU, Facultatea de Teologie Romano-Catolică, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași;

Asist. univ. drd. Andreea RUSU, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava.

Conferința inaugurală „Teologia dizabilității: dincolo de stereotipuri, prejudecăți și răspunsuri standard”

Susținută de dr. Petre MAICAN, cercetător asociat la Institutul de Studii Creștine Orientale (IvOC) din Nijmegen, Țările de Jos

Moderatori: Stud. Alexandra-Andreea CALINCIUC
Stud. Iustin TROȚINGHER

11:30-11:45 Pauză de cafea

11:45-14:00 Sesiunea I - Sala Sinaxar: Secțiunea Nevoia de spiritualitate autentică a omului

Moderatori: Lect. univ. dr. Petru SOFRAGIU
Drd. Ionela BRÎNZĂ-ABUNEI
Stud. Mihai NANU

PROGRAM
Simpozion Național Studențesc
„Mitropolit Pimen Georgescu”
10 noiembrie 2025

11:45-14:00 Sesiunea II – Sala Eclesia: Secțiunea Vulnerabilități contemporane

Moderatori: Asist. univ. drd. Oana-Andreea NEAGU

Drd. Dana Ligia IONESCU (NECULA)

Pr. Drd. Petrică-Mircea CONSTANTINESCU

14.00-15.00 – Masa de prânz – Colegiul „Sfântul Nicolae”

15.00 -17.00 Sesiunea III – Sala Sinaxar: Secțiunea Schimbări de paradigmă în viața omului contemporan

Moderatori: Asist. univ. asoc. drd. Dragoș IVAN

Mrd. Alexei NEMERENCO

Stud. Bogdan Constantin BUNA

15.00 -17.00 Sesiunea IV – Sala Eclesia: Secțiunea Identitate și valoare umană

Moderatori: Drd. Eduard-Dănuț MURARIU

Stud. Eduard-Liviu COJOCARIU

Stud. George-Ioan GORDEA

17.00 -17.15 Pauză de cafea

17.15 -18.30 Sesiunea V – Sala Sinaxar: Secțiunea Libertate și responsabilitate socială

Moderatori: Drd. Constantin SCRIPNIC

Drd. Pr. Cristian NECULA

Stud. Teodora HUZUM

17.15 -18.30 Sesiunea VI – Sala Eclesia: Secțiunea Manifestarea frumosului în societate

Moderatori: Pr. Drd. Emilian Marcel DONISANU

Stud. Oleg CEBOTARI

Stud. Paula-Emilia GĂBORICI

18:30-19:00 Concluziile Conferinței – Sala Sinaxar: Pr. conf. univ. dr. Paul-Cezar HÂRLĂOANU, Decan al Facultății de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași.

PROGRAM

Simpozion Național Studentesc
„Mitropolit Pimen Georgescu”

11 noiembrie 2025

7.00 Plecare din Iași spre comuna Vadu Moldovei

Distanță: 110 km

Durată: ~ 2 h

9:00 – 10:00 Vizitarea *Sf. Mănăstire Cămârzani*

10:00 Deplasare spre comuna Râșca

Distanță: 20 km

Durată: 25-30 minute

10:30 – 11:30 Vizitarea *Sf. Mănăstiri Sihăstria Râșcăi*

11:30 Deplasare spre municipiul Suceava

Distanță: 75 km

Durată: 1 h 30 minute

13:00 – 14:00 Masa de prânz (Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților)

14:00 – 14:45 Vizitarea *Sf. Mănăstiri „Sf. Ioan cel Nou”*

15:00 – 16:00 Vizitarea *Hanului Domnesc*

16:20 – 17.20 Vizitarea *Cetății de Scaun a Sucevei*

17:30 Deplasare spre Iași

Distanță: 150 km

Durată: ~ 3 h

Moderatori: Lect. univ. dr. Petru SOFRAGIU

Drd. Ionela BRÎNZĂ-ABUNEI

Stud. Mihai NANU

DEMNITATEA PERSOANEI UMANE ÎN TEOLOGIA PĂRINTELUI DUMITRU STĂNILOAE – CONTRA-ARGUMENT PENTRU DOCTRINA TRANSUMANISTĂ

Drd. Pr. Cristian Necula, Scoala Doctorală „Dumitru Stăniloae”, București

CRIZA VALORILOR MORALE ȘI CRIZA SENSULUI VIEȚII OMULUI DE AZI

Mrd. Marin Georgiana, Universitatea din București, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Justinian Patriarhul”, Masterat Spiritualitate creștină și viață sănătoasă, anul I

Profesor îndrumător: Pr. Prof. Univ. Dr. Ștefan Iloaie

CÂTEVA CONSIDERAȚII FILOCALICE ASUPRA VIEȚII SFÂNTULUI CUVIOS DIONISIE VATOPEDINUL, STAREȚUL CHILIEI „SFÂNTUL GHEORGHIIE, COLCIU”

Stud. Gavril Cosmin-Marius (Ierom. Veniamin - Mănăstirea Sihăstria Voronei), Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, anul III

MAICA DOMNULUI ÎN GLAS DE COLIND

Mrd. Mihaela Gârlea (Postică), Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Specializarea Comunicare spirituală și consiliere psihologică – Master, an I

Coordonator științific: Asist. asoc. Pr. Bogdan-Vlăduț Brînză

VEDEREA LUMINII NECREATE ÎN GÂNDIREA SFÂNTULUI GRIGORIE PALAMA

Stud. Cojoc Tudor, Universitatea Alexandru Ioan Cuza, Iași, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Specializarea Teologie Pastorală, anul III

LEGĂTURA INTRINSECĂ DINTRE TAINE BOTEZULUI ȘI PREDICA DE MUNTE

Pr. Drd. Donisanu Emilian Marcel, Universitatea București, Facultatea de Teologie Ortodoxă din București, anul IV de doctorat în Noul Testament

Profesor îndrumător: Pr. Prof. Constantin Coman

CÂTEVA CONSIDERAȚII DE TEOLOGIE PASTORALĂ ÎN GÂNDIREA SFÂNTULUI VASILE CEL MARE

Stud. Acsinia Ștefan, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Specializare Teologie Pastorală, anul II

SFÂNTUL IRINEU DE LYON. SFÂNTA TRADIȚIE ȘI IMPORTANȚA EI ACTUALĂ

Drd. Rizea Marian, Școala Doctorală „Dumitru Stăniloae” din cadrul Facultății de Teologie Ortodoxă „Justinian Patriarhul” din București, anul I

TEXT, VARIANTĂ ȘI KERYGMĂ: PERSPECTIVE CONTEMPORANE ASUPRA RELAȚIEI DINTRE CRITICA TEXTUALĂ ȘI EXEGEZA BIBLICĂ ÎN DIALOGUL EHRMAN–WALLACE

Stud. Gordea George-Ioan, Facultatea de Teologie Ortodoxă din Cluj-Napoca, Specializarea Teologie Pastorală, anul III

Profesor coordonator: Arhid. Conf. univ. dr. Olimpiu-Nicolae Benea

SFÂNTA LITURGHIE ÎN VIAȚA BISERICII: „TAINA TAINELOR” ÎN OPERA ȘI ÎNVĂȚĂTURA SFÂNTULUI DIONISIE AREOPAGITUL

Mrd. Arhid. Ieremia Sărmaș, Programul de Master Teoria și Practica Formării Religioase, din cadrul Facultății de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Universitatea “Alexandru Ioan Cuza” din Iași; coordonator Prof. univ. dr. Carmen-Maria Bolocan

DISCONFORTUL ÎN NORMALITATE – SETE DE UNICITATE SAU CHEMARE LA COMUNIUNE?

Stud. Dogotari Daria, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Specializarea Teologie Ortodoxă Pastorală -Extensia Chișinău, anul III

Profesor coordonator: pr. conf. univ. dr. Octavian Moșin, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași

INTELIGENȚA ARTIFICIALĂ NE REDEFINEȘTE UMANITATEA

Stud. Gheorghiță Zina, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Specializarea Teologie Ortodoxă Pastorală -Extensia Chișinău, anul III

Profesor coordonator: pr. conf. univ. dr. Octavian Moșin, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași

BIBLIA, CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU ÎN EPOCA MODERNĂ

Stud. Gavrilița Tudor, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Specializarea Teologie Ortodoxă Pastorală – Extensia Chișinău, anul II

Profesor coordonator: pr. conf. univ. dr. Octavian Moșin, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași.

Moderatori: Asist. univ. drd. Oana-Andreea NEAGU

Drd. Dana Ligia IONESCU (NECULA)

Pr. Drd. Petrică-Mircea CONSTANTINESCU

ABORDAREA ADICȚIILOR ÎN CONTEXTUL MISIUNII ORTODOXE CONTEMPORANE

Ierom. Dometian (Florin-Petru) Burlibașa, doctorand al Școlii Doctorale a Facultății de Teologie Ortodoxă „Andrei Șaguna” din cadrul Universității „Lucian Blaga” din Sibiu, anul I

PRACTICAREA RUGĂCIUNII ÎN FAMILIE

Stud. Cojocariu Eduard-Liviu, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”; Specializarea Teologie Pastorală; anul III

LITURGHIA ÎN SPAȚIUL MEDIATIC: IMPLICAȚII LITURGICE ȘI PROVOCĂRI TEOLOGICE ALE DIFUZĂRII TELEVIZATE A SLUJBELOR BISERICEȘTI

Drd. Murariu Eduard-Dănuț, Universitatea din București, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Justinian Patriarhul”, Școala Doctorală „Dumitru Stăniloae”, Coord.: Pr. Prof. Univ. Dr. Ioan Moldoveanu

SINGURĂTATEA ÎN ERA CONEXIUNILOR DIGITALE

Stud. Potânga Ilaria, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Specializarea Teologie Ortodoxă Pastorală - Extensia Chișinău, anul II

Profesor coordonator: pr. conf. univ. dr. Octavian Moșin, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași

BURNOUTUL ȘI PROVOCĂRILE VIEȚII CONTEMPORANE ACCELERATE

Stud. Lozan Ilie, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Specializarea Teologie Ortodoxă Pastorală – Extensia Chișinău, anul I

Profesor coordonator: pr. conf. univ. dr. Octavian Moșin, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași

LINIȘTEA DUHOVNICEASCĂ ÎN VÂLTOAREA VIEȚII MODERNE

Stud. Poltorîhina Inga, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Specializarea Teologie Ortodoxă Pastorală - Extensia Chișinău, anul III

Profesor coordonator: pr. conf. univ. dr. Octavian Moșin, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași

TEORII ASUPRA DELINCVENȚEI JUVENILE

Stud. Roman Ramona Magdalena, Universitatea „Petre Andrei” din Iași, Facultatea de Psihologie, Științele Educației și Asistență Socială, Specializarea Asistență Socială, anul I;

Profesor coordonator: Lect. univ. dr. Adina Șandru, Universitatea Petre Andrei din Iași, Facultatea de Psihologie, Științele Educației și Asistență Socială

ABUZUL ȘI NEGLIJAREA COPILULUI ÎN MEDIUL FAMILIAL

Stud. Ștefan (Șirbu) Cristina Adina, Universitatea „Petre Andrei” din Iași, Facultatea de Psihologie, Științele Educației și Asistență Socială, Specializarea Asistență Socială, anul I,

Profesor coordonator: Lect. univ. dr. Adina Șandru, Universitatea Petre Andrei din Iași, Facultatea de Psihologie, Științele Educației și Asistență Socială

DEPENDENȚA DIGITALĂ ȘI FAȚETELE EI NEȘTIUTE

Mrd. Lazanu Andreea-Cosmina-Magdalena, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Specializarea Master Comunicare și Consiliere Psihologică și Spirituală, anul II și Facultatea de Filosofie și Științe Social-Politice, Specializarea Master Familia și managementul resurselor familiale, anul II

DIVORȚUL AMÂNAT: MECANISMELE PSIHOLOGICE ȘI SOCIALE CARE MENȚIN FEMEIA ÎNTR-O RELAȚIE ABUZIVĂ

Mrd. Vartan Ana, Facultatea de Filosofie și Științe Social-Politice, Specializare Master Familia și Managementul Resurselor Familiale, anul II

OMUL ÎN FAȚA PROVOCĂRILOR LUMII CONTEMPORANE

Stud. Ionela Mafteian, Universitatea „Ștefan Cel Mare” Suceava, Facultatea de Drept și Științe Administrative, Programul de Studii: Administrație Publică

Profesor coordonator: Asist. univ. drd. Andreea Rusu

SECULARIZAREA. EVOLUȚIA ISTORICĂ, ASPECTE TEOLOGICE ȘI REMEDII

Stud. Andrișca Justin Alex, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Specializarea Teologie Pastorală, anul II

Coordonator: Asist. univ. dr. Gheorghe Mihalachea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași

VULNERABILITATEA PERSOANELOR REFUGIATE ȘI ROLUL SERVICIILOR SOCIALE ÎN MANAGEMENTUL DE CAZ PENTRU COPIII NEÎNSOȚIȚI

Drd. Corodescu Cecilia Andreea, *Universitatea de Vest din Timișoara, Facultatea de Filosofie și Științe Social-Politice, Școala Doctorală de Filosofie, Sociologie și Științe Politice, Asistent social; Conducător de doctorat: Conf.univ.dr. habil Carmen Gabriela Lăzăreanu*

PROVOCĂRILE CU CARE SE CONFRUNTĂ PERSOANELE VÂRSTNICE DIN COMUNITATEA VULTURENI, JUDEȚUL BACĂU

Mrd. Melania Csiszar, *Facultatea de Filosofie și Științe Social-Politice, Departamentul de Sociologie și Asistență Socială, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, anul I*

Profesor coordonator: dr. asociat Maria Alexandrescu, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sf. Dumitru Stăniloae”

PROVOCĂRI ȘI RESURSE LA FAMILIILE MONOPARENTALE CONTEMPORANE

Mrd. Leuștean (căs. Zmău) Magda-Mihaela, *Facultatea de Filosofie și Științe Social-Politice, Departamentul de Sociologie și Asistență Socială, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, Anul I, profesor coordonator: dr. asociat Maria Alexandrescu, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sf. Dumitru Stăniloae”*

VIRTUTEA CA PUTERE ȘI ECHILIBRU PE FUNDALUL DELĂSĂRII. SAU DE LA AREST LA DOMICILIU LA ἀρετή

Drd. Marta Grădinaru, *Școala Doctorală de Filosofie și Științe Social-Politice, Filosofie I, Universitatea „Al. I. Cuza”, Iași*

Coordonator: prof. univ. dr. Dan Chițoiu

Moderatori: Asist. univ. asoc. drd. Dragoș IVAN

Mrd. Alexei NEMERENCO

Stud. Bogdan Constantin BUNA

RĂSPUNSURI LA PROBLEMELE OMULUI CONTEMPORAN ÎN OPERA SFÂNTULUI IOAN GURA DE AUR

Pr. Drd. Petrică-Mircea Constantinescu, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași Facultatea de Teologie Ortodoxă, Școala Doctorală de Teologie Ortodoxă Direcția de Cercetare: Teologie Liturgică, anul II

Coordonator Științific: Prof. Univ. Dr. Pr. Viorel Sava

CĂUTÂND LA SF. DUMITRU STĂNILOAE CUVÂNT DESPRE INTELIGENȚA ARTIFICIALĂ

Stud. Mihai Nanu, Facultatea de Teologie Ortodoxă din Cluj, secția Pastorală, anul I

PSIHOLOGUL BORIS LUBAN PLOZZA

Stud. Buna Bogdan Constantin, Universitatea Babeș Bolyai, Facultatea de Teologie Ortodoxă Cluj-Napoca, Secțiunea Teologie pastorală, anul II

COMUNIUNEA CA TERAPIE SOCIALĂ: FUNDAMENTE PATRISTICE ȘI IMPLICAȚII CONTEMPORANE

Drd. Ionela Brînză-Abunei, Școala Doctorală de Filosofie și Științe Social-Politice, Sociologie, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași

OMUL ÎN ERA DIGITALĂ: PROVOCĂRI PENTRU MINTE, SUFLET ȘI SPIRITUALITATE

Drd. Constantin Scripnic, Facultatea de Teologie „Dumitru Stăniloae”, specializarea Spiritualitate, sub îndrumarea părintelui profesor univ. dr. Ioan C. Teșu, anul III

MIJLOACE DUHOVNICEȘTI DE COMBATERE A DEPRESIEI - STUDIU DE CAZ

Mrd. Brăneanu Laurențiu-Costel, Master specializarea Comunicare și consiliere psihologică și spirituală, anul I, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae” Iași, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași

RĂSPUNSUL ȘI ADAPTABILITATEA BISERICII LA PROVOCĂRILE TINERILOR DE ASTĂZI

Stud. Lionte Andrei, Universitatea Alexandru Ioan Cuza din Iași, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sf. Dumitru Stăniloae” Iași, Specializarea Teologie Ortodoxă pastorală, anul III

PUTEREA FILMULUI ORTODOX ÎN FAȚA PROVOCĂRILOR LUMII MODERNE

Stud. Penu Anca-Alexandra, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sf. Dumitru Stăniloae”, Specializarea: Teologie Pastorală Ortodoxă, anul IV

VOCAȚIA ÎNDUMNEZEIRII LA SFÂNTUL MAXIM MĂRTURISITORUL - O PROVOCARE PENTRU OMUL CONTEMPORAN

Drd. Geanina Ivan (Penu), Școala Doctorală „Sfântul Nicodim”, UCV Teologie Dogmatică, anul IV

ÎNTRE SINGURĂTATE ȘI COMUNIUNE. REFLECȚII TEOLOGICE PENTRU OMUL CONTEMPORAN

Asist. univ. drd. Dragoș-Constantin Ivan, Școala Doctorală a Facultății de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae” Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, România

CHIPUL FEMEII CREȘTINE: DE LA SFINȚENIE LA ROLUL CONTEMPORAN ÎN FAMILIE ȘI SOCIETATE

Stud. Gușan Ana, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Specializarea Teologie Ortodoxă Pastorală – Extensia Chișinău, anul I

Profesor coordonator: pr. conf. univ. dr. Octavian Moșin, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași

IMPACTUL PANDEMIEI COVID-19 ASUPRA STĂRII SPIRITUALE A UMANITĂȚII

Stud. Cebotari Oleg, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Specializarea Teologie Ortodoxă Pastorală – Extensia Chișinău, anul I

Profesor coordonator: pr. conf. univ. dr. Octavian Moșin, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași

CHIPUL OMULUI CREȘTIN ÎNTRE CRIZĂ ȘI CHEMARE: RĂSPUNSUL CREDINȚEI ÎN LUMEA CONTEMPORANĂ

Stud. Lupu Vitalia, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Specializarea Teologie Ortodoxă Pastorală Extensia Chișinău, anul II

Profesor coordonator: pr. conf. univ. dr. Octavian Moșin, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași

TOLERANȚA FĂRĂ IUBIRE. RISCUL DISTANȚEI ÎNTRE ACCEPTARE ȘI INDIFERENȚĂ

Stud. Cernei Ghenadie, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Specializarea Teologie Ortodoxă Pastorală -Extensia Chișinău, anul III

Profesor coordonator: pr. conf. univ. dr. Octavian Moșin, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași

BISERICA ȘI INTELIGENȚA ARTIFICIALĂ – DOUĂ LUMI ÎN DIALOG. PROVOCĂRILE EREI DIGITALE PENTRU CREDINȚĂ ȘI TEOLOGIE

Stud. Jelihovschi Ion, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Specializarea Teologie Ortodoxă Pastorală -Extensia Chișinău, anul II

Profesor coordonator: pr. conf. univ. dr. Octavian Moșin, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași

Moderatori: Drd. Eduard-Dănuț MURARIU

Stud. Eduard-Liviu COJOCARIU

Stud. George-Ioan GORDEA

ÎNTRE „NU MAI POT” ȘI „HAI SĂ MAI ÎNCERC O DATĂ”. O PERSPECTIVĂ ASUPRA REZILIENȚEI ÎN ASISTENȚA SOCIALĂ

Stud. Alexandra-Andreea Calinciuc, Stud. Cristina-Carmen Achiței, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași, Facultatea de Teologie Ortodoxă, Specializarea Asistență Socială, anul III

FAMILIARIZAREA SOCIETĂȚII CU PERSOANELE CU DIZABILITĂȚI: DE LA MARGINALIZARE LA INCLUZIUNE

Stud. Iuliana Judele, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași, Teologie Romano-Catolică Asistență Socială, anul II, educator specializat la Centrul „Sf. Alois Guanella”

CONEXIUNILE SOCIALE – REMEDIUL SINGURĂȚĂȚII SENIORILOR

Stud. Rozerina Cernit, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași, Facultatea de Filosofie și Științe Social-Politice, Departamentul Sociologie și Asistență Socială, Specializarea Asistență Socială, anul III

FENOMENUL ÎMBĂTRÂNIRII DIN PERSPECTIVA GENERAȚIEI Z

Stud. Virlean Smărăndița-Ioana, Stud. Gavriluță Mădălina, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, Facultatea de Filosofie și Științe Social Politice, Departamentul de Sociologie, Asistență Socială și Resurse umane, Specializarea Asistență Socială, anul III

RĂNI INVIZIBILE ALE BULLYINGULUI: DESPRE FRAGILITATEA EMOȚIONALĂ, ALEXITIMIE, RUMINAȚIE ȘI ALTE CONSECINȚE PSIHOLOGICE

Drd. Simion Maria Magda, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, Școala Doctorală de Filosofie și Științe Social-Politice, Specializarea Sociologie; Asistent Social, Institutul de Psihiatrie „Socola” Iași

ASISTENȚA MATERNALĂ ÎN JUDEȚUL IAȘI

Mrd. Buzdugan Florența-Camelia, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, Facultatea de Filosofie și Științe Social-Politice, Departamentul de Sociologie și Asistență Socială, anul II

Profesor coordonator: dr. asociat Maria Alexandrescu, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sf. Dumitru Stăniloae”

PROCEDEE DE CERCETARE ALE TEMPERAMENTELOR LA COPIII DE VÂRSTĂ PREȘCOLARĂ

Stud. Popov Elena, Facultatea de Istorie și Filosofie, Programul de master Istoria și cultura religiei, anul I

Profesor coordonator: pr. conf. univ. dr. Octavian Moșin, Facultatea de Istorie și Filosofie, Universitatea de Stat din Moldova, Chișinău (Republica Moldova)

RELAȚIILE OMULUI MODERN – CUM INTERFEREAZĂ ACESTEA CU MEDIUL SOCIAL ?

Drd. Nicoleta Mihoc, Doctorat la Facultatea de Filosofie și Științe Social-Politice din cadrul Universității "Alexandru Ioan Cuza" din Iași, anul I

INTIMITATEA ȘI CONDIȚIA UMANĂ CA PRADĂ ÎN EPOCA DIGITALIZĂRII. O ÎNCERCARE DE PERSPECTIVĂ INTERDISCIPLINARĂ ROMANO- BRITANICĂ ÎN CONTEXTUL CONVERGENȚEI BIO-DIGITALE

Stud. Mihăeș Alexandru, Universitatea din Bradford - Faculty of Management, Law and Social Sciences, School of Law, anul III; **Stud. Nesvadba Maria-Ramayana**, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza din Iași” - Facultatea de Teologie Romano – Catolică, anul III

„CELĂLALT” CA ÎNTRUCHIPARE A PERICOLULUI ȘI SURSĂ A FRICII SOCIALE

Asist. univ. drd. Neagu Oana-Andreea, Școala Doctorală de Filosofie și Științe Social-Politice, Sociologie, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași; Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași

CRIZA VALORILOR CREȘTINE ÎN SOCIETATEA CONTEMPORANĂ

Stud. Mădălina MAMCIUC, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, Facultatea de Drept și Științe Administrative, specializarea Administrație Publică, anul II

Profesor coordonator: lect. univ. dr. Ciprian Ungureanu, Facultatea de Drept și Științe Administrative, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava

OMUL ÎN ERA SUPRAINFORMAȚIEI - PIERDUT PRINTRE ADEVĂRURI

Stud. Leanca Sergiu, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Specializarea Teologie Ortodoxă Pastorală – Extensia Chișinău, anul I

Profesor coordonator: pr. conf. univ. dr. Octavian Moșin, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași

TRADIȚIILE ORTODOXE ȘI FAMILIA

Mrd. Elena Moroz, Universitatea de Stat din Moldova, Facultatea de Istorie și Filosofie, Master Istoria și cultura religiilor, anul I

Moderatori: Drd. Constantin SCRIPNIC

Drd. Pr. Cristian NECULA / Stud. Teodora HUZUM

LACRIMA LUI HRISTOS. CU SFÂNTUL PĂRINTE MĂRTURISITOR DUMITRU STĂNILOAE, ÎN CĂUTAREA IUBIRII INTEGRATOARE

Drd. Ionescu (Necula) Dana Ligia, doctorand în anul I al Facultății de Teologie Ortodoxă din București, Departamentul de Teologie Istorică

Profesor îndrumător: Pr. Prof. Dr. Constantin Pătuleanu

TEOLOGIA CA NEVOINȚĂ: STUDENTUL ÎNTRE INFORMAȚIE ȘI REVELAȚIE

Stud. Bostan Vlad, Facultatea de Teologie Ortodoxă din Cluj-Napoca, Teologie Pastorală, anul I

IMAGINEA PERSOANELOR VÂRSTNICE ÎN MEDIUL URBAN ȘI RURAL

Stud. Nedelea Alexia-Andreea, Stud. Romila Alexandra, Facultatea de Filosofie și Științe Sociale Politice, Departamentul de Sociologie, Asistență Socială și Resurse Umane, anul III

ATUNCI CÂND IUBIREA DEVINE FRICĂ. REFLECȚII TEOLOGICO-SOCIALE ASUPRA VIOLENȚEI DOMESTICE

Stud. Găborici Paula-Emilia, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Specializarea Asistență Socială, anul II;

Profesori coordonatori: Lect. univ. dr. Petronela (Polixenia) Nistor; Asist. univ. drd. Oana-Andreea Neagu, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași

DEPENDENȚA DE DROGURI

Stud. Donea Antoaneta, Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” Iași, Specializarea Asistență Medicală Generală

Coordonator: Prof. Magdalena Iorga și Maria Manuela Apostol

AVORTUL ȘI EUTANASIA. O PERSPECTIVĂ INTERDISCIPLINARĂ ASUPRA „DREPTULUI LA MOARTE”?

Stud. Moroșan Ioana Valentina, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, Facultatea de Drept, anul II;

Coordonator: Asist. univ. dr. Terec-Vlad Loredana

PERSPECTIVE SOCIOLOGICE ASUPRA ASPECTELOR CE CONTUREAZĂ COMPORTAMENTUL SEXUAL AL TINERILOR

Stud. Huzum Teodora, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Specializarea Asistență Socială, anul II; Profesor coordonator: Lect. univ. dr. Petronela Polixenia Nistor, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași

INTERVENȚIA BISERICII ȘI TEHNOLOGIA: UN PARTENERIAT INOVATOR ÎN CRIZĂ

Mrd. Mihaela Apostol, Universitatea „Ștefan cel Mare”, Suceava, Facultatea de Istorie, Geografie și Științe Sociale, Master Managementul Serviciilor Sociale și de Securitate Comunitară, anul I

INTEGRAREA TINERILOR DIN CENTRE: MANAGEMENTUL TRANZIȚIEI LA VIAȚA DE ADULT

Mrd. Fandarac Remus Petrică, Universitatea „Ștefan cel Mare”, Suceava, Facultatea de Istorie, Geografie și Științe Sociale, Master Managementul Serviciilor Sociale și de Securitate Comunitară, anul I

BISERICA ȘI COMUNITATEA: STRATEGII PROACTIVE DE PREVENIRE A MARGINALIZĂRII

Mrd. Pr. Andrei Mocanu, Universitatea „Ștefan Cel Mare”, Suceava, Facultatea de Istorie, Geografie și Științe Sociale, Master Managementul Serviciilor Sociale și de Securitate Comunitară, anul I

DIVORȚUL - ÎNTRE CONFLICT, TRAUMĂ ȘI ADAPTARE FAMILIALĂ

Mrd. Cozmina-Andreea Enache, Facultatea de Psihologie și Științe ale Educației, Departamentul de Științe ale Educației, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, anul I

Profesor coordonator: dr. asociat Maria Alexandrescu, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sf. Dumitru Stăniloae”

CÂND DUREREA CERE SENS: DEPENDENȚA DE ALCOOL CA LOC AL ÎNTÂLNIRII DINTRE SUFERINȚĂ ȘI HAR

Mrd. Nicoleta-Andreea Manolache, Facultatea de Filosofie și Științe Social-Politice, Departamentul de Sociologie și Asistență Socială, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, anul I, profesori coordonatori: lector univ. dr. Petronela Polixenia Nistor, dr. asociat Maria Alexandrescu, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sf. Dumitru Stăniloae”

RELIGIA - UN LIANT SOCIAL ȘI SPIRITUAL PENTRU VÂRSTNICI

Mrd. Ioan Cristian Talpalaru, Facultatea de Psihologie și Științe ale Educației, Departamentul de Științe ale Educației, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, anul I, profesor coordonator: dr. asociat Maria Alexandrescu, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sf. Dumitru Stăniloae”

THE RELATIONSHIP BETWEEN PREJUDICES AND THE EMPOWERMENT OF WOMEN VICTIMS OF DOMESTIC VIOLENCE

Drd. Siritian (căsătorită Necula) Magdalena Roxana, Universitatea din București, Facultatea de Sociologie și Asistență Socială, Școala Doctorală de Asistență Socială; Lector universitar doctor asociat - Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, Facultatea de Filosofie și Științe Social-Politice, Departamentului de Sociologie și Asistență Socială și Facultatea de Teologie Romano-Catolică, Asistență Socială; Viceprimar al Municipiului Iași

Moderatori: Pr. Drd. Emilian Marcel DONISANU

Stud. Oleg CEBOTARI

Stud. Paula-Emilia GĂBORICI

IONA ȘI OMUL CONTEMPORAN: LECȚII DESPRE CHEMARE, FUGĂ ȘI RECONCILIARE SPIRITUALĂ

Mrd. Roșu Irina (monahia Iuliana), Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, master, Artă Sacră în Patrimoniu, anul I

Profesor îndrumător: Conf. dr. pr. Paul-Cezar Hârlăoanu

COMUNICARE INTERACTIVĂ PRIN JOC - GAMIFICAREA CA INSTRUMENT PENTRU ANGAJAMENTUL PARTICIPATIV (Interactive communication through play - gamification as a tool for participatory engagement)

Drd. Poenașu Andreea Elena, Școala Doctorală de Filosofie și Științe Social-Politice, Departamentul de Științe ale Comunicării, anul I

FEMEIA - DARUL LUI DUMNEZEU PENTRU FAMILIE ȘI SOCIETATE

Stud. Costea Georgiana, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Specializarea Asistență Socială, anul II

Profesor coordonator: Asist. univ. drd. Oana-Andreea Neagu, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași

PARTICULARITĂȚILE INTELIGENȚEI EMOȚIONALE LA STUDENȚI

Stud. Ciorchin Alina, Specialitatea Psihologie în cadrul Facultății de Psihologie și Psihopedagogie Specială, Universitatea Pedagogică de Stat „Ion Creangă” din Chișinău, anul III

CARACTERISTICILE INTELIGENȚEI SOCIALE LA ADOLESCENȚI

Stud. Dorogan Cristina, Specialitatea Psihologie în cadrul Facultății de Psihologie și Psihopedagogie Specială, Universitatea Pedagogică de Stat „Ion Creangă” din Chișinău, anul III

DEZVOLTAREA PERSONALITĂȚII LA ȘCOLARUL MIC

Stud. Potlog Viorica, Specialitatea Psihologie în cadrul Facultății de Psihologie și Psihopedagogie Specială, Universitatea Pedagogică de Stat „Ion Creangă” din Chișinău, anul III

INTERNETUL ȘI PREZENȚA CHIPULUI LUI DUMNEZEU ÎN SPAȚIUL DIGITAL

Mrd. Nemerenco Alexei, Facultatea de Istorie și Filosofie, Programul de master Istoria și cultura religiei, anul I.

Profesor coordonator: pr. conf. univ. dr. Octavian Moșin, Facultatea de Istorie și Filosofie, Universitatea de Stat din Moldova, Chișinău (Republica Moldova)

FAMILIA ȘI ȘCOALA - PARTENERI ÎN EDUCAREA ȘI INSTRUIREA ELEVILOR

Mrd. Maria-Daniela Alistar, Facultatea de Filosofie și Științe Social-Politice, Departamentul de Sociologie și Asistență Socială, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, anul I, profesor
Coordonator: dr.asociat Maria Alexandrescu, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sf. Dumitru Stăniloae”

ARTIFICIAL INTELLIGENCE AND THE SOCIO-EDUCATIONAL TRANSFORMATION OF LEARNING

Dr. Elena Gafton, Colegiul Național “Emil Racoviță”; Colegiul Tehnic “Gheorghe Asachi”; Liceul Tehnologic de Transporturi și de Construcții Iași

SOLIDARITATEA ȘI SENSUL COMUNITAR IN SOCIETATEA CONTEMPORANA: PERSPECTIVE ASUPRA COEZIUNII ȘI SPRIJINULUI INTERUMAN

Dr. Petronela Daniela Feraru, Profesor de sociologie, psihologie. Colegiul Național Iași, Liceul „Ion Neculce” Târgu Frumos, județul Iași

IDENTITATE ROMĂ ȘI INCLUZIUNE SOCIALĂ: MARKERI IDENTITARI ȘI RITUALURI SOCIALE ROME, DE LA EXCLUZIUNE SOCIALĂ CĂTRE ACCEPTABILITATE SOCIALĂ

Drd. Bogdan Herțanu, Școala Doctorală a Facultății de Filosofie și Științe Social Politice, Universitatea Alexandru Ioan Cuza din Iași, România; Prof. univ. dr. Cristina Gavriliuță, Școala Doctorală a Facultății de Filosofie și Științe Social-Politice, Universitatea Alexandru „Ioan Cuza” din Iași, România

**SIMPOZION NAȚIONAL STUDENTESC
„MITROPOLIT PIMEN GEORGESCU”**

„OMUL ÎN FAȚA PROVOCĂRILOR LUMII CONTEMPORANE”

10-11 NOIEMBRIE 2025

AGENDA EVENIMENTUUI

LACRIMA LUI HRISTOS. CU SFÂNTUL PĂRINTE MĂRTURISITOR DUMITRU STĂNILOAE, ÎN CĂUTAREA IUBIRII INTEGRATOARE

Autor: **Drd. Ionescu (Necula) Dana Ligia**, doctorand în anul I al Facultății de Teologie Ortodoxă din București, Departamentul de Teologie Istorică

Profesor îndrumător: **Pr. Prof. Dr. Constantin Pătuleanu**

Rezumat: Lucrarea de față își propune să abordeze, în cheia antropologiei creștine, un aspect al creației teologice a Sfântului Părinte Mărturisitor Dumitru Stăniloae, izvorul trinitar al iubirii.

Preocupările contemporane din domeniul fenomenologiei emoțiilor iau în calcul și trăirile profunde ale omului religios, dar nu fac diferențe fundamentale între "repertoriul" mundan al emoțiilor și cel duhovnicesc, menit să purifice și să sublimeze ceea ce cade sub incidența trăirilor pătimase. Iubirea însăși, ca trăire omenească unificatoare, cunoaște avataruri variate, dar una este iubirea integratoare care-și are izvorul în iubirea lui Hristos pentru oameni.

Căutând să aflăm chipul evanghelic al lui Hristos – pentru a ne împlini misiunea de desăvârșire prin asemănare cu Persoana iubitoare a lui Hristos, desprinsă din structura veșnică a iubirii care este Sfânta Treime, vom pași pe urmele sfântului teolog ca să pătrundem taina Lacrimei lui Hristos, de la învierea lui Lazăr până la grija iubitoare și mântuitoare a rugăciunii către Tatăl ceresc din Grădina Getsimani.

De la afectele omului emoțional la limpezimea trăirilor omului duhovnicesc, lucrarea aceasta urmează să demonstreze că Lacrima lui Hristos este altceva decât manifestarea milei față de creatura zbuciumată și încercată de tot felul de ispite devoratoare. Este chintesența iubirii jertfelnice, înțelegătoare și mântuitoare, încununată de o bucurie luminoasă de dincolo de lume. Este forma supremă a iubirii creștine, pe care au trăit-o mărturisitorii și martirii închisorilor comuniste, iertătoare și integratoare. Iertătoare pentru că acceptă cu smerenie neputințele semenului său torționar, integratoare pentru că se îmbină cu o bucurie paradoxală în suferință, după modelul hristic.

Cuvinte-cheie: *Fenomenologia emoțiilor, Persoana lui Hristos, Sfânta Treime, iubirea dumnezeiască*

MAICA DOMNULUI ÎN GLAS DE COLIND

Autor: **Mrd. Mihaela Gârlea (Postică)**, Universitatea Alexandru Ioan Cuza, Iași, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Specializarea Comunicare spirituală și consiliere psihologică – Master, an I

Coordonator științific: **Asist. asoc. Pr. Bogdan-Vlăduț Brînză**

Rezumat: Dintotdeauna credincioșii Bisericii Ortodoxe Române au folosit colindele religioase pentru o comunicare autentică, mai aplicată, în relația cu Divinitatea, emanând prin acestea o „credință profundă exprimată în cuvinte simple”, așa cum a spus Patriarhul României, Daniel, în numeroase rânduri. Folclorul religios este deosebit de generos în acest sens, astfel că putem vorbi de un patrimoniu al spiritualității creștin-ortodoxe în care colindul deține un loc de justă valoare.

Lucrarea *MAICA DOMNULUI ÎN GLAS DE COLIND* propune identificarea câtorva ipostaze teologice (și sonore) în care Sfintei Fecioare Maria îi este adusă adâncă evlavie pentru Nașterea fără bărbat a Domnului Nostru Iisus Hristos. Duișia cuvintelor, melodicitatea simplă, frazarea organică, perfecțiunea arhitecturii sunt doar câteva dintre elementele de limbaj ce definesc colindul religios. Astfel, Drumul de la Nazaret către Bethleem, peisajele, îmbrăcămintea Maicii Domnului, căutarea locului potrivit pentru Naștere, diferite evenimente din viața Fecioarei Maria apar constant în colindul religios românesc, ca argumente ale unui singur ADEVĂR: Nașterea Mântuitorului Nostru Iisus Hristos. Exemplele muzicale vor însoți întregul discurs al lucrării propuse, cu scopul de a sugera cât mai bine glasul de colind al poporului creștin ortodox român.

Cuvinte cheie: *Maica Domnului, colind religios, arhitectură sonoră, teologie*

LEGĂTURA INTRINSECĂ DINTRE TAINE BOTEZULUI ȘI PREDICA DE MUNTE

Autor: Pr. Drd. Donisanu Emilian Marcel, Universitatea București, Facultatea de Teologie Ortodoxă din București, anul IV de doctorat în Noul Testament

Profesor îndrumător: Pr. Prof. Constantin Coman

Rezumat: Mesajul Predicii de pe Munte (Mt. 5 – 7) este adesea asociat termenului generic „porunci”. Însuși Hristos numește cuvintele Sale „porunci” (Mt. 5, 19). Acest cuvânt are o rezonanță puternică în literatura niptico-filocalică. Cercetând textele care privesc acest termen, se remarcă o trimitere constantă la realitatea dumnezeiescul Botez. Părinții aduc în atenție existența unor punți organice între harul Botezului și harul poruncilor. Botezul aduce Soarele desăvârșit în inima omului, însă împlinirea poruncilor este cea care curăță ochiul spre a primi razele de lumină. În cadrul acestei legături se descoperă o lucrare chenotică a lui Hristos, prin care își arată pururea iubirea dumnezeiască ce respectă în mod deplin libertatea omului.

Explorând aceste punți, se evidențiază unele caracteristici reprezentative pentru erimeneutica răsăriteană a Sfintei Scripturi. Întrucât mulți autori de comentarii biblice tratează separat textul Predicii de pe Munte de Biserica vie a lui Hristos, poruncile exprimate la Mt. 5 – 7, par a fi niște enunțuri emfaticе, împodobite stilistic și literar, dar sterile și în dezacord cu ființa umană. Componenta realității botezului clarifică divergențele de înțelegere ce sunt exprimate în unele lecturi limitate. Astfel, apar răspunsuri la unele întrebări care circulă atât în spațiul teologic biblic, cât și în viața bisericească: în ce măsură poate cel nebotezat să înțeleagă Scriptură? sau cel botezat, dar care nu împlinește poruncile?; de ce nu poate Biserica diminua standardele morale la slăbiciunile omului contemporan?; nu cumva Dumnezeu așteaptă prea mult de la om?; de ce nu este suficient omului doar să se boteze pentru mântuire?

Cuvinte cheie: *Harul botezului; Porunci dumnezeiești; Predica de pe Munte; exegeză răsăriteană; niptic; filocalic*

Biblia, Cuvântul lui Dumnezeu în epoca modernă

Autor: Stud. Gavrilița Tudor, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Specializarea Teologie Ortodoxă Pastorală – Extensia Chișinău, anul II

Profesor coordonator: pr. conf. univ. dr. Octavian Moșin, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași.

Rezumat: Biblia rămâne centrul vieții creștine, dar interpretarea ei diferă între confesiuni, generând numeroase curente și dispute teologice. Nicio lectură nu este absolut obiectivă, deoarece orice interpretare poartă amprenta celui care citește și a contextului istoric și cultural în care aceasta are loc. Asemenea unei opere geniale, Biblia conține mai mult decât au conștientizat autorii ei, iar bogăția mesajului său spiritual depășește adesea înțelegerea imediată.

Dificultățile traducerilor și diferențele dintre manuscrise arată imposibilitatea unei înțelegeri strict literale. De aceea, credinciosul are nevoie de tradiția Bisericii, de învățătura Sfinților Părinți și de o atitudine smerită față de text. Biblia nu este doar o carte, ci un dialog viu între Dumnezeu și om, care cere discernământ, credință și responsabilitate spirituală. În epoca modernă, aceasta continuă să inspire reflecție morală și spirituală, ghidând omul contemporan în confruntarea cu dilemele etice și culturale ale lumii actuale. Lectura biblică responsabilă devine astfel un instrument de formare personală și comunitară, conectând valorile tradiționale cu provocările societății contemporane.

Cuvinte-cheie: Biblie, Cuvântul lui Dumnezeu, interpretare, tradiție creștină, Sfinții Părinți, discernământ, epoca modernă, spiritualitate.

Omul în era suprainformației – pierdut printre adevăruri

Autor: Stud. Leanca Sergiu, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Specializarea Teologie Ortodoxă Pastorală – Extensia Chișinău, anul I

Profesor coordonator: pr. conf. univ. dr. Octavian Moșin, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași.

Rezumat: Trăim într-o lume dominată de viteză și tehnologie, unde informația circulă neîncetat și aparent fără limite. Internetul ne oferă libertatea de a cunoaște totul, dar această libertate devine adesea o povară. Suntem zilnic bombardați cu știri, opinii și imagini, până când adevărul se amestecă cu minciuna, iar esențialul se pierde în zgomotul digital. Omul contemporan știe mult, dar înțelege tot mai puțin.

Epoca actuală este marcată de fenomenul „fake news”, de manipulare subtilă prin rețele sociale și de algoritmi care ne arată doar ceea ce dorim să vedem. Astfel, trăim în bule informaționale și ne izolăm de realitatea celorlalți. Expunerea constantă la ecrane generează oboseală mentală, anxietate și scăderea capacității de concentrare.

Soluția nu constă în respingerea tehnologiei, ci în redescoperirea echilibrului. Omul modern trebuie să învețe să filtreze informațiile, să caute calitatea în locul cantității și să-și rezerve timp pentru tăcere, reflecție și lectură autentică. Prin discernământ, responsabilitate și autocontrol, fluxul uriaș de informații poate fi transformat în înțelepciune reală, oferind claritate și sens existențial.

Cuvinte-cheie: suprainformație, tehnologie, discernământ, fake news, rețele sociale, echilibru digital, reflecție, autocontrol, adevăr, om contemporan.

CÂTEVA CONSIDERAȚII DE TEOLOGIE PASTORALĂ ÎN GÂNDIREA SFÂNTULUI VASILE CEL MARE

Autor: Stud. Acsinia Ștefan, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași; Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Iași, Specializare Teologie Pastorală, anul II

Rezumat: Sfântul Vasile este unul dintre cei mai importanți ierarhi din istoria Bisericii Ortodoxe. Scrierile lui sunt rezumatul întregii sale activități pastorale, oferindu-ne o moștenire considerabilă din punct de vedere spiritual, doctrinar și istoric. Conștiința sa de povățuitor al sufletelor reiese din fiecare rând al Epistolelor și Regulilor sale, care sunt un veritabil manual de pastorală, în care Părintele Capadocian ne expune gândirea sa în problemele de pastorație și în care cristalizează un portret al păstorului. Ca ierarh, el a îmbinat teologia cu misiunea, preoția cu trăirea, păstoria cu filantropia, devenind model al slujirii prin exemplul personal și prin dragostea față de oameni. Activitatea sa arhierească a fost marcată de apărarea dreptei credințe și de o vie conștiință pastorală care a căutat echilibrul între Biserică și Stat.

Sfântul Vasile subliniază chemarea păstorului la sfințenie, responsabilitatea față de turma încredințată și grija pentru unitatea și curăția Bisericii. Pastorația, în viziunea lui, este o lucrare hristocentrică, izvorâtă din iubire și slujire, în care păstorul devine chip al lui Hristos prin jertfă, discernământ și grija părintească față de fiecare suflet. Cel căruia i s-a încredințat turma lui Hristos trebuie să fie conștient de misiunea care i-a fost încredințată, lucrând cu mare râvnă atât la propria-i mântuire cât și la cea a comunității sale. Sfântul Vasile ne prezintă cum trebuie să se raporteze preotul la misiunea încredințată și care este menirea sa în viața duhovnicească a comunității. Grija față de felul slujirii, față de fiecare suflet în parte, de Biserica locală ca parte a întregului și de întregul trup al Bisericii, reprezintă misiunea centrală a păstorului pentru Sfântul Vasile.

Cuvinte cheie: Sfântul Vasile cel Mare, păstor, turmă, grijă, dragoste, pastorație

ABORDAREA ADICȚIILOR ÎN CONTEXTUL MISIUNII ORTODOXE CONTEMPORANE

Autor: Ierom. Dometian (Florin-Petru) Burlibașa, doctorand al Școlii Doctorale a Facultății de Teologie Ortodoxă „Andrei Șaguna” din cadrul Universității „Lucian Blaga” din Sibiu, anul I

Rezumat: Lucrarea oferă o analiză interdisciplinară asupra fenomenului dependențelor, privit din perspectivă teologică ortodoxă, misionară și științifică. În tradiția patristică, adicțiile sunt înțelese ca forme moderne ale patimilor care înrobesc sufletul și îi răpesc libertatea. Părinți precum Sfântul Maxim Mărturisitorul sau Sfântul Grigorie Palama arată că patimile, atunci când nu sunt transfigurate prin harul dumnezeiesc, devin *idoli interiori* ai omului. În secolul XX putem observa cu claritate că rădăcina dependențelor se află în pierderea realității și a comuniunii cu Dumnezeu, iar vindecarea lor nu este posibilă decât prin restaurarea acestei relații, prin rugăciune, pocăință și participare la Harul divin.

În literatura misionară contemporană, fenomenul adicțiilor este analizat ca una dintre provocările pastorale majore ale Bisericii în lumea postmodernă. Autori români și greci subliniază necesitatea unei misiuni active, care să răspundă real/concret adicțiilor, formelor moderne de idolatrie și înrobire

spirituală, integrând dimensiunea duhovnicească cu contribuțiile psihoterapiei și medicinei. Această abordare integrativă nu relativizează, ci potențează rolul Bisericii, întrucât doar dimensiunea duhovnicească, poate asigura o vindecare deplină.

Contribuțiile științelor sociale și medicale evidențiază mecanismele cognitive și sociale ale dependențelor, dar și cauzele lor spirituale – lipsa sensului și a comuniunii de iubire a omului cu Dumnezeu și cu semenii săi. Totuși constatăm absența unei sinteze teologico-misionare coerente asupra adicțiilor, a unei implementări efective în plan social al unor centre specializate care să ofere soluții clare, valide în vederea vindecării, mai cu seamă al toxicomanilor.

În acest context, lucrarea propune un model integrat de abordare pastorală, care să articuleze diagnosticul duhovnicesc al dependenței, resursele patristice pentru vindecare și aplicarea lor, într-o strategie misionară adaptată realităților contemporane.

Cuvinte cheie: *adicții, dependență, patimi, vindecare duhovnicească, libertate, comuniune, misiune pastorală, teologie ortodoxă*

SFÂNTUL IRINEU DE LYON. SFÂNTA TRADIȚIE ȘI IMPORTANȚA EI ACTUALĂ

Autor: **Drd. Rizea Marian, Școala Doctorală „Dumitru Stăniloae” din cadrul Facultății de Teologie Ortodoxă „Justinian Patriarhul” din București, anul I**

Rezumat: În zilele noastre mai mult decât oricând, pentru cei ce iubesc Sfânta Tradiție a Bisericii Dreptmăritoare, adevărul de credință și Tainele transmise prin ea, se poate constata cu ușurință o invazie a neognosticismului. Forme ale „cunoașterii adevărate” au inundat toate planurile societății. Ni se propune un Dumnezeu fără Biserică, un Hristos despărțit de dumnezeirea Sa, transformat în simplu om – „învățător luminat al umanității alături de alții asemenea”. Ni se indică o biserică fără Cruce, o mântuire fără Hristos, o „dezvoltare personală” sub egida diversilor „guru” care dețin „adevărul”, precum și o multitudine de lucruri care îndepartează ființa umană de Adevăr, care a fost, este și va fi Mântuitorul Hristos.

Vorbim însă de un Hristos nedespărțit de minunile Sale, de lucrarea Sa prezentă în lume, de Tainele Sale, de Sfinții Săi și de preacurata Sa Maică. Dar mai ales vorbim de un Hristos prezent și nedespărțit de Trupul Său tainic – Biserica – singura păstrătoare a Tradiției apostolice. „Ca și în Antichitate, unele curente gnostice sunt constituite astăzi separat, chiar împotriva creștinismului (caz ușor de identificat), dar anumite forme sunt foarte apropiate de credință și prezintă un pericol real în măsura în care, prin aceste puncte aparent comune, tind să înlocuiască credința primită de la apostoli. Irineu s-a angajat să ofere credincioșilor mijloacele de a-și întări înțelegerea credinței pentru a le recunoaște și evita. Ne poate ajuta metoda lui și astăzi?”

Răspunsul întrebării din paragraful anterior se impune de la sine. În societatea postmodernă dominată de acest val de neognosticism, există de asemenea o tendință evidentă și centralizată de a redefini tot ceea ce fusese deja definit ca fiind folositor ființei umane, de la morală, la credință și încadrare socială. Tocmai într-un astfel de cadru se vădește relevanța temei pe care o propunem, sublinierea aspectelor care dau identitate unui creștin fiind o necesitate.

Sfânta Tradiție, ca proces spiritual și istorico-social aflat în plină desfășurare este un reper fundamental pentru creștinul zilelor noastre, conturându-se ca o trăsătură identitară a Creștinismului. Acest lucru este esențial pentru ancorarea în Adevăr, întrucât Tradiția este prima mărturie a Sfinților Apostoli primită în Bisericele locale.

Cuvinte cheie: *Adevăr, Tradiție, atemporal, identitate, universal valabil, pseudocredință*

VEDEREA LUMINII NECREATE ÎN GÂNDIREA SFÂNTULUI GRIGORIE PALAMA

Autor: **Stud. Cojoc Tudor, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași, Facultatea de Teologie Ortodoxă “Sfântul Dumitru Stăniloae”, Specializarea Teologie Pastorală, anul III**

Rezumat: Textul vorbește despre învățătura Sfântului Grigorie Palama legată de „vederea luminii necreate”, o experiență duhovnicească în care omul ajunge, prin har, să simtă prezența lui Dumnezeu. Pentru Palama, această lumină nu este una obișnuită, ca cea a soarelui, ci este lumina lui Dumnezeu, care nu a fost creată și care arată slava Sa.

Sfântul Grigorie a trăit în secolul al XIV-lea și a apărut ideea că omul poate vedea această lumină dumnezeiască prin curățirea sufletului și prin rugăciune. Într-o dispută cu teologul Varlaam, el a spus că apostolii, pe Muntele Tabor, când Hristos S-a schimbat la față, au văzut o lumină veșnică, nu una fizică. Ochii lor au fost întăriți de Duhul Sfânt ca să poată percepe energia lui Dumnezeu.

Palama explică și că există o diferență între ființa lui Dumnezeu, care nu poate fi cunoscută de om, și energiile Sale, prin care Dumnezeu Se arată și lucrează în lume. Prin aceste energii, omul poate participa la harul dumnezeiesc, fără să devină el însuși Dumnezeu.

Vederea luminii necreate nu este posibilă fără o viață curată, fără rugăciune și liniște lăuntrică. Prin isihasm – adică rugăciunea neîncetată și pacea inimii – mintea omului se luminează și poate ajunge la o cunoaștere adevărată a lui Dumnezeu. Lumina văzută de sfinți este aceeași care va străluci în Împărăția lui Dumnezeu, fiind semnul unirii omului cu divinitatea.

Cuvintele cheie: *mintea(nous), diferite interpretări, credința*

PRACTICAREA RUGĂCIUNII ÎN FAMILIE

Autor: **Stud. Cojocariu Eduard-Liviu, Universitatea “Alexandru Ioan Cuza” din Iași, Facultatea de Teologie Ortodoxă “Sfântul Dumitru Stăniloae”; specializarea Teologie Pastorală; anul III**

Rezumat: Lucrarea de față explorează dimensiunea teologică, biblică și practică a rugăciunii în familie, înțelegând ca o lucrare sfințitoare și o expresie concretă a comuniunii dintre Dumnezeu și om. Pornind de la temeiurile scripturistice, este evidențiat faptul că familia a fost creată pentru dialogul cu Dumnezeu, iar rugăciunea constituie mijlocul prin care această legătură se păstrează vie. Modelele biblice analizate - familia dreptilor Zaharia și Elisabeta, casa sutașului Corneliu și rugăciunea lui Iair pentru fiica sa - ilustrează lucrarea harului în viața celor ce se roagă împreună, arătând că rugăciunea comună este o cale de sfințire și de apropiere de Dumnezeu.

Învățăturile Sfinților Părinți, precum Sfântul Teofan Zăvorâtul, Sfântul Paisie Aghioritul și Sfântul Pr. Dumitru Stăniloae, adâncesc această perspectivă, subliniind că familia este o „biserică mică” (ἡ μικρὰ ἐκκλησία) un spațiu haric în care iubirea, credința și rugăciunea se împletesc în vederea mântuirii. Rugăciunea comună are nu doar un rol duhovnicesc, ci și unul pedagogic, contribuind la formarea spirituală a copiilor, care învață prin exemplul părinților limbajul credinței și al recunoștinței. Partea practică a lucrării evidențiază importanța rânduiei și a discernământului în viața de rugăciune a familiei, arătând că aceasta trebuie să fie o lucrare a iubirii libere, nu a constrângerii. Prin rugăciune, casa creștinului se transformă într-un loc al prezenței lui Dumnezeu, o prelungire a comuniunii euharistice și o mărturie vie a credinței în mijlocul lumii contemporane. În concluzie, rugăciunea în familie se arată a fi nu doar o practică devoțională, ci o cale de sfințire și de rezistență duhovnicească, unind membrii familiei în iubire, pace și nădejde, și transfigurând viața cotidiană într-o liturghie a comuniunii cu Dumnezeu.

Cuvinte cheie: *rugăciune, familie, comuniune, har, educație, iubire*

CRIZA VALORILOR MORALE ȘI CRIZA SENSULUI VIEȚII OMULUI DE AZI

Autor: **Mrd. Marin Georgiana, Universitatea din București, Facultatea de Teologie Ortodoxă “Justinian Patriarhul” , Masterat Spiritualitate creștină și viață sănătoasă, Anul I**

Profesor îndrumător: **Pr. Prof. Univ. Dr. Ștefan Iloaie**

Rezumat: Am ales să abordez în cuprinsul acestui referat un subiect pe deoparte actual și care îl vizează pe omul din societatea contemporană, iar pe de altă parte un subiect care aduce în atenție valorile morale și sensul vieții omului.

Trăim într-o societate în care adesea este prezentă criza valorilor morale și mai ales regăsim o criză a sensului vieții omului în confortul cel mai mare pe care ni-l putem imagina. Dar ar trebui să ne punem un mare semn de întrebare: Oare de ce omul contemporan deși aparent are de toate și mă refer aici la realizări fie pe plan personal și profesional, un statut social important în societate și poate și o familie aparent împlinită și posibilități materiale nelimitate nu are liniște și sens?

De ce ajung tinerii în pragul sinuciderii și adulți?

Și oare de ce a ajuns depresia, anxietatea singurătatea să afecteze o mare majoritate din populația acestei țări?

Sunt întrebări esențiale, care ar trebui să ne pună pe gânduri și să ne ridice un mare semn de întrebare: Oare aceste realități nu sunt urmările negative ale crizei valorilor morale și a lipsei de sens din viața oamenilor?

Își mai pune omul contemporan întrebarea: Care este sensul vieții mele cu adevărat și pentru ce trăiesc?

Sunt întrebări la care voi încerca în cuprinsul acestui referat să ofer câteva răspunsuri și din experiența personală, dar și din perspectivă teologică.

Cuvinte cheie: *sens, criză, valoare, viață, societate*

TEXT, VARIANTĂ ȘI KERYGMĂ: PERSPECTIVE CONTEMPORANE ASUPRA RELAȚIEI DINTRE CRITICA TEXTUALĂ ȘI EXEGEZA BIBLICĂ ÎN DIALOGUL EHRMAN–WALLACE

Autor: Stud. Gordea George-Ioan, Facultatea de Teologie Ortodoxă din Cluj-Napoca, specializarea Teologie Pastorală, anul III

Profesor coordonator: Arhid. Conf. univ. dr. Olimpiu-Nicolae Benea

Rezumat: Lucrarea propune o analiză interdisciplinară a raportului dintre isagogie, critică textuală și teologie, în lumina dialogului contemporan dintre Bart D. Ehrman și Daniel B. Wallace, directorul Center for the Study of New Testament Manuscripts (CSNTM). Într-un context în care digitalizarea manuscriselor și aplicarea metodelor moderne (CBGM, ECM, NTVMR) aduc un acces fără precedent la izvoarele textului sacru, se ridică tot mai acut întrebarea privind relația dintre varianta textuală și mesajul teologic (kerygma). Studiul examinează câteva pasaje scripturistice reprezentative, pentru a evidenția modul în care diferențele de lectură pot influența nu doar exegeza, ci și formularea credinței în context eclesial.

Prin contrastul dintre abordarea critic-istorică a lui Ehrman și cea teologic-apologetică a lui Wallace, lucrarea propune o cale de mijloc: critica textuală nu amenință, ci adâncește înțelegerea Cuvântului, chemând la rigoare științifică și fidelitate teologică în fața provocărilor lumii contemporane.

Absența unei critici literare coerente și riguroase poate însă deveni un pericol real, atât pentru cercetarea biblică, cât și pentru viața teologică a Bisericii. În lipsa unei evaluări critice a textului, tradiția riscă să devină opacă, confundând transmiterea fidelă a Scripturii cu simpla reproducere mecanică a formelor ei istorice. Fără o conștiință filologică activă, se pierde nuanțele limbii originale, contextul de redactare și procesul viu al canonului, iar interpretarea alunecă fie spre fundamentalism literalist, fie spre relativism teologic.

Critica literară și textuală nu se opun credinței, ci o slujesc prin discernerea raportului dintre adevărul revelat și limbajul care îl exprimă. Lipsa acestei abordări slăbește rigoarea cercetării și fragmentează înțelegerea kerygmei, separând forma scripturală de intenția divină. Astfel, critica devine un act de fidelitate hermeneutică, menit să redea textului claritatea și profunzimea teologică inițială.

Cuvinte-cheie: isagogie; critică textuală; exegeza Noului Testament; Bart D. Ehrman; Daniel B. Wallace; CSNTM; manuscrise grecești; kerygma; Editio Critica Maior; hermeneutică teologică

CĂUTÂND LA SF. DUMITRU STĂNILOAE CUVÂNT DESPRE INTELIGENȚA ARTIFICIALĂ

Autor: Stud. Mihai Nanu, Facultatea de Teologie Ortodoxă din Cluj, secția Pastorală, anul I

Rezumat: În contextul în care ecranele purtate de fiecare dintre noi oferă promisiunea conectivității, a comuniunii interpersonale din ce în ce mai depline (mai întâi prin text, apoi prin voce, imagini, video sau realitate virtuală), propun să judecăm prin cuvintele Sfântului Dumitru Stăniloae această nouă oportunitate ce se ivește la orizont. Căci nu doar mai deplina apropiere de semen ni se promite de tehnologie, ci și răspunsurile cele mai bune, cu valoarea mântuitoare/salvatoare cea mai mare - butonul "întreabă Inteligența Artificială" fiind pus tot mai la îndemână, ca izvor de lămurire înaintea tuturor oamenilor.

Punând la picioarele acestui instrument toată producția interiorității umane din toată vremea (fixată în toate mediile posibile: scris, video, etc.) ajungem implicit să credem de acum că acesta cuprinde deodată și în întregime, totalitatea potențialității naturii umane. Apoi că răspunsul său la întrebările cu care ne confruntăm, va fi nu doar un maxim de potență umană, ci chiar o transcende pe aceasta prin capacitate tehnică, "gândind" într-o realitate mai presus de ce putem noi concepe. Se aseamănă oare acest lucru cu năzuința de a ne împărtăși de "Revelație" fără "Revelator"? De a ajunge la cer pe baza tehnologiei create din propriile mâini? A cărămizilor de pământ ars cu smoală, nu prin nevoința cu piatra cioplită?

Nu ne va reda tehnologia, A.I.-ul unitatea limbii amestecate prin pronie Dumnezeiască? Nu vom folosi oare lucrurile date spre practicarea atenției și a generozității reciproce, care își descoperă sensurile doar în raport cu comuniunea interpersonală umană, spre a ajunge în ele însele (adică în interiorul rețelei, a obiectului făcut de mână omenească) la comuniune - prin participarea la ele? Este oare aceasta fix opusul comuniunii, unirii în Hristos, prin Trupul Bisericii? Unele că acestea propun spre discutare, ca noile înțelesuri generate de o gândire dreaptă, să ducă la păzirea față de soluțiile propuse de cei care promit, prin atingerea de știința lor, a face din orice "materie", aur.

Cuvinte cheie: *Sf. Dumitru Stăniloae, A.I., medium, rațiunile lucrurilor*

PSIHOLOGUL BORIS LUBAN PLOZZA

Autor: **Stud. Buna Bogdan Constantin, Universitatea Babeș Bolyai, Facultatea de Teologie Ortodoxă Cluj-Napoca secțiunea teologie pastorală, anul II**

Rezumat: "Muzica ne relaxează, ne induce o anumită dispoziție (bună sau rea), dă un sens existenței noastre." „ Muzica vorbește prin intermediul psihicului celui ce o ascultă, ea având condensate în structurile ei gândurile și sentimentele compozitorului (mesajul muzical), potențate și explicate prin eforturile interpretului. “ Pornind de la afirmațiile lui Boris Luban, se poate deduce importanța esențială a muzicii în susținerea și echilibrarea psihicului uman. În contextul contemporan, numeroase studii indică faptul că depresia reprezintă una dintre cele mai răspândite afecțiuni ale secolului XXI. În acest sens, prezentul studiu își propune să evidențieze rolul Liturghiei interpretate polifonic — prin îmbinarea armonioasă a mai multor voci corale — în procesul de vindecare și alinare a persoanelor care traversează stări de suferință și încercări sufletești profunde.

Pornind de la expresia „ urechea a treia a gândirii muzicale “ idee ce aparține lui Nietzsche, care vorbește de un al treilea ochi cu care trebuie percepută semnificația artei, aceasta a fost denumită de Luban Plozza o „ureche a sufletului “. Ne vom oprii, în studiul nostru, la o abordare teologică a acestei noțiuni în vederea obținerii unei înțelegeri profunde asupra efectele muzicii bisericești asupra sufletului uman.

Cuvintele cheie: *Meloterapie, Psihologie , Muzică corală, Liturghie, Cuvintele liturgice*

SFÂNTA LITURGHIE ÎN VIAȚA BISERICII: „TAINA TAINELOR” ÎN OPERA ȘI ÎNVĂȚĂTURA SFÂNTULUI DIONISIE AREOPAGITUL

Autor: **Mrd. Arhid. Ieremia Sărmaș**, Programul de Master Teoria și Practica Formării Religioase, din cadrul Facultății de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Universitatea “Alexandru Ioan Cuza” din Iași;

Coordonator științific: **Prof. univ. dr. Carmen-Maria Bolocan**

Rezumat: Cercetarea de față își propune să analizeze viziunea mistagogică a Sfântului Dionisie (Pseudo) Areopagitul așa cum este expusă în opera sa „Despre ierarhia bisericească”, punând accentul pe relația dintre Dumnezeu și om prin *Comuniunea Liturgică*. Sfântul Dionisie pleacă de la premisa că Dumnezeu este iubire și că scopul suprem al ființei create (omul) este îndumnezeirea (divinizarea). Această mistică este eminentă liturgică și implică o înțelegere dublă a cunoașterii divine: teologia afirmativă (catafatică), folosind atributele revelate (Lumină, iubire), și teologia negativă (apofatică), care recunoaște inaccesibilitatea lui Dumnezeu în esența Sa.

Procesul de îndumnezeire este susținut prin intermediul celor două ierarhii, cerească și bisericească, a căror activitate se desfășoară într-un mediu fecund al *Iubirii Divine*. Ierarhia bisericească, structurată în triade (Taine, cler, credincioși), nu este înțeleasă ca o formă de autoritate administrativă, ci ca o formă de comuniune și de lucrare sacră. Această comuniune atinge apogeul în Sfânta Liturghie (Euharistie), numită și Sinaxă (Adunare), fiind miezul vieții creștine și Taina care desăvârșește unirea cu Hristos.

Sfântul Dionisie subliniază că actul liturgic cere o participare activă din partea credincioșilor, nu doar o prezență pasivă. Această participare este graduală, arătând că accesul la Tainele desăvârșitoare și la cunoașterea mistică este condiționat de pregătire, hotărâre și abnegație în viața bisericească. Astfel, ierarhia bisericească își împlinește scopul cultivând comuniunea în iubire care conduce la unirea cu Hristos Euharistic, sursa puterii pentru îndumnezeirea omului.

Cuvinte cheie: *Euharistie, Mistagogie, Sinaxă, Îndumnezeire, Ierarhie, Comuniune*

LITURGHIA ÎN SPAȚIUL MEDIATIC: IMPLICAȚII LITURGICE ȘI PROVOCĂRI TEOLOGICE ALE DIFUZĂRII TELEVIZATE A SLUJBELOR BISERICEȘTI

Autor: **Drd. Murariu Eduard-Dănuț**, Universitatea din București, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Justinian Patriarhul”, Școala Doctorală „Dumitru Stăniloae”

Coordonator științific: **Pr. Prof. Univ. Dr. Ioan Moldoveanu**

Rezumat: Transmiterea slujbelor bisericești prin intermediul televiziunii și al mediilor digitale a devenit tot mai prezentă în viața Bisericii din ziua de astăzi, mai ales după experiența pandemiei, când, pentru o perioadă de timp, accesul fizic în locașurile de închinare a fost restricționat. Această practică, deși s-a arătat o metodă pastoral-misionară legitimă, de a aduce slujbele aproape de credincioșii absenți, continuă să ridice o serie de întrebări teologice cu privire la modul în care taina poate fi prezentată celor din exteriorul bisericilor.

Conform perspectivei creștine, Liturghia este, prin excelență, evenimentul comunitar al Bisericii, locul prezenței reale a lui Hristos în mijlocul celor adunați.

Participarea la *Taina tainelor* presupune o împărtășire reală, și nu doar o contemplare vizuală, după cum au subliniat în nenumărate rânduri Părinții Bisericii.

Astfel, se nasc multiple provocări liturgice și pastoral-misionare: modificarea percepției asupra spațiului sacru, transformarea actelor liturgice în evenimente mult prea controlate și controlabile, riscul de „teatralizare” a cultului și tentația de a orienta slujirea după anumite criterii estetice sau tehnice.

Comunicarea de față își propune o analiză pastoral-liturgică a acestor realități, evidențiind criteriile prin care Biserica poate integra mijloacele media fără a altera caracterul de taină. Se va dovedi că transmisiunile pot fi un instrument misionar autentic doar atunci când acestea rămân subordonate scopului duhovnicesc, fiind însoțite de o cateheză corespunzătoare și de o conștiință liturgică matură, pentru ca omul să înțeleagă că „Liturghia pe ecran” nu este una deplină, ci ea poate fi considerată ca o „chemare spre Liturghie”, o prelungire menită să trezească dorul după comuniunea reală și euharistică.

Cuvinte-cheie: *Liturghie, televiziune, slujbă, transmisiune, media, cult*

CÂTEVA CONSIDERAȚII FILOCALICE ASUPRA VIEȚII SFÂNTULUI CUVIOS DIONISIE VATOPEDINUL, STAREȚUL CHILIEI ”SFÂNTUL GHEORGHE, COLCIU”

Autor: **Stud. Gavril Cosmin-Marius (Ierom. Veniamin - Mănăstirea Sihăstria Voronei), Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, anul III**

Rezumat: În prezentarea mea, doresc, într-un mod succint, să prezint câteva idei esențiale din experiența pe care am avut-o, trăind în Sfântul Munte, avându-l ca stareț pe unul din cei mai apropiați ucenici pe care i-a avut Bătrânul Dionisie. Ca punct de pornire, mă voi folosi de Simpozionul internațional dedicat Sfântului Cuvios Dionisie, „Întâlnirea cu Duhovnicul”, susținut în perioada 12-14 noiembrie 2025, la Mănăstirea Neamț. În desfășurarea Simpozionului au vorbit majoritatea ucenicilor care l-au avut ca stareț și povățuitor duhovnicesc pe *Cuviosul de la Colciu*.

În viziunea Sfântului, smerita cugetare este temelia, baza, punctul central, al vieții și al viețuirii noastre duhovnicești. Fără de simplitate, sinceritate și bărbăție duhovnicească, nu putem avea a abordare corectă asupra chemării de a fi creștini. Omul contemporan este chemat zilnic, clipă de clipă, să răspundă prilejurilor de mântuire pe care Dumnezeu le îngăduie în viața sa, pentru a se putea cunoaște cu adevărat pe sine: „Nu va putea cineva să se cunoască pe sine, de nu-și va întoarce mai întâi puterile sufletului său prin pocăință dureroasă și stăruitoare” (Sfântul Nichita Stithatul, Filocalia a VI-a).

Așadar, necesitatea de a fi într-o împreună lucrare cu Dumnezeu este esențială pentru creștinul din ziua de astăzi deoarece, Dumnezeu, întru toată îndelunga Sa răbdare și purtare de grijă, ne are pe TOȚI de mântuit.

Cuvinte cheie: *filocalie, smerita cugetare, simplitate, bărbăție duhovnicescă*

RĂSPUNSURI LA PROBLEMELE OMULUI CONTEMPORAN ÎN OPERA SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

Pr. Drd. Petrică-Mircea Constantinescu, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași Facultatea de Teologie Ortodoxă, Școala Doctorală de Teologie Ortodoxă Direcția de Cercetare: Teologie Liturgică, anul II

Coordonator Științific: Prof. Univ. Dr. Pr. Viorel Sava

Rezumat: Sfântul Ioan Gură de Aur se impune ca personalitate proeminentă prin relieful său unic de om, de scriitor, de preot, de inițiator de reforme în duhul Evangheliei. El și-a atras o atenție multilaterală și aprecieri pasionate din partea contemporanilor săi. Biserica soarbe puteri binefăcătoare din omiliile, tratatele, scrisorile și liturghia sa, precum și din capitolele de frumusețe îngerească ale vieții sale. E în aceste izvoare atâta viață, altitudine și puritate duhovnicească, e atâta apel la inima omenească pentru a și le însuși, e atâta mângâiere pentru toate sufletele și în toate situațiile, încât nu se poate concepe viață bisericească și creștină fără Sfântul Ioan Gură de Aur. Sfântul Ioan Gură de Aur e unul din cei mai mari și mai gustați scriitori ai Bisericii creștine. Fondul și forma scrierilor sale prezintă și azi un viu interes. Nu numai un interes istoric și cultural, ci și unul de continuă actualitate morală, socială și literară.

Studiind cuprinsul predicilor hrisostomice, vom constata critica vehementă pe care Sfântul Ioan o făcea tuturor relelor moral-sociale ale timpului său, cum au fost sclavia, bogăția și sărăcia, cămătăria, marile proprietăți individuale, luxul, literatura decadentă, spectacolele decadente, întrecerile de la hipodrom, luptele dintre gladiatori, superstițiile, orgoliul, desfrânarea, homosexualitatea etc., probleme cu care ne confruntăm și noi în zilele noastre. Apoi Sfântul Ioan Gură de Aur, potrivit principiilor sale omiletice, după ce taie rănilor păcatelor și ale fărâdelegilor sociale până în adâncul lor, încearcă să așeze în locul acestora balsamul vindecător al învățaturii evanghelice, ca să deprindă pe ascultătorii săi cu practicarea virtuților creștine, care contribuie în mod esențial la îmbunătățirea morală a societății. Dintre aceste virtuți, cele mai frecvent menționate sunt: pacea, munca, dreptatea socială, caritatea sau milostenia, rugăciunea, iubirea față de oameni și iubirea familiei.

Sfântul Ioan este și rămâne o icoană dintre cele mai sugestive de ceea ce trebuie să fie un adevărat îndrumător de suflete.

Cuvinte cheie: Ioan Gură de Aur, omul contemporan, societate, familie, omilii, virtute

TEOLOGIA CA NEVOINȚĂ: STUDENTUL ÎNTRE INFORMAȚIE ȘI REVELAȚIE

Stud. Bostan Vlad, Facultatea de Teologie Ortodoxă din Cluj-Napoca, Teologie Pastorală, anul I

Rezumat: Am pornit de la o întrebare care mă frământă ca student: de ce nu mai sunt studenții studioși? Trăim într-o vreme în care febra informației a înlocuit setea de cunoaștere, iar acumularea grăbită de date a alungat rigoarea și sensul. Mă întreb uneori dacă nu am devenit asemenea unui vas marin care, abătut cu un singur grad de la direcție, ajunge la mii de kilometri de țintă. Așa arată astăzi studiul: multă mișcare, puțină orientare.

Căutând un răspuns, m-am întors la Filocalie, la Calist Catafygiotul, care spune că cel născut din Duh primește puterea vederii duhovnicești, adică ochii prin care omul vede în lucruri rațiunile dumnezeiești, acele sensuri vii, enipostaziate de Logos. În acea vedere începe adevărata cunoaștere și drumul unirii cu Dumnezeu.

Așa am înțeles că studiul nu e doar o obligație, ci o lucrare lăuntrică. Omul, spune Grigorie de Nyssa, contribuie prin propria strădanie la participarea sa la Dumnezeu; a înțelege, a vedea și a te uni cu El sunt una și aceeași mișcare.

De aceea, cred că și domeniile profane pot deveni trepte spre sacru, dacă știm să descoperim în ele reflexiile Logosului. Studiul, atunci, nu mai este simplă informare, ci o formă de asceză, o cale de transfigurare. Iar studentul, dacă își recapătă ochii duhovnicești, devine din nou ceea ce numele lui spune: studiosus, zelos, dedicat studiului, pasionat.

Cuvinte cheie: *student, cunoaștere, direcție, domeniile profane, ochi duhovnicești, Filocalie*

DEMNITATEA PERSOANEI UMANE IN TEOLOGIA PARINTELUI DUMITRU STĂNILOAE – CONTRA-ARGUMENT PENTRU DOCTRINA TRANSUMANISTA

Autor: Drd. Pr. Cristian Necula, Scoala Doctorală Dumitru Stăniloae București

Rezumat : Într-o epocă dominată de promisiunea progresului tehnologic și de ideologia transumanistă, care urmărește depășirea limitelor biologice ale omului prin fuziunea cu mașina, teologia Sfântului Preot Mărturisitor Dumitru Stăniloae oferă o perspectivă radical diferită asupra sensului existenței umane. Această perspectivă care accentuează destinul veșnic al omului și vocația sa supralumească reprezintă o necesitate pentru cultura postmodernă căci întru aceasta omul trăiește astăzi o criză majoră a identității.

Potrivit învățăturii de credință ortodoxă, omul nu este o esență perfectibilă, căci Dumnezeu a făcut toate „bune foarte”, ci omul este o taină personală creată după chipul lui Dumnezeu și chemată la îndumnezeire.

Demnitatea omului nu se fundamentează pe performanță sau pe evoluție tehnologică, ci pe vocația sa de a participa la viața dumnezeiască. Temeiul demnității persoanei umane este, în teologia sfântului părinte Dumitru Stăniloae, realitatea chipului divin imprimat în om. Prin faptul că omul este creat după chipul Chipului lui Dumnezeu el este „ființă liberă, conștientă și capabilă de comuniune în iubire”. Această dimensiune personală transcende orice criteriu material sau tehnologic. Nicio formă de

„augmentare” nu poate spori demnitatea ontologică a omului, pentru că ea aparține ordinii spirituale, nu mecanice.

Prezentarea își propune să analizeze tema demnității persoanei umane în teologia Sfântului Părinte mărturisitor Dumitru Stăniloae pe care o putem folosi ca un contraargument în raport cu doctrina transumanistă și cu idealul perfecționării omului.

Scopul referatului este acela de a evidenția incompatibilitatea dintre înțelegerea creștin-ortodoxă a persoanei umane ca ființă în comuniune cu alte persoane și modelul autonom al omului augmentat prin tehnologie. Totodată se va sublinia că demnitatea umană nu se exprimă în puterea de a domina sau de a crea artificial, ci în capacitatea de a iubi și de a se dăruia întrucât omul nu se desăvârșește prin tehnologie, ci prin har, nu prin depășirea naturii, ci prin sfințirea ei.

În lumina teologiei Sfântului Preot Mărturisitor Dumitru Stăniloae adevărata demnitate umană nu este produsul evoluției tehnice, ci darul iubirii dumnezeiești care transfigurează persoana.

Cuvinte cheie: *persoana umană, depersonalizarea prin tehnologie, comuniune, transfigurare, îndumnezeire*

OMUL ÎN ERA DIGITALĂ: PROVOCĂRI PENTRU MINTE, SUFLET ȘI SPIRITUALITATE

Autor: **Drd. Constantin Scripnic, Facultatea de Teologie „Dumitru Stăniloae”, specializarea Spiritualitate, anul III**

Profesor coordonator: **pr. prof. univ. dr. Ioan C. Teșu**

Rezumat: Trăim într-o lume aflată într-o continuă transformare. Fiecare zi ne impresionează prin noi invenții care, cu doar câțiva ani în urmă, păreau simple visuri. În încercarea de a depăși concurența, fiecare companie caută să se perfecționeze și să ofere clienților experiențe tot mai inedite. Problema acestei abordări nu constă neapărat în zelul antreprenorilor de a crea produse cât mai atractive, ci în dependența consumatorilor și în abuzul de utilizare a acestor bunuri.

Prinși în această goană a inovării, ne asumăm riscul de a neglija aspecte fundamentale care țin de noua societate pe care o construim. Același fenomen se observă și în cazul noilor tehnologii, fără de care viața majorității oamenilor de pe glob nu ar mai fi la fel. Chiar dacă afirmăm că nu suntem dependenți de tehnologie, tocmai această afirmație dovedește contrariul: nu ne putem lipsi de ea. Sună paradoxal, însă, asemenea dependențelor de alcool sau tutun care evită să-și recunoască problema, și noi procedăm la fel în raport cu internetul și influența acestuia.

Din această cauză, devine tot mai dificil să cultivăm o viață spirituală autentică. Suntem permanent distrași de numeroase lucruri, iar tehnologia, în contextul societății contemporane, ocupă un loc de vârf în această ierarhie. Activitatea omului modern nu mai poate fi concepută în absența tehnologiei.

În anul 2005, majoritatea companiilor prospere proveneau din sectorul energetic, farmaceutic sau din marile conglomerate industriale. În prezent, este evident că cele mai influente companii aparțin domeniului tehnologic. Printre acești giganți se numără Amazon, NVIDIA, Google, Microsoft, Apple și Microsoft. Cu ajutorul unui simplu telefon putem accesa informații oricând și oriunde. Prețul acestor informații îl reprezintă însă datele noastre personale, extrase din gesturile și activitatea noastră online, atent monitorizate de marile platforme digitale.

Fascinați de accesibilitatea și multiplele avantaje pe care ni le oferă tehnologia, uităm adesea să reflectăm și asupra părții ei întunecate. Distincția dintre om și mașină devine tot mai greu de sesizat, iar, odată cu aceasta, se estompează și relația noastră constantă și vie cu Dumnezeu.

Cuvinte cheie: *tehnologie, spiritualitate, conștiință, dependență, societate, credință, suflet*

RĂSPUNSUL ȘI ADAPTABILITATEA BISERICII LA PROVOCĂRILE TINERILOR DE ASTĂZI

Autor: **Stud. Lione Andrei, Universitatea Alexandru Ioan Cuza din Iași, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sf. Dumitru Stăniloae” Iași, Specializarea Teologie Ortodoxă pastorală, anul III**

Rezumat: Lucrarea intitulată „Răspunsul și adaptabilitatea Bisericii la nevoile tinerilor de astăzi” își propune să analizeze relația dintre Biserica Ortodoxă și generația tânără într-un context marcat de schimbări rapide, globalizare și criză de sens. Într-o lume dominată de tehnologie, individualism și relativism moral, tinerii caută autenticitate, comuniune și sens profund al existenței. Studiul evidențiază faptul că Biserica, deși întemeiată pe adevăruri neschimbătoare, este chemată să își adapteze limbajul, metodele pastorale și prezența publică, fără a altera conținutul credinței.

Lucrarea explorează rolul catehezei, al misiunii parohiale și al implicării tinerilor în viața liturgică și socială a Bisericii. Se subliniază importanța dialogului sincer dintre cler și tineri, precum și nevoia formării duhovnicești a preoților și cateheților pentru a răspunde adecvat provocărilor contemporane. În același timp, se evidențiază pericolul transformării adaptării într-un compromis doctrinar: Biserica nu trebuie să se conformeze lumii, ci să transfigureze lumea prin lumina Evangheliei.

Concluzia subliniază că tinerii nu resping credința, ci formele goale de conținut; ei caută un creștinism viu, trăit, în care Hristos să fie real și prezent. Biserica este chemată să nu fie doar o instituție moralizatoare, ci o comunitate vie care oferă sens, speranță și întâlnire personală cu Dumnezeu în mijlocul lumii contemporane.

Cuvinte cheie: *Biserica, tinerii, comuniune, ascultare, asumare, nevoie, adevăr*

PUTEREA FILMULUI ORTODOX ÎN FAȚA PROVOCĂRILOR LUMII MODERNE

Autor: **Stud. Penu Anca-Alexandra, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sf. Dumitru Stăniloae”, Specializarea: Teologie Pastorală Ortodoxă, anul IV**

Rezumat: Lucrarea propune o reflecție asupra modului în care filmul ortodox poate deveni un instrument viu de mărturisire, vindecare și redescoperire a sensului într-o lume aflată în criză spirituală. În contextul actual, dominat de individualism, confuzie morală și goană după succesul imediat, filmul ortodox se dovedește o formă de artă care nu doar povestește, ci cheamă la schimbare interioară.

Pornind de la câteva creații reprezentative, precum „El Tonto por Cristo” (Spania) și seria de scurtmetraje „Pilde” 1-4 (Rusia), lucrarea va analiza modul în care aceste producții redau drumul omului către curăție și comuniune cu Dumnezeu. Printr-un limbaj cinematografic simplu, dar profund simbolic, filmul ortodox reușește să transmită valori esențiale precum pocăința, iubirea jertfelnică și libertatea duhovnicească.

Se va urmări, totodată, felul în care aceste filme răspund unor întrebări actuale: Ce înseamnă fericirea? Cum poate fi trăită credința într-o lume secularizată? Ce rol mai are suferința într-o cultură care o respinge? Astfel, filmul ortodox este prezentat nu doar ca artă religioasă, ci ca un dialog viu între om și Dumnezeu, între imagine și taină.

Lucrarea își propune să arate că, dincolo de divertisment, cinematografia ortodoxă are puterea de a reumaniza, de a reînvia privirea curată și de a readuce omul contemporan în fața propriei sale chemări la sfințenie.

Cuvinte cheie: *Ortodoxie, Film, Artă, Mărturisire, Sens, Credință*

VOCAȚIA ÎNDUMNEZEIRII LA SFÂNTUL MAXIM MĂRTURISITORUL - O PROVOCARE PENTRU OMUL CONTEMPORAN

Autor: **Drd. Geanina Ivan (Penu), Școala Doctorală „Sfântul Nicodim”, UCV Teologie Dogmatică, anul IV**

Rezumat: Lucrarea propune o analiză teologică a vocației la îndumnezeire a omului, așa cum este conturată în gândirea Sfântului Maxim Mărturisitorul, și relevanța acesteia pentru omul contemporan. În contextul lumii actuale, marcată de fragmentare, relativism moral și pierderea sensului existențial, omul se confruntă cu multiple provocări ce amenință identitatea și libertatea sa autentică. Sfântul Maxim oferă o perspectivă teologică și antropologică clară: destinul omului nu se limitează la existența materială sau la dimensiunea psihologică, ci se realizează deplin în comuniunea cu Dumnezeu, prin har, care transformă voința și mintea, ridicându-le la participarea la viața dumnezeiască.

Conceptul de vocație în teologia Sfântului Maxim nu este doar un apel moral, ci o chemare ontologică; omul este creat pentru a reflecta chipul divin și pentru a se îndumnezei prin lucrarea interioară a harului. Această îndumnezeire presupune atât efort personal, cât și deschidere totală către acțiunea harică a lui Dumnezeu. Sfântul Maxim subliniază importanța libertății ca mijloc de cooperare cu harul, evidențiind că omul nu poate fi transformat mecanic, ci devine partener activ în propria sa îndumnezeire.

În contextul contemporan, provocarea este complexă: tehnologia, secularizarea și presiunile sociale determină alienarea individului și pierderea unității interioare. Însă vocația îndumnezeirii prin prisma Sfântului Maxim rămâne relevantă, oferind un model de restaurare a omului fragmentat. Prin cultivarea virtuților, reflecția asupra sinelui și comuniunea cu Biserica, omul contemporan poate răspunde chemării la îndumnezeire, integrând dimensiunea spirituală în viața cotidiană și confruntând astfel provocările lumii moderne. Lucrarea arată că îndumnezeirea, departe de a fi un ideal abstract, constituie o provocare concretă, o cale de transfigurare personală și socială. Sfântul Maxim devine în acest fel un reper pentru înțelegerea vocației umane în orice epocă, arătând că omul contemporan poate regăsi sensul, demnitatea și libertatea adevărată în participarea la viața divină.

Prin analiza gândirii Sfântului Maxim Mărturisitorul, lucrarea evidențiază că vocația la îndumnezeire nu este doar o aspirație spirituală, ci un răspuns vital la crizele existențiale ale lumii contemporane, reconfirmând relevanța teologiei patristice în înțelegerea condiției umane moderne.

Cuvinte-cheie: *îndumnezeire, vocație, om, contemporan, provocare, Sfântul Maxim, har, libertate*

ÎNTRE SINGURĂTATE ȘI COMUNIUNE. REFLECȚII TEOLOGICE PENTRU OMUL CONTEMPORAN

Autor: Asist. univ. drd. Dragoș-Constantin Ivan, Școala Doctorală a Facultății de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae” Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, România

Rezumat: Secolul al XXI-lea este adesea numit secolul vitezei, fiind caracterizat de o efervescență continuă care limitează capacitatea omului de a observa și a valorifica timpul. Desigur, o parte din responsabilitate îi revine persoanei umane, care se lasă absorbită de ecranele albastrii, neutre și aparent protectoare, nu pentru o eventuală dezvoltare a intelectului sau o așezare a sufletului, ci pentru a se lăsa consumată de tehnologie. În cele din urmă, această absorbție determină o contopire cu tehnologia, nu una totală, de ordin utopic, ci una parțială, care conduce treptat spre o destructurare a propriei ființe. În mod normal, ținând cont de posibilitățile oferite de tehnologie, aceasta ar trebui să faciliteze noi căi de comunicare care să consolideze relațiile interumane. Din nefericire, efectul este contrar. Omul ajunge să se complacă în propriul sine, obișnuindu-se cu singurătatea și renunțând treptat la formele de relaționare care necesită un efort autentic, cum ar fi comunicarea directă. Instalarea singurătății nefondate devine astfel un prim semn al înstrăinării. Deși omul se complăce în propriul eu, acesta nu e menit să trăiască izolat, ci în comuniune cu ceilalți, împărtășind idei și sentimente. Alegerea singurătății sau instaurarea acesteia ca urmare a unor factori exteriori nu ar trebui considerată o opțiune sau o formă de complacere, ci un potențial factor de risc pentru unitatea dihotomică a omului. Ființa umană se descoperă pe sine doar prin raportare la alte ființe, prin intermediul dialogului. În schimb, o întrerupere conștientă sau inconștientă a acestei legături, prin devalorizarea propriei persoane, poate conduce la tulburări psihosomatice. Având în vedere raportul comunional dintre Persoanele Sfintei Treimi, omul, creat după chipul lui Dumnezeu, este chemat să participe la acest dans cosmic al comuniunii, pentru a ajunge din nou la asemănare. Alegerea rămâne însă personală, fiind necesară conștientizarea acestui fapt, deoarece viața nu-și întrerupe cursul firesc, iar refuzul participării la ea înseamnă respingerea acestui dar unic. Despărțirea de oameni, de natură și, în cele din urmă, de Dumnezeu, echivalează cu negarea vieții. Totuși, în ciuda trecerii tuturor lucrurilor, rămâne nădejdea în cuvintele lui Hristos, persoana umană fiind chemată să participe la cunoașterea iubirii dumnezeiești.

Cuvinte-cheie: singurătate, relații interumane, comuniune, chip, conștientizare, dar, Hristos

MIJLOACE DUHOVNICEȘTI DE COMBATERE A DEPRESIEI - STUDIU DE CAZ

Autor: Mrd. Brăneanu Laurențiu-Costel, Master specializarea Comunicare și consiliere psihologică și spirituală, anul I, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae” Iași, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași

Rezumat: Studiul prezintă o cercetare dedicată înțelegerii rolului mijloacelor duhovnicești ortodoxe în vindecarea depresiei, abordând dimensiunea spirituală adesea ignorată în tratamentele moderne.

Studiul, desfășurat între 1 aprilie și 15 mai 2025, utilizează o metodologie calitativă de tip exploratoriu, având ca obiectiv înțelegerea modului în care practicile ortodoxe contribuie la depășirea stărilor depresive din perspectiva subiectivă a credincioșilor. Cercetarea s-a desfășurat în două etape: o discuție preliminară pentru stabilirea eligibilității participanților și un interviu structurat cu 15 întrebări, aplicat unui grup de 20 de persoane ortodoxe practicate, cu vârste între 20 și 55 de ani, provenind din județele Suceava și Iași. Interviuurile, realizate față în față sau telefonic, au fost derulate cu respectarea principiilor etice și a confidențialității.

Rezultatele evidențiază faptul că Sfintele Taine – Spovedania, Euharistia și Sfântul Maslu – au avut cel mai mare impact în vindecarea depresiei. De asemenea, rugăciunea, postul, citirea Sfintei Scripturi și faptele de milostenie au fost percepute ca mijloace complementare de combatere a stărilor depresive și întărire sufletească. Participanții au subliniat importanța duhovnicului, familiei și comunității în procesul de vindecare, prin sprijinul și dragostea oferite.

Concluziile arată că mijloacele duhovnicești nu exclud tratamentele medicale sau psihologice, atât timp cât ele nu contravin învățăturii ortodoxe, oferind astfel o abordare holistică asupra ființei umane. Vindecarea, în viziunea participanților, nu înseamnă înlăturarea suferinței, ci transfigurarea ei prin schimbarea dispoziției sufletului în drumul spre mântuire sau vindecare completă, prin redescoperirea sensului și a comuniunii cu Dumnezeu și semenii.

Cuvinte cheie: *depresie, mijloace duhovnicești, vindecare, comuniune, comunicare*

CHIPUL FEMEII CREȘTINE: DE LA SFÎNȚENIE LA ROLUL CONTEMPORAN ÎN FAMILIE ȘI SOCIETATE

Stud. Gușan Ana, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Specializarea Teologie Ortodoxă Pastorală – Extensia Chișinău, anul I

Profesor coordonator: pr. conf. univ. dr. Octavian Moșin, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași

Rezumat: Tema „Chipul femeii creștine: de la sfînțenie la rolul contemporan în familie și societate” propune o reflecție teologică asupra identității, a vocației și a misiunii femeii în lumina Sfintei Scripturi și a Tradiției Bisericii. De-a lungul istoriei, femeia creștină a reprezentat un model al credinței statornice, al curăției și al jertfei, întruchipând, prin exemplul Fecioarei Maria, al sfintelor mironosițe și mucenițe, puterea harului lucrător în lume. Virtuțile smereniei, ascultării și discreției au constituit expresii ale unei forțe lăuntrice izvorâte din iubirea de Dumnezeu și din dăruirea față de aproapele.

În contextul contemporan, marcat de pluralism valoric și de tensionarea raportului dintre tradiție și modernitate, femeia creștină este chemată să redescopere echilibrul dintre afirmarea personală și fidelitatea față de principiile evanghelice. Ea rămâne purtătoare a luminii și a păcii, chemând prin însăși prezența sa la comuniune și armonie în familie, în Biserică și în societate. Raportarea la modelele sfinte și la cuvântul revelat o invită pe femeia de astăzi să trăiască libertatea creștină nu ca autonomie individuală, ci ca slujire și iubire jertfelnică. În această perspectivă, femeia devine martor viu al

al Evangheliei, punte între generații și izvor de viață duhovnicească. Ca mamă și soție, ea reflectă iubirea lui Hristos Care Se dăruiește deplin pentru viața lumii. Prin blândețea inimii și înțelepciunea trăirii, femeia creștină continuă să fie un pilon al credinței și un semn al prezenței lui Dumnezeu în lume, unind sfințenia trecutului cu responsabilitatea prezentului.

Cuvinte-cheie: *femeia creștină, sfințenie, vocație, familie, societate, tradiție și modernitate, iubire jertfelnică, comuniune*

IMPACTUL PANDEMIEI COVID-19 ASUPRA STĂRII SPIRITUALE A UMANITĂȚII

Autor: **Stud. Cebotari Oleg, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Specializarea Teologie Ortodoxă Pastorală – Extensia Chișinău, anul I**

Profesor coordonator: **pr. conf. univ. dr. Octavian Moșin, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași**

Rezumat: Pandemia de COVID-19 a generat o stare de vulnerabilitate colectivă, perturbând viața obișnuită și obligând indivizii să se confrunte cu realități fundamentale: fragilitatea corpului, incertitudinea și singurătatea. Studiile recente descriu această situație ca o „criză spirituală sau urgență spirituală”, evidențiind tulburarea relației persoanei cu transcendentul și cu sensul vieții. Această reacție spirituală nu este doar psihologică; ea se manifestă prin practici interioare, comunitare și relaționale, cum ar fi rugăciunea, reflecția, solidaritatea și redescoperirea comunității.

Pandemia a afectat, de asemenea, „practicile de sine”, adică modul în care ne raportăm la noi înșine și la ceilalți, așa cum subliniază mai multe studii. Starea spirituală a umanității post-pandemie se caracterizează printr-o dublă dinamică: pe de o parte, suferință, vulnerabilitate și pierdere; pe de altă parte, oportunitatea de renaștere și de redefinire a sensului vieții, a comunității și a relației cu transcendentul. Atunci când această criză este fructificată, poate conduce la o spiritualitate mai autentică, mai implicată social și mai conștientă de interdependență; în caz contrar, există riscul alienării, pierderii sensului și banalizării experienței colective.

Un mesaj central care reiese din această perioadă este necesitatea cultivării unei spiritualități care să recunoască interdependența și responsabilitatea socială – „ne suntem unii altora” – în opoziție cu individualismul. Integrarea spiritualității în viața cotidiană, nu doar în momentele de criză, prin practici precum rugăciunea, reflecția, meditația și ajutorul oferit altora, alături de implicarea în comunități reale sau virtuale și reconectarea la valorile fundamentale, constituie o condiție esențială pentru consolidarea sănătății spirituale și emoționale a individului și a societății.

Cuvinte-cheie: *spiritualitate, COVID-19, criză spirituală, interdependență socială, comunitate, practici religioase*

CHIPUL OMULUI CREȘTIN ÎNTRE CRIZĂ ȘI CHEMARE: RĂSPUNSUL CREDINȚEI ÎN LUMEA CONTEMPORANĂ

Autor: Stud. Lupu Vitalia, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Specializarea Teologie Ortodoxă Pastorală Extensia Chișinău, anul II

Profesor coordonator: pr. conf. univ. dr. Octavian Moșin, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași

Rezumat: Lucrarea analizează condiția omului contemporan, prins între criza identității sale spirituale și chemarea divină la sfințenie. Într-o lume dominată de relativism moral, materialism și o accelerată dezvoltare tehnologică, omul riscă să se reducă la o existență pur biologică, pierzându-și sensul transcendent și conștiința chipului lui Dumnezeu din sine. Fragmentarea valorilor, idolatrizarea succesului și slăbirea legăturilor comunitare adâncesc sentimentul de singurătate și neputință.

Din perspectivă teologică, aceste crize nu reprezintă doar simptome ale unei decăderi, ci și prilej de redescoperire a vocației autentice a omului: aceea de ființă creată „după chipul și asemănarea lui Dumnezeu” (Fac. 1,26).

Lucrarea propune o reflecție asupra modului în care viața în Hristos oferă răspuns concret la provocările actuale. Omul creștin este chemat să devină prezență vie a luminii divine în societate, prin mărturisire, milostenie și responsabilitate. În acest context, Biserica se revelează ca spațiu de vindecare și reînnoire, iar sfințenia – nu ca ideal inaccesibil, ci ca drum cotidian al refacerii chipului dumnezeiesc.

În fața provocărilor prezentului, răspunsul este transfigurarea lumii prin trăirea Evangheliei, în duhul iubirii și al comuniunii.

Cuvinte-cheie: om contemporan, criză spirituală, chipul lui Dumnezeu, sfințenie, comuniune, responsabilitate, Biserică

TOLERANȚA FĂRĂ IUBIRE. RISCUL DISTANȚEI ÎNTRE ACCEPTARE ȘI INDIFERENȚĂ

Autor: Stud. Cernei Ghenadie, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Specializarea Teologie Ortodoxă Pastorală -Extensia Chișinău, anul III

Profesor coordonator: pr. conf. univ. dr. Octavian Moșin, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași

Rezumat: Lumea contemporană promovează toleranța ca valoare, însă, atunci când aceasta este separată de iubire, riscă să se transforme în indiferență față de aproapele, iar omul contemporan experimentează adesea această iluzie a acceptării fără implicare. Din perspectivă teologică, conviețuirea autentică nu se limitează la respectarea drepturilor celuilalt, ci presupune iubire activă și grijă responsabilă. Omul care tolerează fără iubire pierde comuniunea cu semenii săi și, implicit, legătura cu Dumnezeu.

Lucrarea analizează riscul transformării toleranței fără implicare într-o indiferență totală față de cei din jur și subliniază importanța redescoperirii iubirii ca fundament al toleranței autentice. Aceasta nu se măsoară prin pasivitate sau prin „a nu deranja”, ci prin implicare, comuniune și responsabilitate față de aproapele. Studiul evidențiază astfel modul în care iubirea activă poate transforma toleranța într-un principiu real de conviețuire morală și spirituală, contribuind la restaurarea armoniei interpersonale și a relației cu Dumnezeu.

Cuvinte-cheie: *toleranță, iubire, indiferență, comuniune, responsabilitate, conviețuire morală*

DISCONFORTUL ÎN NORMALITATE – SETE DE UNICITATE SAU CHEMARE LA COMUNIUNE?

Autor: **Stud. Dogotari Daria, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Specializarea Teologie Ortodoxă Pastorală -Extensia Chișinău, anul III.**

Profesor coordonator: **pr. conf. univ. dr. Octavian Moșin, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași.**

Rezumat: În lumea contemporană, omul experimentează tot mai acut ceea ce poate fi numit „disconfort în normalitate”. Dorința de a fi diferit, de a evita ceea ce este comun sau simplu conduce treptat la o izolare interioară și la pierderea unității interpersonale, spre care ne cheamă Dumnezeu. Adesea, omul confundă comuniunea cu conformismul și libertatea cu autonomia absolută, rupând astfel legătura cu sensul său original – acela de ființă creată pentru împărtășire și iubire. Privită în profunzime, această neliniște poate fi înțeleasă ca o „sete de sens”, o chemare subtilă spre restaurarea chipului dumnezeiesc din om.

Studiul de față își propune să cerceteze fenomenul neliniștii lumii contemporane ca punct de plecare pentru redescoperirea adevăratei libertăți, care se realizează doar în comuniunea cu ceilalți, în Hristos. Această cercetare subliniază importanța conștientizării provocărilor interioare ale individului modern și evidențiază modul în care orientarea spre valorile spirituale și relațiile autentice poate restabili echilibrul și sensul vieții. Totodată, analiza fenomenului oferă repere pentru înțelegerea responsabilității personale în crearea unei comunități armonioase și spiritual conectate.

Cuvinte-cheie: *neliniște contemporană, sete de sens, comuniune, libertate, chipul dumnezeiesc, spiritualitate*

INTELIGENȚA ARTIFICIALĂ NE REDEFINEȘTE UMANITATEA

Autor: **Stud. Gheorghiță Zina, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Specializarea Teologie Ortodoxă Pastorală -Extensia Chișinău, anul III.**

Profesor coordonator: **pr. conf. univ. dr. Octavian Moșin, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași.**

Rezumat: Trăim într-o perioadă de creștere exponențială a inteligenței artificiale. Pentru prima dată în istorie, omul creează un instrument capabil să gândească, să analizeze și să acționeze într-un mod care depășește limitele rațiunii umane în aproape toate sferele existenței – sociale, culturale și chiar religioase. Pe de o parte, inteligența artificială (IA) se prezintă ca o soluție promițătoare pentru problemele globale ale umanității – de la combaterea schimbărilor climatice la vindecarea bolilor incurabile – oferind o viteză, o acuratețe și o capacitate de învățare fără precedent. Pe de altă parte însă, aceeași putere aduce cu sine o amenințare existențială asupra ființei umane, punând în discuție întrebări fundamentale despre libertate, conștiință și sensul vieții. Ce vom face noi, oamenii, atunci când inteligența artificială, lipsită de emoții, dar superioară rațional, va depăși capacitatea noastră de discernământ moral și spiritual?

În contextul unei societăți tot mai dezbinată și înstrăinată de valorile credinței, unde materia prevalează asupra spiritului, constatăm o degradare treptată a identității umane. IA nu este doar o provocare tehnologică, ci și una teologică, antropologică și etică, ce ne obligă să reflectăm asupra esenței umanității. În fața acestei revoluții cognitive se impune redescoperirea dimensiunii spirituale a omului, singura care poate conferi sens și echilibru noii ere digitale.

Cuvinte-cheie: *inteligență artificială, umanitate, tehnologie, etică, spiritualitate, identitate*

BISERICA ȘI INTELIGENȚA ARTIFICIALĂ – DOUĂ LUMI ÎN DIALOG. PROVOCĂRILE EREI DIGITALE PENTRU CREDINȚĂ ȘI TEOLOGIE

Autor: Stud. Jelihovschi Ion, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Specializarea Teologie Ortodoxă Pastorală -Extensia Chișinău, anul II

Profesor coordonator: pr. conf. univ. dr. Octavian Moșin, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași.

Rezumat: Lucrarea explorează relația complexă dintre Biserică și inteligența artificială (IA), evidențiind provocările și oportunitățile pe care tehnologia le aduce lumii credinței. Într-o epocă dominată de digitalizare, IA pune în discuție întrebări teologice și morale profunde privind natura omului, libertatea și comuniunea. Tehnologiile moderne, inclusiv rețelele de socializare și aplicațiile inteligente, transformă modul de viață al credincioșilor și creează noi forme de „biserici virtuale”, fapt ce impune o reevaluare a misiunii Bisericii. În special tinerii trăiesc o relație ambivalentă cu tehnologia, oscilând între utilitate și dependență digitală, iar Biserica este chemată să ofere repere spirituale și educaționale pentru un consum responsabil. Telefonul mobil, devenit simbol al culturii contemporane, reprezintă totodată o provocare morală și o oportunitate misionară, prin care mesajul creștin poate fi transmis mai eficient. Educația teologică și lectura atentă constituie antidoturi împotriva manipulării, a dezinformării și a influențelor negative ale mediului digital. Biserica, fără a respinge progresul tehnologic, promovează discernământul și echilibrul în folosirea inteligenței artificiale. Unele inițiative, precum aplicațiile religioase și catehezele online, arată potențialul pozitiv al colaborării dintre credință și tehnologie.

Dialogul dintre Biserică și IA nu este unul de opoziție, ci de complementaritate, centrat pe păstrarea demnității și a libertății persoanei umane. În concluzie, Biserica se afirmă ca un partener vigilent și luminător în era digitală, orientând utilizarea tehnologiei către scopuri duhovnicești și educaționale.

Cuvinte-cheie: *inteligență artificială, Biserică, tehnologie digitală, etică, spiritualitate, educație teologică*

SINGURĂTATEA ÎN ERA CONEXIUNILOR DIGITALE

Autor: **Stud. Potânga Ilaria, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Specializarea Teologie Ortodoxă Pastorală -Extensia Chișinău, anul II.**

Profesor coordonator: **pr. conf. univ. dr. Octavian Moșin, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași**

Rezumat: Lucrarea abordează tema singurătății în era conexiunilor digitale, analizând contradicția dintre hiperconectivitatea tehnologică și izolarea sufletească a omului contemporan. Deși rețelele de socializare promet apropiere și comunicare, ele oferă adesea doar o aparență de legătură, nu o relație autentică. Una dintre cauzele profunde ale singurătății este slăbirea legăturii omului cu Dumnezeu, care conduce la pierderea comuniunii reale cu semenii. Individualismul și cultura egoului, promovate intens în mediul online, accentuează neautenticitatea și distanțarea dintre oameni. Comunicarea superficială, redusă la reacții și simboluri, a înlocuit dialogul sincer și empatic. Consecințele sunt evidente: depresie, anxietate, dependență digitală și pierderea discernământului duhovnicesc.

Din perspectivă teologică ortodoxă, omul este chemat la comuniune, nu la izolare, fiind creat „după chipul și asemănarea lui Dumnezeu”. Adevărata împlinire se realizează prin comuniunea de iubire cu Dumnezeu și cu aproapele, trăită în Biserică. Ortodoxia propune ca soluții rugăciunea, participarea la viața liturgică și folosirea cumpătată a tehnologiei. În viziunea Părinților Bisericii, singurătatea este depășită prin iubire, smerenie și deschidere față de celălalt. Totodată, tehnologia poate deveni un instrument de apropiere autentică dacă este folosită în mod responsabil, pentru dialog și învățare. Importanța comunității fizice și a relațiilor interpersonale reale nu poate fi înlocuită de mediul virtual. În concluzie, doar prin redescoperirea comuniunii autentice în Hristos, omul poate transforma tehnologia din prilej de izolare într-un mijloc al comuniunii și al luminării sufletului.

Cuvinte-cheie: *singurătate, era digitală, comuniune, teologie ortodoxă, credință, tehnologie.*

BURNOUTUL ȘI PROVOCĂRILE VIEȚII CONTEMPORANE ACCELERATE

Autor: **Stud. Lozan Ilie, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Specializarea Teologie Ortodoxă Pastorală – Extensia Chișinău, anul I**

Profesor coordonator: **pr. conf. univ. dr. Octavian Moșin, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași**

Rezumat: Această lucrare analizează provocările cu care se confruntă omul modern într-o societate dominată de tehnologie, performanță și flux continuu de informații. Suprastimularea zilnică generează stres, oboseală psihică și dezechilibre emoționale, iar timpul pentru reflecție, odihnă și introspecție devine tot mai limitat. Cultura performanței și competiția permanentă impun autoafirmarea, ceea ce accentuează tensiunea între succesul personal și nevoia de relații autentice. Libertatea contemporană, deși aparent extinsă, este adesea condiționată de presiunile sociale, modă, ideologii și tendințele mediului în care trăiește individul, generând conflicte interioare constante. Aceste tensiuni se manifestă prin anxietate, frustrare și pierdere a echilibrului interior. Comunicarea reală este frecvent înlocuită de reacții rapide și superficiale, ceea ce face dialogul autentic dificil. Rețelele sociale creează iluzia apropierii, dar, în realitate, relațiile devin superficiale, iar singurătatea devine una dintre principalele cauze ale burnoutului. Omul modern se simte adesea prins între dorința de a fi autentic și nevoia de a fi acceptat, ceea ce amplifică stresul și diminuează capacitatea de concentrare. În această dinamică, gestionarea timpului și stabilirea unor limite între activitatea profesională, digitală și viața personală devin esențiale. Redescoperirea relațiilor autentice cu ceilalți reprezintă o componentă vitală a echilibrului emoțional. De asemenea, reflecția, odihna și momentele de introspecție permit individului să-și reconstruiască armonia interioară. Prin gestionarea corespunzătoare a presiunii sociale și tehnologice, omul contemporan poate transforma provocările într-o oportunitate de creștere personală. Adevărata împlinire nu constă doar în succesul individual, ci și în capacitatea de a împărtăși realizările și bucuriile cu cei apropiați. Astfel, echilibrul între performanță, relații autentice și timp pentru sine este cheia unei vieți sănătoase și împlinite. În concluzie, lucrarea subliniază importanța conștientizării efectelor suprastimulării și culturii performanței, precum și necesitatea reconectării cu sine și cu ceilalți pentru prevenirea burnoutului și restabilirea armoniei interioare.

Cuvinte-cheie: stres, burnout, societate digitală, performanță, echilibru emoțional, relații autentice.

LINIȘTEA DUHOVNICEASCĂ ÎN VÂLTOAREA VIEȚII MODERNE

Autor: Stud. Poltorîhina Inga, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Specializarea Teologie Ortodoxă Pastorală -Extensia Chișinău, anul III

Profesor coordonator: pr. conf. univ. dr. Octavian Moșin, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași.

Rezumat: Liniștea sufletească – aceste cuvinte par astăzi departe de realitatea lumii moderne, în care rutina, graba și agitația transformă zgomotul continuu într-o normalitate, iar liniștea – într-o dorință adesea reprimată. Totuși, apar momente inexplicabile: o tresărire, o chemare interioară de a ieși din cercul strâmt al preocupărilor cotidiene. Nu este doar oboseală, ci o invitație tainică la adâncire spirituală. Atunci, omul se apropie de Biserică nu pentru a fugi de lume, ci pentru că simte că acolo există o prezență care îl așteaptă. Fără grabă și fără explicații, începe o lucrare duhovnicească subtilă și profundă.

Sfântul Porfirie spunea că „liniștea nu vine din afară, ci din prezența lui Hristos în inimă”. În Biserică, sufletul nu se retrage din lume, ci se adună, se ordonează și începe să respire altfel, redescoperind echilibrul interior. Această liniște nu este pasivă, ci activă: în ea omul învață să asculte, să mediteze și să se deschidă la harul divin. Ea devine temelia unei vieți echilibrate, care poate face față vâltorii lumii fără a se pierde în ea.

În plus, liniștea duhovnicească îl ajută pe om să recunoască valorile esențiale și să nu fie copleșit de zgomotul informațional al societății contemporane. Ea oferă un cadru interior în care se cultivă răbdarea, smerenia și discernământul, esențiale pentru luarea deciziilor înțelepte și pentru menținerea echilibrului emoțional. Practicarea rugăciunii și a meditației devine astfel un antidot împotriva stresului, a anxietății și a superficialității relațiilor cotidiene. Liniștea sufletească se dovedește a fi nu doar o nevoie spirituală, ci o condiție indispensabilă pentru a trăi conștient și armonios în lumea modernă.

Cuvinte-cheie: *liniște duhovnicească, echilibru interior, viață modernă, rugăciune, discernământ, spiritualitate*

INTERNETUL ȘI PREZENȚA CHIPULUI LUI DUMNEZEU ÎN SPAȚIUL DIGITAL

Autor: **Stud. Nemerenco Alexei, Facultatea de Istorie și Filosofie, Programul de master Istoria și cultura religiei, anul I.**

Profesor coordonator: **pr. conf. univ. dr. Octavian Moșin, Facultatea de Istorie și Filosofie, Universitatea de Stat din Moldova, Chișinău (Republica Moldova)**

Rezumat: Lucrarea „Internetul și prezența chipului lui Dumnezeu în spațiul digital” examinează impactul mediului virtual asupra vieții duhovnicești a omului contemporan. Internetul reprezintă un spațiu cu multiple oportunități misionare și de mărturisire, devenind un nou „spațiu public” în care Biserica poate transmite valorile credinței și poate ajunge la comunități diverse. Totuși, accesul nelimitat la informație vine și cu riscuri semnificative: superficialitate spirituală, dependență digitală, izolarea față de comunitatea eclezială și deformarea practicilor sacramentale prin pseudo-practici online. În acest context, omul este chemat să cultive discernământul și responsabilitatea, folosind tehnologia ca instrument de aprofundare spirituală, dar fără a substitui comuniunea reală, trupească, cu Hristos și Biserica.

Mai mult, spațiul digital poate fi un mediu de întâlnire și dialog între credincioși, dacă este abordat conștient și responsabil. Aplicațiile sau platformele cu conținut religios, catehezele online și resursele educaționale digitale pot sprijini aprofundarea credinței, dar trebuie integrate în viața liturgică și sacramentală reală. Lucrarea accentuează importanța formării duhovnicești în mediul digital, astfel încât oamenii să recunoască și să respecte demnitatea chipului lui Dumnezeu în ei și în ceilalți. Astfel, internetul poate deveni un instrument de evanghelizare și comuniune autentică, doar dacă utilizarea lui este guvernată de discernământ, responsabilitate și angajament față de valorile creștine.

Cuvinte-cheie: *internet, spațiu digital, chipul lui Dumnezeu, viață duhovnicească, Biserică, discernământ*

PROCEDEE DE CERCETARE ALE TEMPERAMENTELOR LA COPIII DE VÂRSTĂ PREȘCOLARĂ

Autor: Stud. Popov Elena, Facultatea de Istorie și Filosofie, Programul de master Istoria și cultura religiei, anul I.

Profesor coordonator: pr. conf. univ. dr. Octavian Moșin, Facultatea de Istorie și Filosofie, Universitatea de Stat din Moldova, Chișinău (Republica Moldova)

Rezumat: Tema cercetării procedeelor de studiere a temperamentelor la copiii de vârstă preșcolară este una actuală și esențială pentru activitatea cadrelor didactice. Educatorii trebuie să cunoască particularitățile psihologice și comportamentale ale copiilor pentru a le oferi o educație echilibrată și armonioasă. Înțelegerea modului în care funcționează creierul copiilor în diverse situații de învățare și joc contribuie la o mai bună adaptare a metodelor pedagogice. Cunoașterea temperamentului fiecărui copil permite valorificarea calităților pozitive și gestionarea constructivă a aspectelor mai dificile. Scopul cercetării constă în observarea și analiza caracteristicilor temperamentale manifestate în activitățile zilnice din grădiniță. Temperamentul copilului nu trebuie judecat, ci înțeles și îndrumat. Nu există tipuri de temperament bune sau rele, ci doar diferențe care pot fi valorificate. Fiecare temperament are puncte forte și slăbiciuni care pot fi armonizate prin educație și înțelegere. Momentul în care copilul începe să spună „eu” marchează afirmarea personalității sale. Rolul părinților și al educatorilor este de a ghida aceste forțe interioare spre dezvoltare, nu de a le critica. Fiecare copil poartă în sine un potențial unic ce trebuie descoperit și cultivat. Conștientizarea modului de funcționare a creierului copilului permite formarea unei relații empatice și constructive între adult și copil. Înțelegerea dezvoltării minții copilului contribuie la formarea unui individ echilibrat, capabil să progreseze și să se adapteze armonios la viață.

Cuvinte-cheie: temperament, copii preșcolari, educație armonioasă, dezvoltare psihologică, metode pedagogice, relație adult-copil

SECULARIZAREA. EVOLUȚIA ISTORICĂ, ASPECTE TEOLOGICE ȘI REMEDII

Autor: Stud. Andrișca Justin Alex, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, specializarea Pastorală, Anul 2

Profesor coordonator: Asist. univ. dr. Gheorghe Mihalache, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași

Rezumat: Secularizarea ca fenomen istorico-teologic În condițiile în care lumea contemporană se confruntă cu oscilația între Biserică și Stat, iar societatea devine din ce în ce mai ostilă față de orice reprezentanță a Bisericii în instituțiile statale, se impune o cercetare a evoluției istorice care a produs această schismă. Cu atât mai mult cu cât acum câteva sute de ani era de nepriceput separația dintre cele două instituții despre care ni se spune la ora de istorie că au stat la baza formării și organizării Țărilor Române.

Lucrarea de față își propune o analiză a istoriei și a dinamicii procesului de secularizare, astfel încât realitatea socială de astăzi să poată fi explicată. Privind la ostilitatea care face ravagii în societatea actuală, omul se întreabă cum au putut vieții în paralel două instituții care, chipurile, se cer a fi în relație antitetică. Într-adevăr, evoluția istorică a continentului european din ultimii 400 de ani a dovedit că pe măsură ce omul devine mai autonom, cu atât mai mult statul, în mod paradoxal, consideră imperios necesară implicarea sa în viața cetățeanului (o ironie avându-se în vedere critica la adresa Bisericii pentru astfel de nelegiuiri). Ori, statul vede în Biserică un dușman, întrucât asupra omului poate exista un singur suveran: fie el însuși, fie Dumnezeu. În cele din urmă, nici după 377 ani de când s-a semnat Pacea de la Westfalia nu s-a ajuns la un consens, iar Biserica și Statul se află într-o continuă luptă. Concomitent, Biserica a avut de suferit de pe urma acestor lupte exterioare, îndeosebi în ceea ce privește poporul. Dacă și Biserica a fost nevoită la nivel sinodal să ia o atitudine față de transformarea secularismului în normă, cu atât mai mult credincioșii au fost supuși unei încercări de secularizare sufletească, de transformare din homo eucharisticus în homo secularis. Așadar, urmând cele două direcții principale, lucrarea de față se dorește a fi mai curând un ghid introductiv în subiectul secularizării, raportat la realitățile istorice, respectiv teologice.

Cuvinte cheie: *secularizare, umanism, iluminism, antropocentrism, relativism, reevanghelizare*

TRADIȚIILE ORTODOXE ȘI FAMILIA MODERNĂ

Autor: **Mrd. Elena Moroz, Universitatea de Stat din Moldova, Facultatea de Istorie si Filosofie, Studii de master in Istoria si cultura religiilor, anul I**

Rezumat: Acest articol examinează problemele legate de schimbările în instituția familiei și a căsătoriei în contextul modernizării societății. Este prezentată o analiză teoretică și metodologică a crizei familiale, a cauzelor acesteia și a noilor tipuri de familii, conturând perspectivele dezvoltării relațiilor conjugale și familiale. Criza familială este examinată dintr-o perspectivă a valorilor. Tradițiile ortodoxe stabilite cu mulți ani în urmă sunt concepute pentru a construi o familie unită și puternică, cu o atmosferă de înțelegere reciprocă între generații. Timp de sute de ani ele au stat la baza vieții familiei.

În lumea de astăzi, din cauza ritmului și a ritmului schimbării vieții, nu este întotdeauna posibil să se respecte și să se adere la toate normele și tradițiile ortodoxe. Păstrarea tradițiilor familiale ortodoxe este o parte importantă a relațiilor de familie. Este important să ne imaginăm o familie ortodoxă fără cunoașterea și respectarea sărbătorilor și tradițiilor ortodoxe. Tradițiile familiale ortodoxe au cerut mult cinstitarea tatălui și a mamei, precum și respectarea persoanelor în vârstă.

Tema familiei ocupă un loc central în viața omului și în tradiția ortodoxă. Astăzi într-o societate influențată de ritmul rapid al digitalizării, familia se confruntă cu transformări profunde care ating modul de comunicare, transmiterea valorilor și formarea identității personale. Tradițiile ortodoxe rămân un reper stabil, oferind orientare și sens într-o lume aflată într-o continuă schimbare.

ÎNTRE „NU MAI POT” ȘI „HAI SĂ MAI ÎNCERC O DATĂ”. O PERSPECTIVĂ ASUPRA REZILIENȚEI ÎN ASISTENȚA SOCIALĂ

Autori: **Stud. Alexandra-Andreea Calinciuc, Stud. Cristina-Carmen Achiței, Facultatea de Teologie Ortodoxă, Teologie Ortodoxă Asistență Socială, anul III**

Rezumat: Profesia de asistent social se desfășoară la intersecția dintre nevoia de ajutor a celorlalți și capacitatea personală de a face față emoțional, psihologic și moral acestor solicitări. În acest context, expresia „între nu mai pot și hai să mai încerc o dată” sintetizează una dintre cele mai dificile realități ale muncii sociale: tensiunea constantă dintre epuizare și motivația de a continua. Asistentul social este adesea confruntat cu suferința, vulnerabilitatea și injustiția, iar aceste experiențe solicită nu doar componenta profesională, ci și o reziliență personală, acea forță interioară care permite individului să se adapteze și să revină după expunerea la stres sau adversitate.

Lucrarea de față își propune să analizeze, din perspectivă interdisciplinară, mecanismele care stau la baza rezilienței și motivației profesionale în domeniul asistenței sociale. Pornind de la ipoteza că dezvoltarea competențelor de autoreglare emoțională și a suportului social poate reduce incidența burnout-ului, cercetarea explorează modul în care asistenții sociali reușesc să transforme experiențele de epuizare în oportunități de creștere personală și profesională. Scopul este de a evidenția echilibrul fragil, dar esențial, dintre limitele umane și perseverența care definește vocația ajutorului.

SECȚIUNEA ASISTENȚĂ SOCIALĂ

În analiza temei „Între nu mai pot și hai să mai încerc o dată”, trei concepte devin esențiale pentru înțelegerea mecanismelor psihosociale implicate: reziliența, motivația și burnout-ul.

Aceste concepte, provenind din psihologie, sociologie și științele educației, formează cadrul teoretic care permite explicarea felului în care profesioniștii din domeniul asistenței sociale fac față presiunilor emoționale și instituționale ale practicii de zi cu zi.

Cuvinte cheie: *reziliență, burnout, motivație, empatie, stres ocupațional, epuizare profesională, metode de coping*

DIVORȚUL AMÂNAT: MECANISMELE PSIHOLOGICE ȘI SOCIALE CARE MENȚIN FEMEIA ÎNTR-O RELAȚIE ABUZIVĂ

Autor: **Mrd.Vartan Ana, Facultatea de Filosofie și Științe Social-Politice, Specializare Master Familia și Managementul Resurselor Familiale, anul II**

Rezumat: Lucrarea intitulată „Divorțul amânat: mecanismele psihologice și sociale care mențin femeia într-o relație abuzivă” își propune să analizeze factorii psihologici și sociali care contribuie la menținerea femeii într-o relație marcată de abuz. Deși, în aparență, decizia de a părăsi o relație toxică pare una rațională și necesară, în realitate, numeroase femei rămân captive în astfel de contexte din cauza unor mecanisme complexe, atât interioare, cât și externe.

Din perspectivă psihologică, lucrarea evidențiază rolul dependenței afective, al legăturilor traumatiche și al nevoii de validare emoțională, care determină femeia să perceapă abuzul ca pe o expresie a iubirii sau ca pe o consecință a propriilor greșeli. De asemenea, sentimentul de vinovăție, teama de singurătate și speranța că „abuzatorul se va schimba” acționează ca factori ce întârzie ruptura definitivă.

Pe plan social, presiunile culturale, lipsa sprijinului din partea familiei, dependența economică și stigmatizarea divorțului contribuie la perpetuarea acestei situații. Femeia ajunge astfel prinsă într-un cerc vicios, în care abuzul este urmat de perioade de reconciliere și promisiuni de schimbare, ceea ce întărește legătura emoțională cu partenerul abuziv.

Lucrarea subliniază importanța înțelegerii acestor mecanisme pentru dezvoltarea unor strategii eficiente de intervenție și consiliere, care să sprijine femeile în procesul de eliberare din relațiile abuzive și în reconstrucția autonomiei personale. Scopul final este de a contribui la o mai bună conștientizare socială a fenomenului și la diminuarea impactului psihologic al abuzului asupra femeilor.

IMPORTANȚA DIMENSIUNII SPIRITUALE ÎN RECUPERAREA ȘI DEZVOLTAREA TINERILOR CU SINDROM DOWN - STUDIU DE CAZ

Autor: **Stud. Alexandra Drestaru, studentă la Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Preot Mărturisitor Dumitru Stăniloae”, specializarea Asistență Socială, anul III**

Rezumat: Lucrarea mea urmărește să arate că oricâte terapii am face, nu putem să ajutăm mai mult un copil cu Sindrom Down, decât o face Sfânta Euharistie și comuniunea dintre copil și Dumnezeu pe care suntem datori să o cultivăm în inima lui.

SECȚIUNEA ASISTENȚĂ SOCIALĂ

Lucrarea are o parte introductivă despre Sindromul Down, studiul de caz care urmărește parcursul de recuperare a doi băieți cu Sindrom Down, iar la final un model concret de acțiune în teritoriu prin care să transformăm vorbele în fapte.

Cuvinte cheie: *Sindrom Down, Dumnezeu, Sfânta Euharistie, integrare, acțiune, fapte, familie, reușim împreună*

FAMILIARIZAREA SOCIETĂȚII CU PERSOANELE CU DIZABILITĂȚI: DE LA MARGINALIZARE LA INCLUZIUNE

Autor: **Stud. Iuliana Judele, Teologie Romano-Catolică Asistență Socială, anul II, educator specializat la Centrul „Sf. Alois Guanel”**

Rezumat: Lucrarea analizează procesul de transformare a percepției societății românești asupra persoanelor cu dizabilități, de la excluderea sistematică impusă în perioada comunistă până la eforturile contemporane de incluziune bazate pe respectul pentru demnitatea intrinsecă a fiecărei persoane. În regimul comunist, modelul ideologic al „omului nou” glorifica sănătatea, productivitatea și uniformitatea, marginalizând orice formă de diferență. Persoanele cu dizabilități erau adesea ascunse în instituții izolate, considerate improprii pentru spațiul public. Această excludere a generat o cultură a rușinii și a compasiunii pasive, fără contact real cu diversitatea umană.

După 1989, odată cu democratizarea societății și adoptarea Convenției ONU privind Drepturile Persoanelor cu Dizabilități, România a început o tranziție de la modelul medical la modelul social al dizabilității. În acest context, au apărut inițiative de tip familial care au oferit un model alternativ de viață bazat pe apartenență, afecțiune și recunoașterea valorii fiecărui individ.

Lucrarea argumentează că adevărata incluziune nu se reduce la măsuri legale, ci presupune familiarizarea comunității cu prezența firească a persoanelor cu abilități diferite. Inspirată de gândirea Papei Francisc, analiza subliniază că demnitatea umană este inalienabilă și nu depinde de performanță sau utilitate, ci de simplul fapt al existenței.

Astfel, societatea incluzivă se construiește printr-o schimbare a privirii – de la milă la respect, de la distanță la apropiere, de la excludere la fraternitate. Într-o asemenea lume, diversitatea nu este o anomalie, ci expresia cea mai autentică a umanității comune.

Cuvinte cheie: *diversitate, incluziune, demnitate, comunitate*

SECȚIUNEA ASISTENȚĂ SOCIALĂ

CONEXIUNILE SOCIALE – REMEDIUL SINGURĂTĂȚII SENIORILOR

Autor: **Stud. Rozerina Cernit, Facultatea de Filosofie și Științe Social-Politice, Departamentul Sociologie și Asistență Socială, Specializarea Asistență Socială, anul III**

Rezumat: Singurătatea reprezintă un fenomen complex multidimensional, abordat în literatura de specialitate inclusiv ca sentiment, stare, emoție, trăsătură, izolare sau proces. Această diversitate subliniază atât caracterul dinamic și subiectiv al experienței, cât și dificultatea unei conceptualizări unitare. În cazul persoanelor vârstnice, singurătatea capătă dimensiuni distincte, fiind adesea amplificată de factori specifici acestui stadiu al vieții. Fenomenul se manifestă printr-o izolare fizică dublată de o profundă deconectare emoțională. Experiența singurătății variază la fiecare vârstnic, în mod diferit. Astfel, chiar dacă unii vârstnici sunt mai retrași, nu-și pierd contactul cu ceilalți semeni, în timp ce alții percep singurătatea ca pe o rezultată a lipsei conexiunilor sociale semnificative, în special a celor cu membrii de familie.

Singurătatea este o trăsătură comună a senectuții. Imaginile vârstnicilor singuri care merg la cumpărături sau a celor care se odihnesc pe o bancă într-un parc sunt frecvente. Singurătatea poate fi definită ca discrepanța dintre relațiile umane pe care un individ le are la o vârstă înaintată, comparativ cu relațiile pe care le-ar dori să le aibă. În fond, ceea ce contează nu este cantitatea sau numărul persoanelor cu care un vârstnic relaționează, cât calitatea acestora, respectiv cât de satisfăcătoare sunt aceste conexiuni care pot oferi unui individ sentimentul de a fi împreună și de a prospera. Aceste legături de atașament, cu profunzimea lor încărcătură emoțională, pot oferi bucurie și împlinire. Cum pot fi realizate aceste conexiuni sociale cu persoanele vârstnice singure și cât de importante sunt acestea în contextul vastului proces de îmbătrânire, sunt doar câteva din întrebările la care am dorit să identific răspunsuri. Problema singurătății la vârstnici poate fi contracarată prin intervenții efective de la nivel de vecinătate până la crearea unor rețele comunitare de cunoștințe/prieteni care să susțină indivizii singuri, prin înlăturarea ciclului izolării.

Cuvinte cheie: *singurătate, îmbătrânire, izolare, conexiune, intervenție, suport social*

FENOMENUL ÎMBĂTRÂNIRII DIN PERSPECTIVA GENERAȚIEI Z

Autor: **Stud. Vîrlan Smărăndița-Ioana, Stud. Gavriluță Mădălina, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, Facultatea de Filosofie și Științe Social Politice, Departamentul de Sociologie, Asistență Socială și Resurse umane, Specializarea Asistență Socială, anul III**

Rezumat: Lucrarea intitulată „Fenomenul îmbătrânirii din perspectiva generației Z” abordează modul în care generația tânără se raportează la procesul de îmbătrânire precum și la statutul persoanelor vârstnice din societatea noastră.

Tema este de actualitate, având în vedere schimbările demografice semnificative precum și tendința societății moderne de a privilegia valorile asociate tinereții, performanței și dinamismului.

Scopul lucrării este de a identifica atitudinile, opiniile și reprezentările pe care tinerii, ca noi, le au față de persoanele vârstnice, dar și de a evidenția factorii care influențează formarea acestor percepții – mediul familial, educația, mass-media și experiențele directe de interacțiune.

SECȚIUNEA ASISTENȚĂ SOCIALĂ

Totodată, sunt analizate modul în care tinerii privesc propria îmbătrânire și gradul lor de conștientizare cu privire la schimbările aduse de trecerea timpului.

Printr-o analiză teoretică și o mini-cercetare calitativă lucrarea urmărește conturarea unei imagini realiste cu privire la relația (uneori tensionată) dintre generații. Autorii doresc să evidențieze nu doar prezența stereotipurilor negative legate de vârstă, cât și exemplele de respect și apreciere față de generația bunicilor noștri.

Concluziile pun accent pe necesitatea promovării dialogului intergenerațional, a solidarității și a educației pentru respect reciproc, indiferent de numărul anilor. Persoanele vârstnice trebuie să ne fie modele de conduită și nu antimodele. Încurajarea unei percepții pozitive asupra îmbătrânirii contribuie la dezvoltarea unei societăți echilibrate, bazate pe cooperare, empatie și valorizarea fiecărei etape a vieții.

Cuvinte cheie: *îmbătrânire, percepție socială, relații intergeneraționale, stereotipuri de vârstă, incluziune*

RĂNI INVIZIBILE ALE BULLYINGULUI: DESPRE FRAGILITATEA EMOȚIONALĂ, ALEXITIMIE, RUMINAȚIE ȘI ALTE CONSECINȚE PSIHOLOGICE

Autor: **Drd. Simion Maria Magda, Școala Doctorală de Filosofie și Științe Social-Politice, Specializarea Sociologie, UAIC Iași; Asistent Social, Institutul de Psihiatrie „Socola” Iași**

Rezumat: Fenomenul bullyingului, prezent astăzi sub multiple forme — directe, relaționale și online —, generează un impact emoțional profund și de durată asupra individului. Lucrarea de față își propune să exploreze dintr-o perspectivă psihologică consecințele invizibile ale acestui tip de violență, concentrându-se asupra fragilității emoționale manifestate prin dificultăți de recunoaștere și exprimare a emoțiilor (alexitimie), tendințe de gândire repetitivă negativă (ruminație) și alte efecte asociate, precum anxietatea, depresia și scăderea stimei de sine.

Analiza urmărește mecanismele psihologice prin care bullyingul afectează reglarea emoțională și imaginea de sine, punând în lumină relația dintre suferința interioară și strategiile de apărare care pot bloca exprimarea emoțională. Totodată, se discută modalități de reconectare cu propriul sine afectiv, prin cultivarea empatiei, a sprijinului social și a unei perspective umaniste asupra vindecării. Lucrarea își propune astfel să evidențieze vulnerabilitatea emoțională a omului contemporan și nevoia unei înțelegeri mai profunde a suferinței psihologice produse de bullying.

Cuvinte cheie: *bullying, fragilitate emoțională, alexitimie, ruminație, anxietate, depresie, stimă de sine, vindecare*

COMUNIUNEA CA TERAPIE SOCIALĂ: FUNDAMENTE PATRISTICE ȘI IMPLICAȚII CONTEMPORANE

Autor: **Drd. Ionela Brînză-Abunei, Școala Doctorală de Filosofie și Științe Social-Politice, Sociologie, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași**

SECȚIUNEA ASISTENȚĂ SOCIALĂ

Rezumat: Lucrarea își propune să exploreze conceptul de comuniune ($\kappa\omicron\iota\nu\omega\nu\iota\alpha$) ca fundament teologic și antropologic al vindecării relaționale în contextul provocărilor sociale contemporane. Într-o lume marcată de individualism, alienare și fragmentare comunitară, redescoperirea dimensiunii relaționale a persoanei devine esențială atât pentru asistența socială, cât și pentru viața spirituală. Pornind de la viziunea patristică asupra omului ca ființă în relație – creat „după chipul comuniunii treimice” – studiul analizează modul în care teologia Răsăriteană oferă resurse conceptuale și spirituale pentru refacerea legăturilor interumane.

Sunt examinate contribuțiile unor Părinți ai Bisericii precum Sfântul Vasile cel Mare, Sfântul Grigorie Teologul, Sfântul Maxim Mărturisitorul, care definesc comuniunea ca loc al împlinirii ontologice a persoanei și ca dinamism al iubirii în acțiune. Această perspectivă este pusă în dialog cu teoriile moderne despre capitalul social (Robert Putnam), coeziunea comunitară (Robbie Gilligan), evidențiind convergențe între viziunea teologică și cea sociologică asupra importanței reconstrucției relațiilor interumane.

Lucrarea argumentează că a fi în relație de comuniune cu semenii nu reprezintă doar o condiție pentru o viață duhovnicească autentică, ci și un principiu terapeutic cu valoare socială, capabil să inspire modele de intervenție bazate pe solidaritate, participare și responsabilitate mutuală. În acest sens, Biserica este prezentată ca spațiu de vindecare comunitară, unde iubirea devine criteriul central al restaurării omului și al refacerii țesutului social. În final, se subliniază necesitatea unei paradigme integrative a asistenței sociale – una care să îmbine dimensiunea profesională cu cea duhovnicească, redând astfel sensul profund al slujirii aproapelui în spiritul comuniunii.

Cuvinte cheie: *comuniune, vindecare, comunitate, relație, teologie patristică, asistență socială*

ASISTENȚA MATERNALĂ ÎN JUDEȚUL IAȘI

Autor: **Mrd. Buzdugan Florența-Camelia, Facultatea de Filosofie și Științe Social-Politice, Departamentul de Sociologie și Asistență Socială, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, Anul II, Profesor coordonator: dr. asociat Maria Alexandrescu, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sf. Dumitru Stăniloae”**

Rezumat: Scopul acestei lucrări este de a evidenția impactul asistenței maternale în sprijinirea dezvoltării copiilor din județul Iași, concentrându-ne pe aspecte, precum: sănătatea mintală și emoțională, dezvoltarea socio-emoțională și performanța academică.

Ca punct de plecare la această cercetare am avut modelul bazei de siguranță, propus de către Schofield și Beek, care oferă un cadru terapeutic beneficiarilor copii, ce au suferit diverse traume în familie. Plecând de la teoria atașamentului, modelul se concentrează pe interacțiunea dintre îngrijitor și copil, urmărind cinci dimensiuni ale îngrijirii: disponibilitatea, apartenența, cooperarea, acceptarea și sensibilitatea.

Pe de o parte, sunt identificați factorii care influențează eficacitatea acestui sistem de îngrijire, iar pe de altă parte motivele care duc la plasarea copiilor în asistență maternală, inclusiv problemele legate de sănătate, abuz, neglijarea parentală etc. Un alt aspect inclus în această cercetare face referire la procedurile implicate în selectarea și evaluarea familiilor și persoanelor care oferă asistență maternală.

SECȚIUNEA ASISTENȚĂ SOCIALĂ

Cercetarea calitativă evidențiază faptul că asistența maternală este esențială pentru îngrijirea copiilor vulnerabili, oferindu-le un mediu familial care contribuie pozitiv la dezvoltarea lor emoțională, socială și educațională. Asistența maternală se prezintă ca o alternativă superioară față de instituționalizare. Asistenții maternali beneficiază de programe de formare inițială și continuă, care le oferă competențele necesare îngrijirii copiilor. În plus, din literatura de specialitate constatăm faptul că foarte mulți beneficiari ai acestui tip de plasament familial sunt integrați în societate, declarând că totul se datorează familiei de substitut în care au crescut.

Cuvinte-cheie: *familia biologică, copilul, asistența maternală, responsabilitatea parentală*

PROVOCĂRILE CU CARE SE CONFRUNTĂ PERSOANELE VÂRSTNICE DIN COMUNITATEA VULTURENI, JUDEȚUL BACĂU

Autor: Mrd. Melania Csiszar, Facultatea de Filosofie și Științe Social-Politice, Departamentul de Sociologie și Asistență Socială, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, anul I,

Profesor coordonator: dr. asociat Maria Alexandrescu, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”

Rezumat: Persoanele în vârstă reprezintă unul dintre cele mai numeroase grupuri sociale care, din cauza vulnerabilității (venituri scăzute de pe urma pensionării, abuzuri, rezistența față de schimbări, tulburări emoționale), au nevoie de protecția celor din jur, în primul rând de suportul acordat de membrii familiei, prieteni, vecini, de comunitate, dar și de protecția socială.

Scopul acestei cercetări constă în evaluarea generală a calității asistenței sociale a persoanelor vârstnice din comuna Vultureni, județul Bacău. Culegerea datelor a fost efectuată prin intermediul metodei chestionarului.

Rezultatele arată faptul că serviciile prestate la domiciliu persoanelor vârstnice se află într-o stare precară și necesită îmbunătățiri semnificative. Cu cât serviciul prestat este mai aproape de persoana vârstnică, de nevoile sale fiziologice, cu atât gradul de satisfacție scade în rândul respondenților. În această ordine de idei, persoanele vârstnice sunt nemulțumite în cea mai mare măsură de suportul pentru efectuarea igienei corporale, de serviciul de alimentare la domiciliu, de suportul pentru satisfacerea nevoilor fiziologice. Pe de altă parte, cele mai apreciate aspecte ale prestării serviciilor sunt nivelul pregătirii profesionale a asistentului social, nivelul cunoașterii de către asistent a problemelor cu care se confruntă respondenții, operativitatea prestării serviciului social și nivelul implicării în rezolvarea problemelor curente. În schimb, empatia asistentului social și nivelul implicării în rezolvarea problemelor critice sunt aspectele de care persoanele vârstnice sunt mulțumite în cea mai mică măsură. Analizând aceste probleme, autoritățile locale din comuna Vultureni urmăresc să acopere nevoia de servicii sociale primare în mediul rural și să îmbunătățească serviciile de îngrijire a persoanelor vârstnice la domiciliu.

Cuvinte-cheie: *persoană de vârstă a treia, servicii sociale, calitatea vieții, comunitate*

SECȚIUNEA ASISTENȚĂ SOCIALĂ

RELIGIA - UN LIANT SOCIAL ȘI SPIRITUAL PENTRU VÂRSTNICI

Autor: Mrd. Ioan Cristian Talpalaru, Facultatea de Psihologie și Științe ale Educației, Departamentul de Științe ale Educației, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, anul I, Profesor coordonator: dr. asociat Maria Alexandrescu, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sf. Dumitru Stăniloae”, UAIC

Rezumat: Procesul de îmbătrânire reprezintă o etapă firească a existenței umane, marcată adesea de multiple provocări fizice, psihice, sociale și spirituale. În acest context, religiozitatea devine un element esențial în sprijinirea persoanelor vârstnice, oferindu-le un sens al vieții, speranță și sprijin psihosocial.

Această cercetare analizează impactul religiozității în viața persoanelor vârstnice, pornind de la diverse teorii explicative. Religia nu este doar o practică spirituală, ci și o instituție socială ce contribuie la coeziunea grupurilor umane (Durkheim). Ea oferă un cadru semnificativ pentru construirea rezilienței la vârstnici (Taylor), oferind oportunități de socializare și sprijin reciproc, contribuind astfel la prevenirea izolării sociale și îmbunătățirea stării de bine (Kraus). În plus, din perspectiva psihologiei atașamentului, religiozitatea asigură un cadru de siguranță emoțională similar relațiilor de atașament dezvoltate în copilărie.

Metodologia utilizată este una de tip mixt: abordare cantitativă și calitativă – un chestionar aplicat unui eșantion de vârstnici și câteva interviuri cu specialiști care oferă asistență beneficiarilor vârstnici.

Cercetare confirmă faptul că religiozitatea este o resursă valoroasă pentru bunăstarea vârstnicilor, oferindu-le sprijin spiritual, social și emoțional, devenind un mecanism important de adaptare la provocările îmbătrânirii. Studiul subliniază că religiozitatea nu este doar o manifestare spirituală, ci și un important factor de sprijin psihosocial, care ajută la gestionarea provocărilor specifice acestei etape de viață. Așadar, este esențială recunoașterea și integrarea acestei dimensiuni în politicile și practicile de asistență socială, pentru a sprijini demnitatea și calitatea vieții persoanelor în vârstă.

Cuvinte-cheie: caracteristicile vârstei a treia, religiozitatea, bunăstarea vârstnicilor

PROVOCĂRI ȘI RESURSE LA FAMILIILE MONOPARENTALE CONTEMPORANE

Autor: Mrd. Leuștean (căs. Zmău) Magda-Mihaela, Facultatea de Filosofie și Științe Social-Politice, Departamentul de Sociologie și Asistență Socială, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, anul I

Profesor coordonator: dr. asociat Maria Alexandrescu, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sf. Dumitru Stăniloae”

Rezumat: Această lucrare analizează dinamica familiei monoparentale în contextul societății contemporane, cu accent pe particularitățile educației copiilor și factorii care determină formarea acestor familii – divorț, migrație, deces sau violență domestică. Scopul cercetării este identificarea atât a factorilor de risc, cât și a resurselor disponibile pentru a atenua efectele negative asupra dezvoltării copilului, prin intermediul unui sprijin instituțional din partea școlii, asistenței sociale și a bisericii.

SECȚIUNEA ASISTENȚĂ SOCIALĂ

În evoluția istorică, familia monoparentală a suferit o transformare semnificativă: de la o percepție socială negativă în perioada comunistă, când era considerată o abatere de la normă, către o acceptare socială crescută în prezent. Dacă în trecut rolul femeii era limitat la gospodărie și educația copiilor, iar emanciparea era controlată de stat, astăzi monoparentalitatea este o realitate din ce în ce mai vizibilă și mai bine înțeleasă.

Printr-un studiu de caz realizat într-o școală din județul Iași, s-a evidențiat o situație socio-economică vulnerabilă: 40 de elevi provin din familii monoparentale, iar alți 500 de elevi beneficiază de burse sociale. Lipsa unui părinte poate afecta dezvoltarea emoțională și școlară a copilului, însă diversitatea familială nu este în sine o problemă, ci o realitate care necesită adaptare și intervenții specifice. Studiul calitativ a scos în evidență percepțiile părinților și ale copiilor cu privire la provocările întâmpinate și modul de adaptare la acestea. Solidaritatea, compasiunea și responsabilitatea colectivă sunt esențiale pentru a transforma vulnerabilitatea în oportunitate și pentru a asigura un viitor stabil tinerelor generații.

Cuvinte-cheie: *familie monoparentală, educație, vulnerabilitate, sprijin instituțional, dezvoltare emoțională, adaptare, responsabilitate socială*

DIVORȚUL - ÎNTRE CONFLICT, TRAUMĂ ȘI ADAPTARE FAMILIALĂ

Autor: **Mrd. Cozmina-Andreea Enache, Facultatea de Psihologie și Științe ale Educației, Departamentul de Științe ale Educației, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, anul I**
Profesor coordonator: **dr. asociat Maria Alexandrescu, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sf.Dumitru Stăniloae”, UAIC**

Rezumat: Lucrarea de față își propune să analizeze fenomenul divorțului ca proces social, psihologic și spiritual cu efecte complexe asupra echilibrului familial și dezvoltării copilului. Într-o perioadă în care numărul divorțurilor este în creștere și stabilitatea familială este adesea pusă sub semnul întrebării, studiul urmărește să evidențieze cauzele profunde ale destrămării cuplului, impactul asupra copiilor și rolul esențial al asistenței sociale în sprijinirea familiilor aflate în criză.

Lucrarea abordează tema dintr-o perspectivă interdisciplinară, îmbinând analiza sociologică, juridică, psihologică și religioasă. În plan teoretic, se discută evoluția divorțului, cauzele sale principale — violența domestică, infidelitatea, lipsa comunicării, incompatibilitatea sau migrația — și implicațiile pe termen lung asupra părinților și copiilor. În plan psihologic, accentul este pus pe efectele emoționale ale divorțului asupra copiilor: anxietate, depresie, sentiment de vinovăție, scăderea performanțelor școlare și dificultăți de integrare socială.

Partea aplicativă a lucrării se bazează pe o cercetare empirică realizată prin metoda chestionarului sociologic, aplicat unui eșantion de copii și părinți proveniți din familii divorțate. Scopul cercetării a fost identificarea modului în care copiii percep separarea părinților, gradul de adaptare emoțională și relațiile post-divorț. Rezultatele au arătat faptul că divorțul produce efecte profunde asupra copiilor, dar intensitatea acestora depinde de nivelul de comunicare și colaborare între părinți după despărțire, precum și de sprijinul oferit de familie, școală și asistenții sociali.

SECȚIUNEA ASISTENȚĂ SOCIALĂ

Prin concluziile sale, lucrarea contribuie la înțelegerea divorțului ca fenomen social și uman complex și subliniază necesitatea intervenției specializate pentru restabilirea echilibrului emoțional și familial.

Cuvinte-cheie: *familie, copil, divorț, efecte, conflict parental, adaptare, sprijin psihologic*

CÂND DUREREA CERE SENS: DEPENDENȚA DE ALCOOL CA LOC AL ÎNTÂLNIRII DINTRE SUFERINȚĂ ȘI HAR

Autor: **Mrd. Nicoleta-Andreea Manolache, Facultatea de Filosofie și Științe Social-Politice, Departamentul de Sociologie și Asistență Socială, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, anul I, profesori coordonatori: lector univ. dr. Petronela Polixenia Nistor, dr. asociat Maria Alexandrescu, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sf. Dumitru Stăniloae”, UAIC**

Rezumat: Această cercetare privește dependența de alcool dincolo de granițele medicinei și sociologiei – ca pe o strigare a sufletului care tânjește după vindecare. Din perspectiva teologiei ortodoxe și a asistenței sociale, lucrarea descrie drumul interior al omului rănit, de la robia patimii la libertatea redobândită prin iubire, comuniune și sens.

În centrul analizei se află ideea că alcoolismul nu este doar un dezechilibru chimic, ci un simptom al rupturii de sine și de Dumnezeu. Procesul de reabilitare presupune o restaurare integrală – medicală, socială și duhovnicească. Vindecarea începe în momentul în care omul este privit nu ca „dependent”, ci ca persoană cu o demnitate care nu se pierde niciodată.

Rezultatele cercetării confirmă faptul că persoana dependentă are nevoie nu doar de tratament, ci de relații vindecătoare, de recunoaștere și de redescoperirea propriei demnități. Sunt prezentate etapele adicției, de la tentația inițială până la robia totală a voinței, trecând prin consumul funcțional, compulsiv, abuziv și până la recădere și recuperare. Dependența este, în esență, o rănire a capacității de iubire și o pierdere a sensului, generate adesea de traumă, abandon, lipsa relațiilor semnificative sau dezrădăcinarea spirituală.

Studiul valorifică rezultatele unei cercetări calitative, în care vocile persoanelor aflate în recuperare – foști dependenți, preoți, asistenți sociali – conturează o perspectivă vie asupra vindecării. Se evidențiază faptul că sprijinul profesional, fără iubire și empatie, rămâne incomplet, iar lucrarea duhovnicească, fără însoțire socială, riscă să fie abstractă. În acest sens, alcoolismul se revelează nu ca o rușine socială, ci ca o chemare la compasiune și responsabilitate comună. Lucrarea propune un dialog între știință și credință, între terapie și har, între asistentul social și duhovnic – un dialog care transformă suferința în cale de renaștere.

TEORII ASUPRA DELINCVENȚEI JUVENILE

Autor: **Stud. Roman Ramona Magdalena, Universitatea “Petre Andrei” din Iași, Facultatea de Psihologie, Științele Educației și Asistență Socială, Specializarea Asistență Socială, anul I**

Rezumat: Lucrarea analizează fenomenul delincvenței juvenile dintr-o perspectivă sociologică și psihosocială, integrând principalele teorii explicative și rolul intervențiilor sociale în prevenirea și combaterea comportamentelor infracționale. Lucrarea evidențiază faptul că delincvența minorilor nu

SECȚIUNEA ASISTENȚĂ SOCIALĂ

are cauze pur individuale, ci este rezultatul unui cumul de factori — sărăcie, eșec școlar, lipsa modelelor pozitive și dezorganizarea comunitară.

Este subliniată importanța tipologizării comportamentelor infracționale, care permite intervenții adaptate în funcție de gravitate, frecvență, motivație și context social. Profilul psihologic al delincventului juvenil este caracterizat de impulsivitate, nevoia de validare, instabilitate emoțională și deficit de empatie, factori corelați cu disfuncții familiale și lipsa suportului educațional.

În plan aplicativ, accentul cade pe rolul esențial al asistenței sociale, care acționează preventiv și reparator prin consiliere psihosocială, reintegrare educațională, mediere între minor și victimă, precum și prin colaborarea cu familia și sistemul de justiție juvenilă. Intervenția asistenței sociale este definită ca una holistică, bazată pe principiile justiției restaurative, empatiei și incluziunii. Concluzia subliniază că reducerea delincvenței juvenile depinde de existența unei rețele coerente de sprijin educațional, familial și comunitar, capabilă să ofere tinerilor oportunități reale de dezvoltare și integrare socială.

ABUZUL ȘI NEGLIJAREA COPILULUI ÎN MEDIUL FAMILIAL

Autor: **Stud. Ștefan (Șirbu) Cristina Adina, Universitatea “Petre Andrei” din Iași, Facultatea de Psihologie, Științele Educației și Asistență Socială, Specializarea Asistență Socială, anul I**

Rezumat: Lucrarea „Abuzul și neglijarea copilului în mediul familial” analizează complexitatea fenomenului abuzului și neglijării minorilor, evidențiind cauzele, formele de manifestare, efectele asupra dezvoltării copilului și cadrul legal de protecție existent. Conform definiției Organizației Mondiale a Sănătății, abuzul copilului include orice formă de violență fizică, emoțională, sexuală sau neglijență intenționată ori accidentală, exercitată în relații de responsabilitate și putere. Lucrarea clasifică aceste forme și subliniază importanța recunoașterii timpurii a indicatorilor comportamentali și emoționali, precum izolarea, anxietatea, agresivitatea, depresia sau scăderea stimei de sine.

Sunt detaliate diferențele dintre abuz (act comisiv) și neglijare (act pasiv), precum și consecințele lor – de la traume fizice și emoționale la afectarea severă a dezvoltării cognitive și sociale. Printre cauzele majore se regăsesc sărăcia, nivelul scăzut de educație parentală, modele culturale rigide, disfuncțiile familiale, consumul de alcool sau droguri și stresul parental accentuat. Aceste elemente creează un mediu propice violenței domestice și deteriorării relației părinte–copil.

Efectele pe termen lung includ tulburări de anxietate, depresie, scăderea stimei de sine, dificultăți în relațiile interpersonale, comportamente autodistructive și risc crescut de marginalizare socială. Lucrarea evidențiază, de asemenea, importanța intervenției instituționale, în special a Direcțiilor Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului (DGASPC), a serviciilor publice de asistență socială și a colaborării intersectoriale.

Cadrul legislativ românesc, în special Legea nr. 272/2004, alături de Convenția ONU privind Drepturile Copilului și Convenția Europeană a Drepturilor Omului, oferă baza pentru protejarea și promovarea interesului superior al copilului. Lucrarea concluzionează că prevenirea și combaterea abuzului necesită o abordare integrată, empatică și educativă, centrată pe sprijin familial, consiliere și intervenții timpurii.

SECȚIUNEA ASISTENȚĂ SOCIALĂ

IMAGINEA PERSOANELOR VÂRSTNICE ÎN MEDIUL URBAN ȘI RURAL

Autor: Stud. Nedelea Alexia-Andreea, Stud. Romila Alexandra, Facultatea de Filosofie și Științe Social Politice, Departamentul de Sociologie, Asistență Socială și Resurse Umane, anul III

Rezumat: Lucrarea de față își propune să aducă în discuție stereotipurile existente în societatea românească, față de persoanele vârstnice. Este esențială înțelegerea mentalității colective în ceea ce privește această categorie, pentru a facilita integrarea în comunitate a acestora, dar și pentru a le oferi sprijin în cadrul procesului de îmbătrânire activă. Înțelegerea rolurilor persoanelor vârstnice, atât la nivel de percepție, cât și de auto-percepție, este fundamentală în acordarea de servicii specializate și încurajarea implicării sociale a acestor persoane, aflate în perioada senescentei. Depășirea stereotipurilor legate de vârstnici presupune o schimbare de paradigmă, în care vârsta nu mai este percepută ca o limitare, ci ca o sursă de înțelepciune și continuitate socială, indiferent de mediul de rezidență. Deși comune în genere, prejudecățile față de persoanele vârstnice se pot diferenția, în funcție de mediul din care provin, astfel este necesară abordarea sistemică a stereotipurilor față de categoriile de vârstnici ce trăiesc în mediul rural, respectiv urban. Analiza comparativă a percepțiilor asupra vârstnicilor în rural și urban evidențiază necesitatea unei abordări nuanțate, care să combată prejudecăți și să promoveze valorizarea experienței și contribuției acestora în ambele medii. În acest context, instituția Bisericii joacă un rol semnificativ ca spațiu de coeziune și apartenență, mai ales în mediul urban, unde este frecvent percepută ca loc de întâlnire pentru persoanele în vârstă. Această funcție comunitară contribuie la combaterea izolării sociale și oferă un cadru de valorizare a experienței de viață, facilitând menținerea identității și a demnității personale. Combaterea stereotipurilor presupune nu doar schimbarea discursului public, ci și recunoașterea activă a contribuției vârstnicilor în societate. Prin promovarea unei imagini nuanțate și realiste, se pot crea premisele unei incluziuni sociale autentice, în care seniorii sunt considerați resurse valoroase, nu doar beneficiari ai sistemului de asistență socială.

Cuvinte cheie: persoană vârstnică, stereotipuri, discriminare pe criterii de vârstă, prejudecăți, implicare socială, integrare comunitară, îmbătrânire activă

INTERVENȚIA BISERICII ȘI TEHNOLOGIA: UN PARTENERIAT INOVATOR ÎN CRIZĂ

Autor: Mrd. Mihaela Apostol, Universitatea „Ștefan cel Mare”, Suceava, Facultatea de Istorie, Geografie și Științe Sociale, Master Managementul Serviciilor Sociale și de Securitate Comunitară, anul I

Rezumat: Prezentul studiu analizează necesitatea integrării soluțiilor inovatoare și a parteneriatelor consolidate între instituțiile de asistență socială și mediul bisericesc în contextul gestionării crizelor familiale contemporane.

SECȚIUNEA ASISTENȚĂ SOCIALĂ

Aceste crize, generate adesea de schimbările socio-economice rapide și de vulnerabilitățile structurale (tematica Simpozionului: Omul în fața provocărilor lumii contemporane), impun dezvoltarea unor modele de intervenție rapidă și cu impact pe termen lung. Lucrarea investighează modul în care structurile Bisericii Ortodoxe, prin rețeaua parohială și fundațiile filantropice, pot funcționa ca un partener complementar, oferind nu doar sprijin material punctual, ci și o bază de suport emoțional și comunitar (mentorat, reintegrare socială) care lipsește adesea în intervențiile de stat. Se propune un model de management de caz centrat pe parteneriat, care utilizează resursele ambelor entități pentru a asigura stabilitatea familiei și a preveni marginalizarea. Concluziile subliniază că eficiența în asistența socială modernă depinde de capacitatea managerilor de a coordona resursele interdisciplinare, transformând vulnerabilitatea într-o oportunitate de reziliență comunitară.

Cuvinte cheie: *parteneriat social, inovație, criză familială, asistență bisericească*

INTEGRAREA TINERILOR DIN CENTRE: MANAGEMENTUL TRANZIȚIEI LA VIAȚA DE ADULT

Autor: **Mrd. Fandarac Remus Petrică, Universitatea „Ștefan Ccel Mare”, Suceava, Facultatea de Istorie, Geografie și Științe Sociale, Master Managementul Serviciilor Sociale și de Securitate Comunitară, anul I**

Rezumat: Lucrarea analizează managementul programelor de incluziune socială adresate tinerilor care părăsesc sistemul de protecție a copilului – un grup vulnerabil supus în mod acut provocărilor lumii contemporane (lipsă de locuință, șomaj, izolare). Succesul acestor programe depinde de calitatea managementului în trei etape: proiectarea, implementarea și evaluarea. La nivelul proiectării, se subliniază necesitatea trecerii de la respectarea legală formală (Legea 272/2004) la un Management de caz individualizat care dezvoltă intensiv abilitățile de viață independentă. La nivelul implementării, se evidențiază rolul esențial al parteneriatului interdisciplinar, inclusiv cu structurile Bisericii, care oferă suport locativ și o rețea de suport emoțional-comunitar. În final, se propune o schimbare de paradigmă în evaluare, de la simpla măsurare a output-urilor la utilizarea indicatorilor de Outcome (stabilitate locativă, rata de angajare durabilă) pentru a măsura impactul real al intervențiilor. Concluzia afirmă că doar un management riguros, bazat pe rezultate și coordonare, poate asigura integrarea stabilă a acestor tineri în societate.

Cuvinte cheie: *Tineri post-instituționalizare, management de caz, incluziune socială, parteneriat, evaluare outcome, vulnerabilități*

BISERICA ȘI COMUNITATEA: STRATEGII PROACTIVE DE PREVENIRE A MARGINALIZĂRII

Autor: **Mrd. Pr. Andrei Mocanu, Universitatea „Ștefan Cel Mare”, Suceava, Facultatea de Istorie, Geografie și Științe Sociale, Master Managementul Serviciilor Sociale și de Securitate Comunitară, anul I**

SECȚIUNEA ASISTENȚĂ SOCIALĂ

Rezumat: Această lucrare explorează eficacitatea strategiilor de prevenire a marginalizării în mediul urban, unde viteza schimbărilor și anonimatul amplifică provocările contemporane (omul în fața provocărilor lumii contemporane). Accentul cade pe rolul important al asistenței sociale comunitare, unde intervenția nu este doar reacționară, ci proactivă și localizată. Studiul analizează modelul de intervenție al parohiilor, care, având o cunoaștere detaliată a contextului local, pot identifica și sprijini familiile vulnerabile înainte ca acestea să intre în criză. Se demonstrează că asistența socială parohială nu oferă doar ajutor material, ci acționează ca un factor de coeziune socială, integrând beneficiarii într-o rețea comunitară stabilă. Se analizează modalități de eficientizare a colaborării dintre Direcțiile de Asistență Socială (DAS) și parohii, propunând mecanisme de delegare a cazurilor și de parteneriat în vederea monitorizării și mentoratului pe termen lung. Concluziile susțin că investiția în asistența socială parohială și în strategiile comunitare reprezintă cea mai durabilă metodă de a combate marginalizarea sistemică.

Cuvinte cheie: *Marginalizare, asistență socială comunitară, prevenire, strategii urbane, asistență parohială*

VULNERABILITATEA PERSOANELOR REFUGIATE ȘI ROLUL SERVICIILOR SOCIALE ÎN MANAGEMENTUL DE CAZ PENTRU COPIII NEÎNSOȚIȚI

Autor: **Drd. Corodescu Cecilia Andreea, Universitatea de Vest din Timișoara, Facultatea de Filosofie și Științe Social-Politice, Școala Doctorală de Filosofie, Sociologie și Științe Politice, Asistent social**

Conducător de doctorat: **Conf.univ.dr. habil Carmen Gabriela Lăzăreanu**

Rezumat: Fenomenul migrației forțate constituie una dintre provocările majore ale societății contemporane, determinată de factori precum conflicte armate, instabilitate politică, persecuții, crize economice și dezastre umanitare. Persoanele obligate să își părăsească locuințele se confruntă cu o ruptură bruscă și traumatică a continuității identitare, sociale și emoționale. În această situație, refugiatul nu este doar un individ în tranzit, ci o persoană aflată într-un proces profund de reconfigurare a sensului existenței și a relației cu mediul social.

Serviciile sociale și profesioniștii din domeniul asistenței sociale au un rol fundamental în susținerea acestui proces. Intervenția socială urmărește nu doar asigurarea resurselor de bază, ci și facilitarea integrării, refacerea echilibrului psihologic și consolidarea autonomiei personale. Perspectiva centrată pe demnitatea umană, echitate și incluziune devine esențială pentru construirea unui răspuns instituțional coerent și eficient.

Un domeniu deosebit de important îl reprezintă protecția copiilor refugiați, în special a celor neînsorțiți sau separați de familie, pentru care vulnerabilitatea atinge cote maxime. Managementul de caz devine, în acest context, mecanismul central de coordonare, monitorizare și implementare a intervențiilor personalizate, orientate spre interesul superior al copilului.

SECȚIUNEA ASISTENȚĂ SOCIALĂ

THE RELATIONSHIP BETWEEN PREJUDICES AND THE EMPOWERMENT OF WOMEN VICTIMS OF DOMESTIC VIOLENCE

Autor: Drd. Siritian (căsătorită Necula) Magdalena Roxana, Universitatea din București, Facultatea de Sociologie și Asistență Socială, Școala Doctorală de Asistență Socială; Lector universitar doctor asociat - Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, Facultatea de Filosofie și Științe Social-Politice, Departamentul de Sociologie și Asistență Socială și Facultatea de Teologie Romano-Catolică, Asistență Socială; Viceprimar al Municipiului Iași

Abstract: This paper explores the relationship between social prejudices and the empowerment process of women who are victims of domestic violence. The study aims to identify how gender stereotypes, cultural norms, and social stigma affect women's ability to regain autonomy, self-efficacy, and social participation after experiencing abuse. Based on an interdisciplinary perspective combining psychology, sociology, and gender studies, the research emphasizes that prejudices-both explicit and implicit-play a critical role in perpetuating cycles of victimization and in hindering women's access to support systems.

Through a qualitative methodological approach involving semi-structured interviews with women who have experienced domestic violence and professionals working in social services, the study highlights the dual nature of empowerment: as an internal psychological process (restoring self-esteem, agency, and resilience) and as an external social dynamic (access to rights, economic independence, and community support). Findings reveal that persistent prejudices-such as blaming the victim, idealizing traditional gender roles, or stigmatizing divorced women-undermine institutional responses and reduce the effectiveness of empowerment programs.

The analysis also shows that empowerment is most successful when it integrates psychosocial support with advocacy and education initiatives aimed at transforming public attitudes. Empowerment strategies that include peer support, mentorship, and gender-sensitive training of social workers contribute to reshaping the narrative around victims of domestic violence from one of passivity to one of strength and recovery.

In conclusion, combating prejudices at both the individual and institutional levels is essential for the real empowerment of women affected by domestic violence. This process not only supports victims' reintegration into society but also contributes to the promotion of equality and social justice.

Keywords: *prejudice, empowerment, domestic violence, gender stereotypes, social inclusion*

IONA ȘI OMUL CONTEMPORAN: LECȚII DESPRE CHEMARE, FUGĂ ȘI RECONCILIARE SPIRITUALĂ

Autor: **Mrd. Roșu Irina (monahia Iuliana), Universitatea “Alexandru Ioan Cuza” din Iași, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Master Artă Sacră în Patrimoniu, anul I**

Profesor îndrumător: **Conf. dr. pr. Paul-Cezar Hârlăoanu**

Rezumat: Cartea Iona oferă o reflecție asupra tensiunilor fundamentale ale omului, relevante și pentru provocările contemporane. Iona este chemat de Dumnezeu să propovăduiască pocăința la Ninive, dar inițial refuză, fugind spre Tarsis. Această fugă simbolizează conflictele interioare ale omului modern: teama, neputința, nesiguranța și dificultatea de a răspunde chemării morale și spirituale. Prin fuga sa, Iona ilustrează drama libertății umane: omul este liber să aleagă, dar fuga de Dumnezeu echivalează cu fuga de sine.

Experiența pântecelui chitului reprezintă o coborâre în adâncul propriei frici și vinovății, un moment de introspecție și rugăciune. Rugăciunea profetului în aceste momente subliniază posibilitatea întoarcerii către Dumnezeu. Ieșirea din chit marchează asumarea chemării divine și responsabilitatea față de ceilalți, evidențiind că misiunea profetică implică ascultare, curaj și deschidere.

La Ninive, profeția lui Iona determină pocăința colectivă a cetății, de la rege până la animale, contrastând cu nepocăința evreilor. Nemulțumirea lui Iona față de mila lui Dumnezeu și faptul că cere socoteală exprimă tensiunea între dreptate și iubirea divină. Răspunsul divin arată universalitatea milei și faptul că aceasta depășește granițele etnice, religioase sau culturale, un mesaj relevant pentru lumea contemporană marcată de intoleranță și judecată critică.

Cartea Iona are și o dimensiune vizuală importantă. În iconografia paleocreștină, profetul este reprezentat fie înghițit, fie scuipat de chit, simboluri ale morții și învierii, prefigurând Învierea lui Hristos. Scenele din catacombe, precum și reprezentările din manuscrise precum Psaltirea pariziană și Evanghelia Rabbula, ilustrează momentele cheie: rugăciunea, propovăduirea și confruntarea cu Dumnezeu. Aceste imagini transmit teologic mesajul pocăinței și al milei, transformând drama lui Iona într-o cateheză vizuală.

Structurată în patru capitole – chemarea, fuga, rugăciunea, ascultarea și confruntarea cu mila divină – cartea Iona prezintă un model al omului confruntat cu propriile contradicții și cu iubirea care îl depășește. Exemplul său arată că fuga nu exclude chemarea, că pocăința și întoarcerea la Dumnezeu aduc restaurare spirituală, iar confruntarea cu divinitatea poate deveni sursa maturizării, reconcilierii interioare și înțelegerii milei divine.

Cuvinte cheie: *Profet Iona, Provocare, Fugă, Pocăință, Milă, Confruntare cu Dumnezeu, Om contemporan*

COMUNICARE INTERACTIVĂ PRIN JOC - GAMIFICAREA CA INSTRUMENT PENTRU ANGAJAMENTUL PARTICIPATIV (Interactive communication through play - gamification as a tool for participatory engagement)

Autor: **Drd. Poenașu Andreea Elena, Școala Doctorală de Filosofie și Științe Social-Politice, Departamentul de Științe ale Comunicării, anul I**

Rezumat: În era schimbărilor și evoluției digitale, omul se află într-un proces de adaptare și înțelegere a noilor tehnologii. Evoluția lumii contemporane a mutat o mare parte a interacțiunilor umane în mediul online, care, deși promite o facilitate a comunicării din orice loc și în orice moment, adesea nu reușește să susțină o comunicare participativă.

Provocarea fundamentală pe care această cercetare își propune să o investigheze este următoarea: Cum putem trece de la modelul ierarhic (top-down) -sau chiar aparența unei false comunicări - către o comunicare participativă (bidirecțională) reală?

Obiectivul este de a crea un cadru în care atât emițătorii, cât și receptorii să devină participanți activi, implicați și co-creatori de conținut. Această lucrare, în contextul unei schimbări majore de paradigmă în comunicarea secolului nostru, argumentează că elementele de joc — precum puncte, provocări și recompense — sunt esențiale pentru a muta accentul de la informarea pasivă la interactivitate, colaborare și empowerment-ul publicului. Prin natura sa ludică, gamificarea transformă mediile digitale în spații benefice de dialog.

În urma parcurgerii literaturii de specialitate, cercetarea stabilește un cadru teoretic robust. Acesta integrează concepte fundamentale precum Modelul Comportamental Fogg și Sistemele de Suport pentru Schimbarea Comportamentală (BCSS). Esențială pentru studiul nostru este conexiunea dintre Teoria Angajamentului și conceptul de flow, care explică modul în care experiențele bazate pe joc captează atenția și susțin participarea. În acest context, platformele digitale – de la aplicații mobile la rețelele sociale – sunt analizate ca medii esențiale pentru implementarea strategică a gamificării.

Acest studiu vrea să evidențieze faptul că instrumentele gamificate sporesc semnificativ interactivitatea și colaborarea prin crearea de experiențe motivaționale bazate pe joc, depășind limitările inerente ale comunicării tradiționale (top-down). Propune o nouă direcție de aplicare a gamificării în diferite contexte, subliniind rolul său de bază funcțională pentru comunicarea din viitor.

Cuvinte cheie: *gamificare, comunicare participativă, interactivitate, empowerment, joc, dialog digital*

DEPENDENȚA DIGITALĂ ȘI FAȚETELE EI NEȘTIUTE

Autor: **Mrd. Lazanu Andreea-Cosmina-Magdalena, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași: Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Specializarea Master Comunicare și Consiliere Psihologică și Spirituală, anul II și Facultatea de Filosofie și Științe Social-Politice, Specializarea Master Familia și managementul resurselor familiale, anul II**

Rezumat: În ultimele decenii, tehnologia digitală a devenit omniprezentă în viața umană, remodelând profund modul în care gândim, comunicăm și existăm. Dacă inițial era percepută ca un instrument menit să amplifice performanța cognitivă și socială, astăzi tot mai multe cercetări evidențiază efectele sale ambivalente asupra creierului și comportamentului uman. Utilizarea constantă a dispozitivelor digitale nu mai reprezintă doar o schimbare culturală, ci o veritabilă reconfigurare neurologică, capabilă să modifice circuitele atenției, ale recompensei și ale empatiei.

În centrul acestei transformări se află dependența digitală, o formă modernă de adicție care se manifestă prin pierderea autocontrolului și prin nevoia compulsivă de a rămâne conectați la mediul digital. Stimularea dopaminergică repetată, specifică mediului online, afectează mecanismele neurobiologice ale motivației și ale recompensei, conducând la scăderea capacității de concentrare, la impulsivitate și la erodarea gândirii profunde. În timp, creierul devine tot mai adaptat la satisfacții imediate și tot mai puțin capabil să susțină efortul cognitiv prelungit.

Consecințele acestei transformări nu sunt doar cognitive, ci și emoționale și relaționale. Comunicarea digitală, deși rapidă și accesibilă, tinde să reducă empatia și profunzimea relațiilor umane, înlocuind prezența autentică cu interacțiuni fragmentare, mediate de ecrane. Absența indicilor nonverbale și ritmul alert al comunicării online diminuează capacitatea de înțelegere emoțională și de conectare reală cu ceilalți, generând un tip nou de singurătate conectată.

Totodată, lumea digitală ne oferă o fugă permanentă de tăcere și introspecție. Într-o cultură dominată de ideologia vitezei și a eficienței, liniștea devine insuportabilă, iar fiecare moment de gol este umplut cu stimuli artificiali. Această „fugă de sine” consolidează dependența și amplifică stresul, transformând timpul liber într-un spațiu al hiperactivității mentale și al neliniștii. Prin urmare, această lucrare își propune să exploreze dependența digitală și consecințele ei ascunse, urmărind impactul neurologic al tehnologiei, mecanismele adictive care o întrețin, efectele asupra empatiei și comunicării interumane, precum și tendința contemporană de a evita tăcerea și reflecția.

Cuvinte-cheie: *dependență digitală, modificări neurologice, lipsa empatiei, refugiere în mediul digital*

PARTICULARITĂȚILE INTELIGENȚEI EMOȚIONALE LA STUDENȚI

Autor: Stud. Ciorchin Alina, Specialitatea Psihologie în cadrul Facultății de Psihologie și Psihopedagogie Specială, Universitatea Pedagogică de Stat „Ion Creangă” din Chișinău, anul III

Rezumat: O temă privilegiată a psihologiei contemporane este inteligența emoțională. Pe parcursul evoluției, acest concept a fost definit ca: o abilitate de a percepe, înțelege, exprima și regla emoțiile proprii și ale altora (P. Salovey și J. Mayer); o combinație de competențe emoționale și sociale care determină modul în care individul se descurcă în viață (D. Goleman); un ansamblu de abilități emoționale, personale și sociale (R. Bar-on).

În deceniul actual, când se pune tot mai mare accent pe competiție și performanță, pe gestionarea eficientă a emoțiilor și a stresului, pe echilibru relațional cercetarea inteligenței emoționale devine importantă, inclusiv și la studenți. Perioada studenției implică numeroase provocări, adaptarea la un nou mediu, examene, responsabilități personale.

SECȚIUNEA ALTE ȘTIINȚE SOCIO-UMANE

Viitorii specialiști indiferent de domeniul de pregătire profesională trebuie să știe să colaboreze, să comunice empatic, să gestioneze conflictele.

În contextul celor expuse am studiat inteligența emoțională și componentele acesteia la studenți am aplicat pe un eșantion de 30 de subiecți *Testul pentru studierea inteligenței emoționale* (după R. Barn-On și D. Goleman, adaptat de M. Roco) și *Testul pentru determinarea nivelului de Inteligență Emoțională de N. Hall*. Ca rezultate pentru primul test am stabilit că cei mai mulți studenți prezintă nivel moderat și ridicat de inteligență emoțională (90%). Conform dimensiunii de gen, deși studenții prezintă o frecvență mai mare pentru nivelul ridicat de inteligență emoțională comparativ cu studentele, nu consemnăm diferențe statistice. Pentru Testul pentru determinarea nivelului de Inteligență Emoțională de N. Hall evidențiem la fel un număr mare de studenți cu nivel moderat și înalt de inteligență emoțională (70%). La studenți și studente se înregistrează diferite frecvențe pentru nivelul ridicat de inteligență emoțională, studentele având în proporție mai mare nivel moderat și ridicat de inteligență emoțională. Cu referire la componentele inteligenței emoționale vom menționa că la studenți mai dezvoltate sun informarea emoțională, auto-motivarea și empatia. La studenți mai evidentă este informarea emoțională și auto-motivarea la studente informarea emoțională, auto-motivarea și empatia.

CARACTERISTICILE INTELIGENȚEI SOCIALE LA ADOLESCENȚI

Autor: Stud. Dorogan Cristina, Specialitatea Psihologie în cadrul Facultății de Psihologie și Psihopedagogie Specială, Universitatea Pedagogică de Stat „Ion Creangă” din Chișinău, anul III

Rezumat: Societatea contemporană se caracterizează prin multiple și diverse schimbări rapide și intempestive, de la tehnologizare accentuată la diversitate culturală. În acest context inteligența socială devine o componentă esențială a dezvoltării umane. Studiul inteligenței sociale, la vârstă adolescentă este deosebit de importantă deoarece această etapă este una critică în formare identității personale și sociale. Un nivel ridicat de inteligență socială la adolescenți favorizează dezvoltarea relațiilor interpersonale armonioase.

Conceptul de inteligență socială a fost abordat de diverși psihologi așa cum ar fi: E. Thorndike, H. Gardner, D. Goleman, K. Albrecht, J. Mayer etc. Inteligența socială este conceptualizată ca un construct psihologic ce înglobează mai multe procese cognitive, emoționale și comportamentale care permit individului să interacționeze eficient, să coopereze și să se adapteze ușor la normele, cerințele și schimbările mediului.

În concordanță cu cele expuse, am proiectat și realizat un demers experimental al inteligenței sociale la adolescenți. Eșantionul cercetării a cuprins 96 de adolescenți (41 adolescenți și 55 adolescente) cu vârstă cuprinsă între 15 și 18 ani. Pentru a investiga abilitățile de interrelaționare cu ceilalți am administrat pe întregul lot de adolescenți următoarele chestionare: Diagnosticarea aptitudinilor comunicative și organizatorice COS-I (V.V. Sineavski, B.A. Fedorișin), Chestionarul Analiza stilului de comunicare de S. Marcus și Chestionarul de empatie emoțională (QMEE). Cercetarea realizată ne permite să evidențiem că la adolescenți prevalează nivelul foarte scăzut, scăzut și moderat de dezvoltare a abilităților de comunicare.

Vom menționa că în relațiile interpersonale adolescenței recurg mai frecvent la stilul asertiv de comunicare. Cu referire la empatie vom sublinia că adolescenții se caracterizează prin nivel ridicat al empatiei.

DEZVOLTAREA PERSONALITĂȚII LA ȘCOLARUL MIC

Autor: Stud. Potlog Viorica, Specialitatea Psihologie în cadrul Facultății de Psihologie și Psihopedagogie Specială, Universitatea Pedagogică de Stat „Ion Creangă” din Chișinău, anul III

Rezumat: G. Allport prezintă personalitatea ca o organizare dinamică, în cadrul individului a acelor sisteme psihofizice care determină adaptările sale unice la mediul înconjurător. P. Costa și R. McCrae cunoscuți pentru modelul celor cinci factori ai personalității, definesc personalitatea ca un ansamblu de trăsături stabile - precum extraversiunea, agregabilitatea, conștiinciozitatea, stabilitatea emoțională și deschiderea spre experiență, care determină adaptarea și interacțiunile individului cu mediul înconjurător.

O etapă importantă în care personalitatea, ca un conglomerat al trăsăturilor cognitive, afective și comportamentale se dezvoltă și prinde contur este școlaritatea mică. Identificarea particularităților de personalitate în școlaritatea mică permite sprijinirea adaptării școlarului mic la școală și societate.

Studiul nostru a fost orientat la analiza trăsăturilor de personalitate la școlarii mici. Pentru a studia caracteristicile personalității pe un lot de 50 de școlari mici am aplicat următoarele teste: Autoaprecierea stărilor psihice a lui Eysenck și Chestionarul de personalitate Eysenck. Prin testele administrate am reușit să evidențiem modul de manifestare a anxietății, rigidității, frustrării, agresivității, extraversiunii / introversiunii și nevrotismului la școlarii mici. De asemenea am evidențiat și particularitățile de personalitate conform dimensiunii de gen.

ARTIFICIAL INTELLIGENCE AND THE SOCIO-EDUCATIONAL TRANSFORMATION OF LEARNING

Autor: Dr. Elena Gafton, Colegiul Național „Emil Racoviță”; Colegiul Tehnic „Gheorghe Asachi”; Liceul Tehnologic de Transporturi și de Construcții Iași

Abstract: The integration of Artificial Intelligence (AI) into education profoundly redefines how individuals learn, interact, and relate to knowledge. Beyond its technological dimension, AI generates a major social and cognitive transformation, reshaping educational relationships, modes of cooperation, and access to learning resources. Within this emerging educational ecosystem, learning becomes an adaptive, interactive, and reflexive process in which technology and human cognition evolve in mutual interdependence.

This paper examines the pedagogical and sociological implications of AI integration within contemporary learning processes. It analyzes the algorithmic functions of AI in personalized learning, predictive assessment of performance, and the development of intelligent learning environments.

At the same time, it explores the social and ethical consequences of this transformation — from algorithmic bias and digital inequality to the redefinition of traditional roles of teachers and learners in a hybrid human–machine context.

From a critical perspective, the study argues that AI is not merely a technological extension of education but an epistemological and cultural challenge that demands a renewed understanding of autonomy, creativity, and ethical discernment. Learning is reconfigured as a collaborative space between human and artificial intelligence, where digital competence, reflexive ethics, and adaptability become essential dimensions of development.

The conclusion emphasizes the need for a balance between algorithmic innovation and humanistic responsibility: AI should act as a catalyst for cognitive and social growth, not as a substitute for human judgment or empathy. In this perspective, the education of the future emerges as a process of intelligent co-creation in which technology amplifies — rather than replaces — human potential.

Keywords: *artificial intelligence; adaptive learning; social transformation; digital education; ethics of technology; cognitive co-evolution*

SOLIDARITATEA ȘI SENSUL COMUNITAR IN SOCIETATEA CONTEMPORANA: PERSPECTIVE ASUPRA COEZIUNII ȘI SPRIJINULUI INTERUMAN

Autor: Dr. Petronela Daniela Feraru, Profesor de sociologie, psihologie, Colegiul Național Iași, Liceul “Ion Neculce” Târgu Frumos, județul Iași

Rezumat : Într-un context social marcat de fragmentare, incertitudine și transformări accelerate, solidaritatea revine ca o valoare fundamentală pentru reconstrucția capitalului social și pentru redefinirea sensului apartenenței comunitare. Lucrarea analizează modul în care solidaritatea se manifestă și se resimte în comunitățile contemporane, pornind de la premisele teoretice ale lui Émile Durkheim și continuând cu perspectivele actuale privind coeziunea socială și rețelele de sprijin. Printr-o abordare calitativă bazată pe interviuri și observație socială, studiul explorează formele emergente de ajutor reciproc, voluntariat și implicare civică, evidențiind tensiunile dintre individualismul accentuat și nevoia de interdependență. Rezultatele sugerează că solidaritatea nu dispare, ci se transformă — de la forme tradiționale bazate pe proximitate, la solidarități digitale și emoționale ce se configurează în jurul valorilor comune și al empatiei. În plan aplicativ, lucrarea subliniază importanța educației pentru responsabilitate socială și cultivarea conștiinței comunitare, în special în rândul tinerilor, ca premise pentru o societate sustenabilă și incluzivă. Studiul își propune, astfel, să contribuie la înțelegerea modului în care solidaritatea poate deveni un instrument de coeziune, reziliență și reconectare socială într-o lume aflată în continuă schimbare.

Cuvinte-cheie: *solidaritate, coeziune socială, comunitate, responsabilitate, valori*

VIRTUTEA CA PUTERE ȘI ECHILIBRU PE FUNDALUL DELĂSĂRII. SAU DE LA AREST LA DOMICILIU LA ἀρετή

Autor: Drd. Marta Grădinaru, Școala Doctorală de Filosofie și Științe Social-Politice, Filosofie I, Universitatea „Al. I. Cuza”, Iași, coordonator: prof. univ. dr. Dan Chițoiu

Rezumat: Studiul de față urmărește recuperarea unor sensuri tari ale conceptului de virtute în percepția lui Platon și Aristotel, în contextul unei epoci marcate tot mai pregnant de excese, alternând adesea între apatie și muncă dusă pînă la epuizare, confiscarea propriei minți unei realități virtuale, sau chiar și pseudo-standardelor din teren, mult prea vaste și diversificate pentru a putea face față. De asemenea, demotivarea – deopotrivă pe plan profesional și personal – ia proporții și face nenumărate victime inclusiv în rîndul tinerilor. În acest sens, filozofia antică propune cîteva paradigme cu impact palpabil în privința raportării la contextul actual și o cheie de a trăi pe măsura demnității umane, fără a aluneca în robotizare, nici în direcția automatizării comportamentului, nici în direcția unor performanțe cu prețul ratării vieții.

O atare oprire în loc și timp pentru a reconsidera prioritățile și maniera de lucru poate elibera omul din starea de stres cotidian indus de societate. Privită altfel decît un vestigiu inaccesibil, virtutea îi vine astăzi în sprijin omului mult prea preocupat sau prea delăsător, printr-o invitație la introspecție și provocarea curiozității cu privire la potențialul personal.

Cuvinte cheie: *virtute, echilibru, putere, excelență, apatie, performanță*

FAMILIA ȘI ȘCOALA - PARTENERI ÎN EDUCAREA ȘI INSTRUIREA ELEVILOR

Autor: Mrd. Maria-Daniela Alistar, Facultatea de Filosofie și Științe Social-Politice, Departamentul de Sociologie și Asistență Socială, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, anul I,
Profesor coordonator: dr.asociat Maria Alexandrescu, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”

Rezumat: Această cercetare are ca scop analizarea raportului dintre educația familială și cea școlară, cu accent pe modul de implicare al părinților și cadrelor didactice în formarea elevilor. Studiul pune în lumină provocările și dinamica acestei colaborări într-o perioadă de transformări sociale și educaționale. Am ales abordarea calitativă – un studiu bazat pe interviuri semi-structurate cu părinți și cadre didactice din județul Iași.

Din lectura interviurilor efectuate se evidențiază atât bune practici, cât și lacune în parteneriatul educațional, evidențiind necesitatea unei comunicări responsabile între cele două instituții în formarea personalității umane integrale și armonioase. Familia este primul mediu în care copilul învață valorile esențiale precum dragostea, respectul și încrederea. Prin exemplele oferite de părinți, copilul își formează primul sistem de valori și învață cum să interacționeze cu ceilalți. Școala completează educația familială, oferind elevului competențe sociale, profesionale etc. Profesorii îl ajută pe copil să-și descopere aptitudinile și să își dezvolte gândirea critică. Însă pentru ca educația să fie cu adevărat eficientă, este necesar ca școala și familia să lucreze împreună.

În prezent, mulți părinți sunt ocupați mai mult cu munca decât cu activitățile școlare ale propriilor copii. Este important să găsim timp pentru urmărirea progresului școlar al copiilor, discutând frecvent cu profesorii. Pe de altă parte, școala ar trebui să creeze oportunități de implicare a părinților în diverse activități instructiv-educative, atât în mediul școlar, cât și în afara acestuia.

Așadar, colaborarea dintre familie și școală este esențială pentru formarea deplină a personalității copilului. Prin comunicare, încredere reciprocă și eforturi comune, putem oferi generațiilor tinere cele mai bune șanse pentru un viitor de succes.

OMUL ÎN FAȚA PROVOCĂRILOR LUMII CONTEMPORANE

Autor: **Stud. Ionela Mașteian, Universitatea „Ștefan Cel Mare” Suceava, Facultatea de Drept și Științe Administrative, Programul de Studii: Administrație Publică**

Profesor coordonator: **As. drd. Andreea Rusu**

Rezumat: Trăim într-o epocă paradoxală: niciodată omul nu a avut atâta putere, informație și libertate, dar, în același timp, niciodată nu a fost mai vulnerabil, mai anxios și mai dezorientat. Lumea contemporană este un amestec de progres și nesiguranță, de lumină și confuzie. Sub aparența unei dezvoltări accelerate, se ascunde adesea o profundă criză a sensului.

Tema „Omul în fața provocărilor lumii contemporane” ne invită la o reflecție sinceră asupra condiției umane actuale. Ființa umană nu mai este doar un individ biologic sau social, ci o entitate supusă presiunilor unei lumi globalizate, digitalizate și adesea dezumanizate. În fața acestor provocări, omul trebuie să redescopere echilibrul dintre rațiune și emoție, între eficiență și compasiune, între progres și moralitate.

Pentru studentul la administrație publică, această temă este cu atât mai relevantă, cu cât administrația reprezintă spațiul unde se întâlnesc omul și societatea, legea și conștiința, ordinea și libertatea. A fi funcționar public în lumea de astăzi înseamnă a trăi zilnic confruntarea dintre valorile personale și exigențele unei lumi în schimbare.

AVORTUL ȘI EUTANASIA. O PERSPECTIVĂ INTERDISCIPLINARĂ ASUPRA „DREPTULUI LA MOARTE”?

Autor: **Stud. Moroșan Ioana Valentina, Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, Facultatea de Drept, anul II**

Profesor coordonator: **Asist. Univ. Dr. Terec-Vlad Loredana**

Rezumat: Eutanasia, numită și „uciderea din milă” sau „sinuciderea asistată” poate fi definită drept acțiunea sau practica de a încheia viața unui individ care suferă de o boală incurabilă sau aflată în fază terminală, prin injecție letală sau prin stoparea acordării unor îngrijiri medicale speciale, conform The American Heritage® Dictionary of the English Language, Fourth Edition. Încă de la definirea termenului putem pleca cu o întrebare bine conturată: Eutanasia poate fi considerată o moarte demnă sau o crimă? Problematizarea acestui subiect controversat aduce de multe ori cu întrebările din sfera teologiei, dreptului, filsoofiei etc.

În lucrarea de față voi realiza o analiză multidisciplinară între cele două moduri de încheiere a vieții, punând accentul pe cele mai importante teorii din sfera filosofiei, teologiei și dreptului.

Cuvinte cheie: *avort, eutanasia, dreptul la o moarte demnă, ucidere din milă*

RELAȚIILE OMULUI MODERN – CUM INTERFEREAZĂ ACESTEA CU MEDIUL SOCIAL?

Autor: **Drd. Nicoleta Mihoc, Doctorat la Facultatea de Filosofie și Științe Social-Politice din cadrul Universității ”Alexandru Ioan Cuza” din Iași, anul I**

Rezumat: Societatea umană se schimbă în mod continuu, devenirea sa fiind marcată de transformările omului. Care sunt factorii sociali care însoțesc devenirea omului în societatea modernă, comparativ cu societățile anterioare? Sociologul Eva Illuz vorbește despre transformările pe care le suferă individul modern din punctul de vedere al modului în care se relaționează

Autoarea compară, la nivel sociologic, societatea pre-victoriană și societatea modernă. Cum avea loc în perioada pre-victoriană ritualul selecției unui partener și ce criterii marchează alegerea în cazul individului modern? Pe ce principii se ancora în trecut valoarea socială și cum vede omul modern succesul social?

Pornind de la perspectiva sociologică a Evei Illuz, voi însoți auditoriul într-un itinerariu prin literatura contemporană. Vom explora împreună abordări ale infidelității la autoarea cubano-italiană Alba de Céspedes, căutări identitare la autoarea israeliană Zeruya Shalev, transformări societale din prisma feminismului la autoarea britanico-suedeză Ruth K.-Jones. Vom observa apoi cum autorul bulgar Gheorghe Gospodinov și autorul norvegian Jon Fosse construiesc refugii ale sinelui atunci când societatea nu oferă soluții satisfăcătoare crizei de identitate. Vom explora construcția identității în funcție de achizițiile intelectuale și efectele produse de pierderea memoriei la nivel social, prin privirea lui Jaume Cabré. Vom încerca apoi să analizăm potențialul relațional de determinare a sistemelor politice, lăsându-ne ghidați de eseistul politic și romancierul italo-elvețian Giuliano da Empoli.

Itinerariul literar propus se dorește a fi o călătorie literară, din perspectivă sociologică, în diverse spații geografice. În definitiv, nu ne interesează o încapsulare a omului și a modului său de a se relaționa într-o etichetă sociologică. Este bogăția diversității socialului cea care generează moduri de relaționare diverse și personalități unice, fără a pierde din vedere "elementul de mister" al umanității, în absența căruia, spunea teologul Corrado Gnerre, riscăm să cădem în reducționism științific.

Cuvinte cheie: *consumerism relațional, piața mariajului, valoare socială, societate modernă, autenticitate*

IDENTITATE ROMĂ ȘI INCLUZIUNE SOCIALĂ: MARKERI IDENTITARI ȘI RITUALURI SOCIALE ROME, DE LA EXCLUZIUNE SOCIALĂ CĂTRE ACCEPTABILITATE SOCIALĂ

Autor: **Drd. Bogdan Herțanu, Școala Doctorală a Facultății de Filosofie și Științe Social Politice, Universitatea Alexandru Ioan Cuza din Iași, România; Prof. univ. dr. Cristina Gavriliuță, Școala Doctorală a Facultății de Filosofie și Științe Social Politice, Universitatea Alexandru Ioan Cuza din Iași, România**

Rezumat: Scopul cercetării este identificarea și analizarea ritualurilor sociale ale romilor, care pot constitui piedici în integrarea socială a romilor. Obiectivul cercetării este analiza ritualurilor sociale ale romilor, care derivă din markerii identitari etno-culturali, prin punerea lor în legătură cu excluziunea socială a romilor. Întrebările de cercetare sunt: 1. care este rolul (pozitiv sau negativ) al markerilor identitari în procesul de integrare socială a grupurilor minoritare etnic; 2. care este legătura dintre ritualurile sociale rome și acceptarea sau excluziunea socială a romilor.

Metoda de cercetare: cercetarea este una de tip teoretic, care analizează teoriile sociologice relevante în materia incluziunii sociale, a aculturației și deculturației în grupurile minoritare etnic, corelată cu metoda comparativă, care are ca scop verificarea aplicabilității acestor teorii în contextul markerilor identitari care caracterizează populația de etnie romă, astfel cum se manifestă aceștia în ritualurile sociale ale romilor.

RELAȚIILE OMULUI MODERN – CUM INTERFEREAZĂ ACESTEA CU MEDIUL SOCIAL ?

Autor: **Drd. Nicoleta Mihoc, Doctorat la Facultatea de Filosofie și Științe Social-Politice din cadrul Universității "Alexandru Ioan Cuza" din Iași, anul I**

Rezumat: Societatea umană se schimbă în mod continuu, devenirea sa fiind marcată de transformările omului. Care sunt factorii sociali care însoțesc devenirea omului în societatea modernă, comparativ cu societățile anterioare? Sociologul Eva Illuz vorbește despre transformările pe care le suferă individul modern din punctul de vedere al modului în care se relaționează. Utilitatea practică a cercetării: programele socio-economice de reabilitare a calității vieții în rândul persoanelor de etnie romă s-au soldat cu rezultate slabe pe termen lung, rapoartele de implementare a politicilor publice și a programelor pentru romi constatând că există o rezistență la schimbare în cadrul comunității romă. Postulăm că această rezistență la schimbare provine dintr-o teamă de aculturație pe care o are populația romă, provenită din aderarea la markerii culturali etnici. Acești marker culturali generează o serie de ritualuri sociale care, nefiind înțelese de populația majoritară, conduc la elaborarea de programe insuficient adaptate la specificul acestei populații, precum și la excluziunea socială a romilor. Concluzia studiului este că e necesar să se țină cont de markerii identitari de apartenență la etnia romă, atunci când se elaborează programe de incluziune socio-economică și creștere a calității vieții persoanelor de etnie romă, pentru ca aceste programe să fie implementate cu succes.

Cuvinte cheie: *markeri identitari, ritualuri sociale, incluziune socială, etnie romă*

INTIMITATEA SI CONDITIA UMANA CA PRADA IN EPOCA DIGITALIZARII. O INCERCARE DE PERSPECTIVA INTERDISCIPLINARA ROMANO- BRITANICA IN CONTEXTUL CONVERGENTEI BIO-DIGITALE

Autor: **Stud. Mihăeș Alexandru, Universitatea din Bradford - Faculty of Management, Law and Social Sciences, School of Law, anul III; Stud. Nesvadba Maria-Ramayana, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza din Iași” - Facultatea de Teologie Romano – Catolică, anul III**

Rezumat: În era digitalizării, intimitatea nu mai este pur interpersonală - este infrastructurală, algoritmică, obiect al valorificării în scop de profit în context comercial, sau câmp de luptă deschis de inginerie socială atunci când se încearcă de varii actori, inclusiv de către cei statali sau transnaționali și supranaționali capturarea liberului arbitru al individului în confruntările ideologice, electorale sau de modelare controlată a continuturilor juridice, în efortul de modelare direcționată a macrosocialului. Condiția umană, înțeleasă în mod tradițional prin vulnerabilitate și relaționalitate, se confruntă acum cu talhărirea principiilor, valorilor (unele fundamentale, chiar) și a bunurilor nu din partea naturii (umane sau nu), ci din partea sistemelor care traduc viața în date.

Pentru a răspunde etic convergenței bio-digitale, societatea trebuie să-și reafirme demnitatea în fața sistemelor și arhitecturilor digitalizate intruzive, să recupereze lentoarea în cadrul hiperconectivității și să regândească intimitatea dincolo de calcule meschine, prin reafirmarea puterii spiritului înduhovnicit asupra materiei.

ATUNCI CÂND IUBIREA DEVINE FRICĂ. REFLECȚII TEOLOGICO-SOCIALE ASUPRA VIOLENȚEI DOMESTICE

Autor: Stud. Găborici Paula-Emilia, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Specializarea Asistență Socială, anul II; Profesori coordonatori: Lect. univ. dr. Petronela Polixenia Nistor; Asist. univ. drd. Oana-Andreea Neagu, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași

Rezumat: Abuzul domestic reprezintă una dintre cele mai grave forme de încălcare a drepturilor omului, afectând în special femeile. În România, cazurile de abuz domestic au crescut drastic: în 2021 erau aproximativ 66.000, iar în 2023 peste 180.000, majoritatea victimelor fiind femei din mediul rural. Cele mai frecvente forme de abuz sunt cele fizice, psihologice, economice și sexuale.

Cauzele principale ale violenței domestice includ situația socio-economică precară, lipsa educației emoționale, gelozia, dorința de control, tulburările psihice, precum și mentalitatea tradițională conform căreia femeia trebuie să accepte suferința “pentru binele familiei”.

Efectele asupra femeilor sunt devastatoare: traume psihice, pierderea stimei de sine, deteriorarea sănătății fizice, izolare socială și impact negativ asupra copiilor martori la violență.

Din perspectivă spirituală, abuzul domestic contrazice învățăturile creștine privind iubirea, respectul și comuniunea dintre soți. Sfântul Ioan Gură de Aur sublinia că femeia nu este inferioară bărbatului, ci parte a lui, iar relația conjugală trebuie să se bazeze pe dragoste și înțelegere, nu pe frică și supunere.

Prin conștientizare, educație și implicarea societății, abuzul domestic poate fi combătut. Este esențial ca femeile să capete curajul de a vorbi, iar comunitatea să le ofere sprijin real.

Iubirea nu înseamnă violență, ci respect reciproc și demnitate.

Cuvinte cheie: *violență domestică, abuz, traume, demnitate*

PERSPECTIVE SOCIOLOGICE ASUPRA ASPECTELOR CE CONTUREAZĂ COMPORTAMENTUL SEXUAL AL TINERILOR

Autor: Stud. Huzum Teodora, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Specializarea Asistență Socială, anul II;

Profesor coordonator: Lect. univ. dr. Petronela Polixenia Nistor, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași

Rezumat: Adolescența este o perioadă esențială în formarea identității, iar modul în care tinerii ajung să înțeleagă și să trăiască dimensiunea sexuală a vieții este profund influențat de educație, cultură și mediul în care cresc. Mi-am dorit să descopăr care sunt acești factori și cum pot fi ei înțeleși și valorificați într-un mod sănătos.

În prima parte a cercetării, am construit o bază teoretică interdisciplinară, analizând contribuții din psihologie, sociologie, teologie și educație. Am observat că sexualitatea nu este doar o dimensiune biologică, ci și una emoțională, socială și sufletească. Influențele provin din multiple surse – familia, școala, biserica, grupul de prieteni, internetul și arta –, fiecare având un rol important în modelarea percepțiilor adolescenților.

Pentru partea practică, am folosit o metodologie mixtă: interviuri semi-structurate cu specialiști (psiholog, preot, mamă, om de cultură, director de școală) și un chestionar aplicat unui eșantion de 100 de tineri. Rezultatele au evidențiat câteva tendințe clare: Familia rămâne principalul factor formator, dar discuțiile despre sexualitate sunt adesea evitate sau tratate cu reținere; Școala oferă informații fragmentare, iar lipsa unui cadru clar de educație sexuală determină confuzii și vulnerabilități; Biserica și religia pot avea un rol protector și formativ atunci când mesajul este transmis cu deschidere și blândete; Internetul este o sursă dominantă de informare, dar adesea distorsionează realitatea, creând așteptări nerealiste și anxietate legată de imaginea de sine.

Concluzia cercetării este necesitatea educației sexuale integrate, bazată nu doar pe informație biologică, ci și pe valori morale, culturale și duhovnicești, printr-un parteneriat real între familie, școală și Biserică, pentru a sprijini o dezvoltare armonioasă și conștientă a tinerilor.

Cuvinte cheie: *adolescenți, educație sexuală, factori culturali, percepție, familie*

FEMEIA - DARUL LUI DUMNEZEU PENTRU FAMILIE ȘI SOCIETATE

Autor: **Stud. Costea Georgiana, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Specializarea Asistență Socială, anul II**

Profesor coordonator: **Asist. univ. drd. Oana-Andreea Neagu, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași**

Rezumat: Femeia, făptură minunată, fără nimic de arătat sau de dovedit, căci ea este chiar „Viață”! Lucrarea dorește să scoată în evidență chipul feminin care a luminat și a dăinuit de-a lungul timpului, prin lucrări frumoase și tainice. Fără a subestima latura masculină, deoarece „Femeia și bărbatul au aceeași valoare, căci amândoi poartă chipul Lui Dumnezeu.” (Sfântul Dumitru Stăniloae), îndrăznesc să spun că suntem egali în ființă și chemare, dar superioare în expresie și vocație.

De-a lungul istoriei, femeia a fost considerată inferioară, supusă fiind multiplelor abuzuri fizice, și emoționale – considerată făptură slabă, vrednică de a fi sub tutela bărbatului (pater familias) și asemănată, în viziunea lui Aristotel, cu „un bărbat incomplet”, creată pentru a servi și a fi condusă. Primele reforme și manifestări feministe din secolul al XIX-lea pot fi considerate forme de exprimare pentru a fi văzută, iubită și respectată, precum i se cuvine unei ființe ce a fost creată din coasta bărbatului, mai degrabă, decât o instigare la revoltă, după cum afirmă Sf. Ioan Gură de Aur: „Dumnezeu n-a luat femeia din capul bărbatului, ca să-i fie stăpână, nici din picioare, ca să fie roabă, ci din coasta lui, ca să fie apropiată și iubită”.

Sfinții Părinți o așezau femeia la loc de cinste, în deosebitele lor scrieri, numindu-o „împărăteasă dăruitoare” (Părintele Arsenie Papacioc), luminați fiind să ne transmită că „diferențele de gen sunt daruri ale înțelepciunii divine, nu motive de separare”(Sfântul Grigorie de Nyssa). Ca studentă a specializării Asistență Socială, doresc să evidențiez momentele remarcabile de la nașterea acestui domeniu, ce au fost marcate de efortul și dragostea a două femei care s-au unit în același cuget și simțire pentru educația și cultura comunității de care aparțineau, punând bazele a ceea ce este *asistența socială*.

În lupta cu provocările lumii contemporane, ce ne consumă cu ale sale greutăți, sufletul omului este împodobit cu multiple puteri sufletești, care, dacă nu sunt lucrate și îndreptate către Creator prin actul rugăciunii, pot deveni adevărate poveri. Astfel, prin această lucrare, sufletul devine loc de odihnă, iar iubirea devine adevărata putere a femeii de azi și dintotdeauna.

Cuvinte cheie: *femeia, chipul Lui Dumnezeu, dar, aceeași valoare, bazele asistenței sociale*